

U S T A W A

z dnia

o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) działaniach antyterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania organów administracji publicznej polegające na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowaniu w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwaniu ich skutków, w tym odtwarzaniu zasobów przeznaczonych do reagowania na nie;
- 2) działaniach kontrterrorystycznych – należy przez to rozumieć działania wobec sprawców, osób przygotowujących lub pomagających w dokonaniu przestępstwa

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 18 marca 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016.

- o charakterze terrorystycznym, prowadzone w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia osób oraz mienia przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania;
- 3) infrastrukturze administracji publicznej – należy przez to rozumieć systemy oraz obiekty niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej;
 - 4) infrastrukturze krytycznej – należy przez to rozumieć infrastrukturę krytyczną, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266);
 - 5) Ministrze Koordynatorze Służb Specjalnych – należy przez to rozumieć Ministra – Członka Rady Ministrów, którego zakres działania, wyznaczony na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392 oraz z 2015 r. poz. 1064), obejmuje zadania związane z działalnością służb specjalnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437);
 - 6) miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć przestrzeń otwartą lub zamkniętą, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek, oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym;
 - 7) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, co do której istnieje podejrzenie, że powstała na skutek przestępstwa o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.²⁾), lub zagrożenie zaistnienia takiego czynu.

Rozdział 2

Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym

Art. 3. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej „Szefem ABW”, odpowiada za zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za przygotowanie do podejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzanie zasobów przeznaczonych do reagowania na te zdarzenia.

Art. 4. 1. Organy administracji publicznej, właściciele i posiadacze obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej współpracują z organami, służbami i instytucjami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego przy realizacji działań antyterrorystycznych.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują niezwłocznie Szefowi ABW będące w ich posiadaniu informacje dotyczące zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodno-kanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa.

3. W przypadku powzięcia informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym zagrażającego infrastrukturze administracji publicznej lub infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, Szef ABW może wydawać polecenia organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, zagrożonym tymi zdarzeniami, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, ich usunięcie albo minimalizację, oraz przekazywać im informacje niezbędne do tego celu. Organy i podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, informują Szefa ABW o podjętych działaniach w tym zakresie.

4. Szef ABW o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 3, informuje niezwłocznie Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

Art. 5. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje czynności analityczno-informacyjne podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, oraz wymianę informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach, o których mowa w art. 6 ust. 1, przez ich gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i Ministrem Obrony Narodowej oraz po zasięgnięciu opinii Szefa ABW określi, w drodze rozporządzenia, katalog zdarzeń o charakterze terrorystycznym, uwzględniając potrzebę klasyfikacji informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują Szefowi ABW, niezwłocznie po uzyskaniu, informacje służące realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowane zgodnie z katalogiem zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Art. 6. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, prowadzi wykaz zawierający informacje o:

- 1) osobach podejmujących działalność na rzecz organizacji terrorystycznych lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członkach tych organizacji;
- 2) poszukiwanych osobach prowadzących działalność terrorystyczną lub osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o zatrzymaniu, poszukiwaniu lub postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także poszukiwanych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;
- 3) osobach, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym o osobach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- 4) osobach uczestniczących w szkoleniach terrorystycznych lub podejmujących podróże w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

2. Szef ABW, stosownie do potrzeb, przekazuje informacje, o których mowa w art. 5 ust. 3, oraz informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 1, także w postaci bieżących analiz stanu zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 5 ust. 1,
- 2) innym organom administracji publicznej

– w zakresie ich właściwości.

3. Szef ABW przekazuje niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, informacje mogące mieć istotne znaczenie dla zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym. Przepis art. 18 ust. 1

ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu stosuje się odpowiednio.

4. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, z uwzględnieniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych:

- 1) zakres informacji gromadzonych w wykazie, o którym mowa w ust. 1;
- 2) sposób prowadzenia wykazu, o którym mowa w ust. 1;
- 3) tryb uzyskiwania przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, informacji z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 7. 1. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW koordynuje:

- 1) czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przez Policję, Straż Graniczną, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i Żandarmerię Wojskową oraz
- 2) czynności obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych, obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom podejmowane przez funkcjonariuszy celnych.

2. Szef ABW może wydawać podmiotom, o których mowa w ust. 1, zalecenia mające na celu usunięcie bądź minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego.

Art. 8. 1. W celu rozpoznawania, zapobiegania lub zwalczania przestępstw o charakterze terrorystycznym Szef ABW może zarządzić wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawne prowadzenie czynności polegających na:

- 1) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści rozmów prowadzonych przy użyciu środków technicznych, w tym za pomocą sieci telekomunikacyjnych;
- 2) uzyskiwaniu i utrwalaniu obrazu lub dźwięku osób z pomieszczeń, środków transportu lub miejsc innych niż miejsca publiczne;
- 3) uzyskiwaniu i utrwalaniu treści korespondencji, w tym korespondencji prowadzonej za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

- 4) uzyskiwaniu i utrwalaniu danych zawartych w informatycznych nośnikach danych, telekomunikacyjnych urządzeniach końcowych, systemach informatycznych i teleinformatycznych;
- 5) uzyskiwaniu dostępu i kontroli zawartości przesyłek.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia nieodpłatnie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej „ABW”, czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.³⁾) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW czynności, o których mowa w ust. 1, stosownie do posiadanej infrastruktury.

4. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Szef ABW niezwłocznie zawiadamia Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Prokuratora Generalnego. Prokurator Generalny może nakazać zaprzestanie czynności, o których mowa w ust. 1.

5. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być przedłużane na zasadach określonych w art. 27 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

6. Szef ABW informuje Prokuratora Generalnego o wynikach czynności, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tych czynności, przedstawiając zebrane w ich toku materiały.

7. Szef ABW przekazuje Prokuratorowi Generalnemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. Prokurator Generalny podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Przepis art. 238 § 3–5 oraz art. 239 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.⁴⁾) stosuje się odpowiednio.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 615.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585,

8. Prokurator Generalny zarządza zniszczenie materiałów uzyskanych w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

9. Szef ABW dokonuje niezwłocznie komisyjnego i protokolarnego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 8. O zniszczeniu materiałów Szef ABW powiadamia Prokuratora Generalnego.

10. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 9. 1. Funkcjonariusze ABW, Policji i Straży Granicznej są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby lub
- 2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
- 5) osoba mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym.

2. Organ, który pobrał obraz linii papilarnych lub utrwalił wizerunek twarzy, przekazuje Komendantowi Głównemu Policji:

- 1) obraz linii papilarnych lub wizerunku twarzy;
- 2) dane osobowe osoby, której pobrano obraz linii papilarnych lub utrwalono wizerunek;
- 3) informację o podstawie prawnej pobrania obrazu linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178 i 437.

3. Komendant Główny Policji:

- 1) włącza przekazane obrazy, wizerunki i informacje, o których mowa w ust. 2, do baz danych Policji;
- 2) zapewnia dostęp do przekazanych obrazów, wizerunków i informacji organom wymienionym w ust. 1 oraz umożliwia ich przetwarzanie i aktualizację przez te organy, na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb:

- 1) pobierania obrazów linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych obrazów linii papilarnych, utrwalonego wizerunku twarzy i informacji określonych w ust. 2

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego pobierania obrazów linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy, wiernego zobrazowania linii papilarnych i wizerunków twarzy oraz niezwłocznego ich przekazania właściwemu organowi Policji.

Art. 10. W celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, Szef ABW może nieodpłatnie uzyskać dostęp do:

- 1) danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych w szczególności przez:
 - a) podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1,
 - b) ministrów kierujących działami administracji rządowej,
 - c) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - d) Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
 - e) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego,
 - f) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,
 - g) Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
 - h) Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
 - i) Komisję Nadzoru Finansowego,
 - j) Głównego Geodetę Kraju,
 - k) jednostki samorządu terytorialnego
- oraz jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane,

2) obrazu zdarzeń rejestrowanego przez urządzenia rejestrujące obraz umieszczone w obiektach użyteczności publicznej, przy drogach publicznych i innych miejscach publicznych oraz otrzymywać nieodpłatnie kopię zarejestrowanego zapisu tego obrazu – z uwzględnieniem zasad i trybu określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Art. 11. 1. W przypadku wprowadzenia w trybie art. 15 ust. 1 drugiego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego dokonuje się sprawdzenia zabezpieczeń obiektów na obszarze objętym stopniem alarmowym. Sprawdzenie zabezpieczeń przeprowadza:

- 1) Policja – w obiektach infrastruktury krytycznej;
- 2) Żandarmeria Wojskowa – w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

2. Szef ABW, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, może wydać Policji zalecenie szczególnego zabezpieczenia poszczególnych obiektów, uwzględniające rodzaj zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

Art. 12. 1. W ramach realizacji obowiązku zapewnienia telekomunikacji, o którym mowa w art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.⁵⁾), przez zapewnienie łączności, w szczególności z numerami alarmowymi, w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, operator telekomunikacyjny jest obowiązany, na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji lub organu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo i porządek publiczny, do instalacji, na okres nie dłuższy niż 30 dni, także na obiektach budowlanych niezwiązanych trwale z gruntem, tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej.

2. Instalowanie tymczasowych instalacji, o których mowa w ust. 1, nie wymaga pozwolenia na budowę, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290), lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

3. Przystąpienie do eksploatacji instalacji, o których mowa w ust. 1, jest możliwe po doręczeniu właściwemu organowi ochrony środowiska zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁶⁾), wraz z wynikami pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 tej ustawy, potwierdzającymi utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów dopuszczalnych.

4. Na rzecz operatora telekomunikacyjnego, który instaluje tymczasową instalację, nieruchomości można obciążyć służebnością polegającą na tym, że może on zainstalować i korzystać w okresie, o którym mowa w ust. 1, z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem urządzeń, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności, o której mowa w ust. 4, operator telekomunikacyjny składa wniosek do właściwego miejscowo starosty o ustanowienie służebności.

6. Starosta, w drodze decyzji administracyjnej, zobowiązuje do ustanowienia służebności na okres, o którym mowa w ust. 1. Starosta wydaje decyzję nie później niż w terminie 7 dni, licząc od dnia złożenia wniosku.

7. Decyzji, o której mowa w ust. 6, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

8. Służebność wygasa najpóźniej z upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

9. Po wygaśnięciu służebności na operatorze telekomunikacyjnym ciąży obowiązek usunięcia tymczasowej instalacji.

10. Z tytułu służebności oraz za szkody powstałe w wyniku zajęcia nieruchomości przysługuje odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, a operatorem telekomunikacyjnym, któremu udostępniono nieruchomość. Jeżeli do uzgodnienia nie dojdzie w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym upłynął termin udostępnienia nieruchomości, starosta wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania.

11. Organem wyższego stopnia w sprawie decyzji, o której mowa w ust. 6, jest wojewoda.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662, z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266.

Art. 13. 1. Podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, w porozumieniu z Szefem ABW, mogą oddelegować pracowników lub funkcjonariuszy jednostek i organów im podległych lub przez nich nadzorowanych, a także żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego, do pracy lub służby w ABW, w celu realizacji zadania, o którym mowa w art. 3 ust. 1, na zasadach określonych w porozumieniu zawartym między kierownikiem podmiotu oddelegowującego a Szefem ABW.

2. Do oddelegowania pracowników do pracy w ABW nie stosuje się art. 42 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.⁷⁾).

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb oddelegowania pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, a także miejsce oraz charakter i zakres zadań służbowych wykonywanych przez oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza,
 - 2) sposób wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenie albo wynagrodzenie i należności wypłacane przez ABW oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz został oddelegowany
- uwzględniając potrzebę efektywnego organizowania wykonywania obowiązków służbowych przez oddelegowanych pracowników, funkcjonariuszy i żołnierzy.

Rozdział 3

Stopnie alarmowe

Art. 14. 1. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych:

- 1) pierwszy stopień alarmowy (stopień ALFA);
- 2) drugi stopień alarmowy (stopień BRAVO);
- 3) trzeci stopień alarmowy (stopień CHARLIE);
- 4) czwarty stopień alarmowy (stopień DELTA).

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

2. W przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej albo w przypadku wystąpienia takiego zdarzenia można wprowadzić jeden z czterech stopni alarmowych CRP:

- 1) pierwszy stopień alarmowy CRP (stopień ALFA–CRP);
- 2) drugi stopień alarmowy CRP (stopień BRAVO–CRP);
- 3) trzeci stopień alarmowy CRP (stopień CHARLIE–CRP);
- 4) czwarty stopień alarmowy CRP (stopień DELTA–CRP).

3. Pierwszy stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, można wprowadzić w przypadku uzyskania informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, którego rodzaj i zakres jest trudny do przewidzenia.

4. Drugi stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2, można wprowadzić w przypadku zaistnienia zwiększonego i przewidywalnego zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednak konkretny cel zdarzenia nie został zidentyfikowany.

5. Trzeci stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 3, można wprowadzić w przypadku:

- 1) wystąpienia zdarzenia potwierdzającego prawdopodobny cel zdarzenia o charakterze terrorystycznym, godzącego w:
 - a) bezpieczeństwo lub porządek publiczny albo
 - b) bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - c) bezpieczeństwo innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 3) uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Czwarty stopień, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 oraz w ust. 2 pkt 4, można wprowadzić w przypadku:

- 1) wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, powodującego zagrożenie:
 - a) bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo

- b) bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - c) bezpieczeństwa innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 2) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - 3) gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub w instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

7. Wyższy albo niższy stopień alarmowy i stopień alarmowy CRP może być wprowadzony z pominięciem stopni pośrednich.

8. Stopnie wymienione w ust. 1 i 2 mogą być wprowadzane rozdzielnie lub łącznie.

9. W przypadku wprowadzenia różnych stopni alarmowych i różnych stopni alarmowych CRP, należy wykonać zadania przewidziane dla stopnia wyższego.

10. Stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP wprowadza się na czas niezbędny do minimalizacji zagrożenia lub skutków zdarzenia będącego przesłanką do ich wprowadzenia.

Art. 15. 1. Stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa ABW, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) na obszarze jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 3) na obszarze określonym w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;
- 4) dla określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej;
- 5) w przypadku gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej

Polskiej, innych niż placówki zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.⁸⁾).

2. Stopnie alarmowe wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Szefa Agencji Wywiadu, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw zagranicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- 1) dla określonych placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej;
- 2) w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych.

3. Prezes Rady Ministrów niezwłocznie informuje Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP.

4. Wprowadzenie stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP stanowi podstawę do realizacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego:

- 1) przedsięwzięć określonych przepisami wydanymi na podstawie ust. 5 albo 6, wynikających z ich kompetencji ustawowych;
- 2) przedsięwzięć i procedur zarządzania kryzysowego, jeżeli zostały przewidziane dla danego stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w związku z wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym i nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 albo 6.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych w ramach kompetencji ustawowych przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego w poszczególnych stopniach alarmowych wprowadzanych w trybie ust. 1 i stopniach alarmowych CRP, mając na uwadze konieczność

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 2703, z 2006 r. poz. 1217, 1218 i 1600, z 2008 r. poz. 1505, z 2009 r. poz. 1277, z 2015 r. poz. 1220 i 1274 oraz z 2016 r. poz. 34.

zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

6. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej w poszczególnych stopniach alarmowych wprowadzanych w trybie ust. 2, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Art. 16. 1. W przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP w trybie art. 15 ust. 1, Szef ABW powołuje sztab koordynacyjny, w skład którego wchodzi przedstawiciele wyznaczeni przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 2 pkt 2.

2. Szef ABW może powołać do udziału w pracach sztabu koordynacyjnego, w zależności od rodzaju zdarzenia o charakterze terrorystycznym, przedstawicieli innych organów, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2, oraz przedstawiciela Prokuratora Generalnego, wyznaczonych przez te organy.

3. Do zadań sztabu koordynacyjnego należy rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego oraz form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.

Rozdział 4

Działania antyterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w tym działania kontrterrorystyczne

Art. 17. Kierującym działaniami antyterrorystycznymi podejmowanymi przez właściwe służby lub organy w ramach ich ustawowych zadań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zwanym dalej „kierującym działaniami”, jest:

- 1) wyznaczony przez Komendanta Głównego Policji, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji, funkcjonariusz Policji, w szczególności w przypadku obecności na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym innych służb i organów;
- 2) wyznaczony przez Ministra Obrony Narodowej, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, żołnierz Żandarmerii Wojskowej, w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub

w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw zagranicznych, we współpracy z Ministrem Koordynatorem Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zdarzeń, o których mowa w ust. 2.

2. Minister Obrony Narodowej, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, koordynuje działania właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, wymierzonego przeciwko żołnierzom lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wykonując zadanie, o którym mowa w ust. 1 albo 2, minister właściwy do spraw zagranicznych albo Minister Obrony Narodowej może w szczególności żądać od właściwych służb i organów przedstawienia informacji, sprawozdań i wariantów proponowanych rozwiązań, a także konsultowania z nim podejmowanych działań.

Art. 19. 1. Jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, kierujący działaniami może, w zakresie oraz na czas niezbędny do skutecznego prowadzenia działań antyterrorystycznych:

- 1) zarządzić ewakuację osób lub mienia z miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym i z jego otoczenia do wskazanego miejsca, obiektu lub obszaru;
- 2) wprowadzić zakaz przebywania osób postronnych w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego pobliżu;
- 3) zarządzić wstrzymanie ruchu drogowego lub kolejowego, a także kursowania środków publicznego transportu zbiorowego w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego otoczeniu;
- 4) żądać nieodpłatnego korzystania z nieruchomości lub nieodpłatnego przejęcia do używania ruchomości, w tym środków transportu, a także przedmiotów i urządzeń, koniecznych do przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych;
- 5) żądać udzielenia pomocy od instytucji, organizacji, przedsiębiorców i osób fizycznych lub wydawać im polecenia.

2. Instytucje, organizacje, przedsiębiorcy i osoby fizyczne są obowiązani wykonać skierowane do nich polecenia i żądania kierującego działaniami wymienione w ust. 1.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność cywilną za szkody wyrządzone wykorzystaniem uprawnień określonych w ust. 1 pkt 4 i 5 na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 lutego 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585).

Art. 20. 1. Po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń publicznych lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego.

2. Właściwe organy administracji publicznej niezwłocznie po ogłoszeniu zarządzenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wydają decyzję o zakazie zgromadzeń albo decyzję o rozwiązaniu zgromadzeń, zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1485),
- 2) odmawiają wydania zezwolenia na przeprowadzenie imprezy masowej albo wydają decyzję o zakazie przeprowadzenia imprezy masowej lub przerywają imprezę masową, zgodnie z ustawą z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2139)

– w odniesieniu do wszystkich zgromadzeń oraz imprez masowych na obszarze i w czasie obowiązywania stopnia alarmowego.

3. Od decyzji wydanych przez właściwe organy administracji publicznej na podstawie ust. 2 przysługuje odwołanie do właściwego miejscowo sądu okręgowego.

Art. 21. 1. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego w trybie art. 15 ust. 1, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do ich przygotowania specjalistycznego, posiadanego sprzętu i uzbrojenia oraz zaistniałych potrzeb.

2. Aktywacja Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności rozpoczęcie planowania, pozyskiwania informacji i współpracy z organami administracji publicznej, może nastąpić po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego i przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 3.

3. Decyzję o użyciu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, niepodlegającą ogłoszeniu, w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określający zakres i formę pomocy. Minister Obrony Narodowej informuje niezwłocznie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów o wydaniu decyzji.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, określa:

- 1) skład oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy, oraz ich zadania i liczebność;
- 2) obszar, na jakim oddziały i pododdziały, które mają być użyte do pomocy, będą wykonywały zadania oraz czas ich wykonywania;
- 3) ewentualne ograniczenia dotyczące użycia posiadanych środków własnych będących w wyposażeniu oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy.

5. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej mogą użyć i wykorzystać środki przymusu bezpośredniego i broń palną na zasadach przewidzianych dla żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

7. Oddziały lub pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej użyte do pomocy oddziałom lub pododdziałom Policji pozostają w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Organem koordynującym działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest:

- 1) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze jednego województwa;
- 2) Komendant Główny Policji – w przypadku działań podejmowanych przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze większym niż jedno województwo.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Art. 22. 1. W ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi w inny sposób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, zwane dalej „specjalnym użyciem broni”.

2. Specjalne użycie broni odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199), z zastrzeżeniem odrębności przewidzianych w niniejszym artykule.

3. Do specjalnego użycia broni nie stosuje się przepisów art. 7 ust. 1 i art. 48 ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Specjalne użycie broni może być dokonane przez funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej lub żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzących w skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne, zwanej dalej „grupą kontrterrorystyczną”.

5. Decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami. Kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje decyzję dowódcy grupy kontrterrorystycznej oraz informuje o podjętej decyzji organ wyznaczający kierującego działaniami.

6. Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni dowódca grupy kontrterrorystycznej może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy kontrterrorystycznej, określając cel i sposób specjalnego użycia broni.

7. Specjalne użycie broni dokumentuje dowódca grupy kontrterrorystycznej, który, niezwłocznie po zakończeniu działań kontrterrorystycznych, sporządza, stosując odpowiednio art. 54 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 2, protokół specjalnego użycia broni i przekazuje go kierującemu działaniami.

Rozdział 5

Przepisy szczególne dotyczące postępowania przygotowawczego

Art. 23. 1. W przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo

przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, prokurator może postanowić o:

- 1) przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze,
 - 2) zatrzymaniu osoby podejrzewanej
- jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują.

2. W celu znalezienia rzeczy wymienionych w ust. 1 można też dokonać przeszukania, znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze, osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów.

3. Przeszukania i zatrzymania, o których mowa w ust. 1 i 2, można dokonać o każdej porze doby.

4. Postanowienie prokuratora należy okazać osobie, u której przeszukanie ma być przeprowadzone.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do przeszukania i zatrzymania stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Art. 24. 1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 8.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 14 dni. Samoistną przesłanką zastosowania tymczasowego aresztowania jest uprawdopodobnienie popełnienia, usiłowania lub przygotowania do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

3. Tymczasowe aresztowanie można przedłużyć na zasadach określonych w art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do tymczasowego aresztowania stosuje się przepisy rozdziału 28 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 25. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) prowadzenie działań kontrterrorystycznych, w rozumieniu ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 18:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 3 skreśla się przecinek i uchyla się pkt 4,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:
„– jeżeli użycie oddziałów lub pododdziałów Policji okaże się lub może okazać się niewystarczające, do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji mogą być użyte oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „Siłami Zbrojnymi”.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona również w formie prowadzonego samodzielnie przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych przeciwdziałania zagrożeniu, w przypadku gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom.”;
- 3) w art. 18a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego, jeżeli siły Policji są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Policji.”;
- 4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, jeżeli użycie Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające,

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

minister właściwy do spraw wewnętrznych może zarządzić użycie funkcjonariuszy Straży Granicznej do udzielenia pomocy Policji.”;

5) w art. 18c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 18 ust. 1 lub w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Komendant Główny Policji lub komendant wojewódzki Policji może zarządzić zastosowanie przez Policję urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze, przez czas niezbędny do wyeliminowania zagrożenia lub jego skutków, z uwzględnieniem konieczności minimalizacji skutków braku możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930 i 1336) w art. 16:

1) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zarządzić czasowe zawieszenie lub ograniczenie ruchu na określonych przejściach granicznych, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa publicznego albo ochronę przed zagrożeniem życia lub zdrowia ludzi, a także zapobieganie szerzeniu się epidemii chorób zwierząt.”;

2) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać decyzję o czasowym, nie dłuższym niż 7 dni, zawieszeniu lub ograniczeniu ruchu na określonych przejściach granicznych, w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.¹⁰⁾):

1) w art. 9e ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Komendant Główny Straży Granicznej albo komendant oddziału Straży Granicznej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1322, 1336, 1607, 1642, 1830, 1890, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i 615.

odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;

2) w art. 9f po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, a komendant oddziału Straży Granicznej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w ust. 1 pkt 2–5, może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”;

3) w art. 11d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego oraz w strefie nadgranicznej, jeżeli siły Straży Granicznej są niewystarczające lub mogą okazać się niewystarczające do wykonania ich zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub uzasadnia to stopień zagrożenia, Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych uzgodniony z Ministrem Obrony Narodowej, może zarządzić użycie żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do udzielenia pomocy Straży Granicznej.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191 i 298) w art. 14 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) ratownictwo biologiczne;”.

Art. 29. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909, 1338 i 1695) w art. 7 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się dla terenów, dla których miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie sporządza się.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 115 w § 20 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przestępstwem o charakterze terrorystycznym jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 3 lata, popełniony w celu:”;
- 2) w art. 117 uchyla się § 2;
- 3) w art. 118 uchyla się § 3;
- 4) po art. 126b dodaje się art. 126c w brzmieniu:
„Art. 126c. § 1. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 117, art. 118 lub art. 120,
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od 3 lat.
§ 2. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 118a § 1 lub § 2, art. 122 lub art. 123,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
§ 3. Kto czyni przygotowania do przestępstwa określonego w art. 124 § 1 lub art. 125,
podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;
- 5) po art. 224a dodaje się art. 224b w brzmieniu:
„Art. 224b. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 224a sąd orzeka:
 - 1) nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa w wysokości co najmniej 10 000 zł oraz
 - 2) świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 w wysokości co najmniej 10 000 zł.”;
- 6) w art. 255a dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Kto w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym uczestniczy w szkoleniu mogącym umożliwić popełnienie takiego przestępstwa,
podlega karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

7) po art. 259 dodaje się art. 259a i art. 259b w brzmieniu:

„Art. 259a. Kto przekracza granicę Rzeczypospolitej Polskiej w celu popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub 4,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 259b. Na wniosek prokuratora sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a może nawet warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy przestępstwa określonego w art. 259a, który dobrowolnie odstąpił od:

- 1) popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a lub art. 258 § 2 lub 4 i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu lub zapobiegł popełnieniu zamierzonego przestępstwa;
- 2) pomocnictwa innym osobom w popełnieniu przestępstwa określonego w art. 259a i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu, w szczególności informacje o osobach, które popełniły przestępstwa określone w art. 259a.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej.”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik jednostki, który bezpośrednio zarządza obszarami, obiektami i urządzeniami umieszczonymi w ewidencji, o której mowa w art. 5 ust. 5, albo upoważniona przez niego osoba są obowiązani uzgadniać plan ochrony tych obszarów, obiektów i urządzeń z właściwym terytorialnie komendantem wojewódzkim Policji, a w zakresie zagrożeń o charakterze terrorystycznym, z właściwym terytorialnie dyrektorem delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawierać analizę stanu potencjalnych zagrożeń, w tym zagrożeń o charakterze terrorystycznym, i aktualnego stanu bezpieczeństwa jednostki;”;

3) w art. 36 w ust. 1 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w granicach chronionych obiektów i obszarów – w przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i pkt 2 oraz art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, z wyłączeniem przypadków przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachów, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c tej ustawy;”.

Art. 32. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.¹²⁾) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 dodaje się lit. z w brzmieniu:

„z) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

Art. 33. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.¹³⁾) w art. 54 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2016 r. poz. 552) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz może użyć broni palnej lub ją wykorzystać;”;

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618 oraz z 2016 r. poz. 178.

2) w art. 128 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, strażnicy Straży Marszałkowskiej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 96, 147, 178 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) prowadzenie działań kontrterrorystycznych, w rozumieniu ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne;”;

2) w art. 17 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a w przypadku czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych prowadzonych na podstawie ustawy – także i dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom;”;

3) w art. 31 ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków, o których mowa odpowiednio w ust. 1, 4, 9 i 10, lub do zarządzania kontroli operacyjnej w trybie ust. 4.”;

4) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a i b oraz w art. 47 pkt 1–3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, żołnierze Żandarmerii Wojskowej mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo, istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemu sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266);”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, z wyłączeniem zdarzeń o charakterze terrorystycznym wymierzonych przeciwko żołnierzom lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;”;

3) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:

„Art. 22b. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez ABW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo

2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

– Szef ABW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez ABW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;

2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z ABW.

3. Szef ABW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić, albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, mimo podjęcia tajnej współpracy z ABW, prowadzi nadal działalność na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef ABW powiadamia o tym właściwego prokuratora.

7. Szef ABW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z ABW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych, Szef ABW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 35 ust. 3 i art. 36 stosuje się odpowiednio.

9. Szef ABW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o której mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
- 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5–7.

10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi ABW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w art. 35 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.”;

4) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i pkt 4 lit. a, b i lit. c tiret pierwsze oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz ABW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

5) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz AW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

6) po art. 32 dodaje się art. 32a–32e w brzmieniu:

„Art. 32a. 1. W celu zapobiegania i przeciwdziałania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym dotyczących istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, lub danych przetwarzanych w tych systemach oraz zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców ABW może przeprowadzać ocenę bezpieczeństwa tych systemów teleinformatycznych, zwaną dalej „oceną bezpieczeństwa”.

2. Oceny bezpieczeństwa są przeprowadzane zgodnie z rocznym planem przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, uzgadnianym z ministrem właściwym do spraw informatyzacji. W uzasadnionych przypadkach ocena bezpieczeństwa może zostać przeprowadzona z pominięciem planu.

3. ABW informuje podmiot zarządzający systemem teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, o włączeniu tego systemu do rocznego planu przeprowadzania ocen bezpieczeństwa.

4. Ocena bezpieczeństwa polega na przeprowadzeniu testów bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego w celu identyfikacji podatności, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana przez zagrożenie, wpływających na integralność, poufność, rozliczalność i dostępność tego systemu.

5. Ocena bezpieczeństwa jest przeprowadzana z uwzględnieniem zasady minimalizacji zakłócenia pracy systemu teleinformatycznego lub ograniczenia jego dostępności i nie może prowadzić do zniszczeń w systemie teleinformatycznym podlegającym tej ocenie.

6. W celu minimalizacji negatywnych następstw oceny bezpieczeństwa ABW uzgadnia z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, ramowe warunki przeprowadzania tej oceny, w szczególności datę rozpoczęcia, harmonogram oraz zakres i rodzaj przeprowadzanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa.

7. ABW może wytwarzać lub pozyskiwać urządzenia lub programy komputerowe, o których mowa w art. 269b Kodeksu karnego, oraz ich używać w celu określenia podatności ocenianego systemu na możliwość popełnienia przestępstw, o których mowa w art. 165 § 1 pkt 4, art. 267 § 3, art. 268a § 1 albo 2 w związku z § 1, art. 269 § 2 albo art. 269a Kodeksu karnego.

8. Używając urządzeń lub programów komputerowych, o których mowa w ust. 7, ABW może uzyskać dostęp do informacji dla niej nieprzeznaczonej, przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie, lub może uzyskać dostęp do całości lub części systemu teleinformatycznego.

9. Informacje uzyskane przez ABW w wyniku przeprowadzania oceny bezpieczeństwa stanowią tajemnicę prawnie chronioną i nie mogą być wykorzystane do realizacji zadań ustawowych ABW oraz podlegają one niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

10. Po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa ABW sporządza i przekazuje podmiotowi, którego system podlegał ocenie bezpieczeństwa, raport zawierający podsumowanie przeprowadzonych w ramach oceny bezpieczeństwa czynności oraz

wskazanie wykrytych podatności systemu teleinformatycznego, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana.

11. Jeżeli wykryta podatność może wystąpić w innych systemach teleinformatycznych, ABW informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw informatyzacji o wykrytej podatności oraz o możliwości jej wystąpienia w innych systemach teleinformatycznych.

12. Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, rodzaje dokonywanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa oraz warunki i sposób ich wykonywania, uwzględniając potrzebę kompletności dokonywanej oceny bezpieczeństwa.

Art. 32b. 1. W przypadku powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczącego systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, Szef ABW może żądać od podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, przedstawienia informacji o budowie, funkcjonowaniu oraz zasadach eksploatacji posiadanych systemów teleinformatycznych, w tym informacji obejmujących hasła komputerowe, kody dostępu i inne dane umożliwiające dostęp do systemu, oraz ich używanie, w celu zapobiegania, reagowania na zdarzenia o charakterze terrorystycznym dotyczące systemów lub danych, o których mowa w art. 32a ust. 1, a także zapobiegania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym w tym obszarze oraz ścigania ich sprawców.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami.

3. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisu ust. 2 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Art. 32c. 1. Sąd, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, w drodze postanowienia, może:

- 1) zarządzić zablokowanie albo
- 2) zażądać od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania – dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze

terrorystycznym, na czas określony nie dłuższy niż 30 dni, w celu zapobiegania, przeciwdziałania i wykrywania przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ścigania ich sprawców.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Sąd Okręgowy w Warszawie.

4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli mogłoby to spowodować zdarzenie o charakterze terrorystycznym, Szef ABW może, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego:

- 1) zarządzić zablokowanie albo
- 2) zażądać od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania – dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, zwracając się jednocześnie do sądu, o którym mowa w ust. 2, z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia zablokowania lub zarządzenia zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Szef ABW wstrzymuje blokadę danych informatycznych lub usług teleinformatycznych.

5. Administrator systemu teleinformatycznego jest obowiązany do natychmiastowego dokonania czynności określonych w postanowieniu sądu lub przekazanym mu żądaniu Szefa ABW.

6. Wniosek Szefa ABW, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis zdarzenia o charakterze terrorystycznym z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zablokowania dostępności określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych w systemie teleinformatycznym;

- 4) dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie blokada dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel i czas prowadzonej blokady dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych.

7. Zablockowanie zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd, o którym mowa w ust. 2, może, na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu zablokowania, jeżeli nie ustały przyczyny jego zarządzenia.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4 i 7, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 6. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 4 i 7, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek.

9. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, sąd rozpoznaje jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków powinny być realizowane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i Szef ABW.

10. Na postanowienia sądu, o których mowa w ust. 1, 4 i 7, przysługuje zażalenie Szefowi ABW i Prokuratorowi Generalnemu. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

11. Blokady dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, zaprzestaje się w przypadku:

- 1) nieudzielenia przez sąd, w terminie 5 dni, zgody na zarządzenie zablokowania dostępności określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych;
- 2) nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokowania dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych;
- 3) z upływem okresu, na który blokada dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych została wprowadzona, jeżeli nie ustały przyczyny jej wprowadzenia.

12. Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef ABW prowadzą w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących blokowania danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.

13. O dokonanym zablokowaniu danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Szef ABW powiadamia ministra właściwego do spraw informatyzacji, jeżeli administrator systemu lub usługodawca mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania blokowania danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym, oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 32d. 1. Szef ABW prowadzi rejestr zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane obejmujące:

- 1) identyfikację podmiotu, na rzecz którego działa system teleinformatyczny, oraz dane administratora systemu;
- 2) datę i czas wykrycia naruszenia bezpieczeństwa systemu oraz prawdopodobną początkową datę i czas naruszenia bezpieczeństwa systemu;
- 3) identyfikację źródła zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu;
- 4) opis stwierdzonego zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu oraz sposób działania podmiotu powodującego naruszenie bezpieczeństwa;
- 5) opis szkód w systemie powstałych lub mogących powstać wskutek zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo systemu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazują Szefowi ABW, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, administratorzy systemów teleinformatycznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, niezwłocznie po wykryciu zdarzenia naruszającego bezpieczeństwo w systemie.

4. Dane z rejestru są udostępnione ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 32e. 1. Szef ABW przeprowadza analizę zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych i wydaje podmiotom, o których mowa w art. 32d ust. 3, rekomendacje zmierzające do podniesienia poziomu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych w celu zapewnienia ich integralności, poufności, rozliczalności i dostępności, zwane dalej „rekomendacjami”.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą wnieść do Szefa ABW zastrzeżenia do rekomendowanych sposobów podniesienia poziomu bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych z uwagi na negatywny wpływ rekomendowanych działań na funkcjonalność systemu lub powstanie nowych podatności, w terminie miesiąca od dnia otrzymania rekomendacji.

3. Szef ABW odnosi się do zastrzeżeń otrzymanych w trybie ust. 2 w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania i podtrzymuje rekomendacje lub przekazuje zmienione rekomendacje.

4. Podmioty, którym Szef ABW przekazał rekomendacje, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania informują Szefa ABW o sposobie i zakresie ich uwzględnienia.

5. Nieuwzględnienie rekomendacji stanowi podstawę do wystąpienia przez Szefa ABW do organu sprawującego nadzór nad podmiotem, o którym mowa w ust. 4, z informacją o nieuwzględnieniu rekomendacji lub z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu wykonanie rekomendacji.”;

7) w art. 34 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Administrator zbioru danych, o którym mowa w ust. 2, udostępnia Szefowi ABW w drodze teletransmisji informacje zgromadzone w zbiorach danych, bez konieczności każdorazowego przedstawiania imiennego upoważnienia wydanego przez Szefa ABW okazywanego przez funkcjonariusza ABW wraz z legitymacją służbową, o których mowa w ust. 2, jeżeli jednostka organizacyjna ABW będąca odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.”;

8) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. W zakresie swojej właściwości ABW, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, może korzystać z przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 2) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
- 3) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 4) instytucji obowiązanych i podmiotów świadczących usługi finansowe w rozumieniu ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2016 r. poz. 299 i 615);
- 5) podmiotów wykonujących działalność z zakresu usług płatniczych na podstawie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 6) funduszy inwestycyjnych i towarzystw funduszy inwestycyjnych wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.¹⁷⁾).

3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618 oraz z 2016 r. poz. 178.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1509, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65 i 615.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1916 oraz z 2015 r. poz. 1764, 1830 i 1893.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom ABW prowadzącym w danym postępowaniu czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad tymi czynnościami. Akta postępowań zawierające te informacje i dane udostępnia się również sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.

4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na pisemny wniosek Szefa ABW przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
- 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
- 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
- 6) rodzaj i zakres informacji i danych.

6. Po rozpatrzeniu wniosku Sąd Okręgowy w Warszawie, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, określając ich rodzaj, zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia, albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

7. Szefowi ABW na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie.

8. W przypadku wyrażenia przez Sąd Okręgowy w Warszawie zgody na udostępnienie informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW pisemnie informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5, o wydaniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie postanowienia, wskazując jego datę i sygnaturę, oraz o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza ABW upoważnionego do ich odbioru.

9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Szef ABW informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.

10. Sąd Okręgowy w Warszawie, na wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 27 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, jest powiadamiany o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Szefa ABW przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.

12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, Szef ABW niezwłocznie pisemnie zawiadamia o tym podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 5.

13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1–10, niestanowiące informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza Szef ABW.

14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisu ust. 3 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

15. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby przetwarzania danych i informacji, o których mowa w ust. 1, w zbiorach danych, rodzaje jednostek organizacyjnych ABW uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych, uwzględniając potrzebę ochrony danych przed nieuprawnionym dostępem.”;

9) w art. 43:

a) w ust. 2 w pkt 6 dodaje się przecinek i pkt 7 w brzmieniu:

„7) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 4, 6 i 7, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi

urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”;

10) w art. 44 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

11) w art. 60:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”;

b) w ust. 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 605) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 126 dodaje się art. 126a w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. Bezzałogowy statek powietrzny, w tym model latający, może zostać zniszczony, unieruchomiony albo nad jego lotem może zostać przejęta kontrola, w przypadku gdy:

1) przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego:

a) zagraża życiu lub zdrowiu osoby,

b) stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów,

c) zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników,

d) stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego;

2) bezzałogowy statek powietrzny wykonuje lot w przestrzeni powietrznej w części, w której wprowadzono ograniczenia lotów, albo znajdującej się nad terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której lot statku powietrznego jest zakazany od poziomu terenu do określonej wysokości.

2. Do zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego albo przejęcia kontroli nad jego lotem w przypadku, o którym mowa w:

1) ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d – są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Służby Więziennej,

- żołnierze Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,
- 2) ust. 1 pkt 1 lit. c – są uprawnieni funkcjonariusze Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, żołnierze Żandarmerii Wojskowej oraz pracownicy specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych,
 - 3) ust. 1 pkt 2 – są uprawnieni żołnierze Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 2) w art. 186b:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zarządzający lotniskiem realizuje zadania w zakresie ochrony stref ogólnodostępnych lotniska, we współpracy ze służbami ochrony działającymi na terenie lotniska.”,
 - b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Straż Graniczna, w celu realizacji swoich zadań, jest uprawniona do korzystania z systemów rejestrujących obraz umieszczonych na terenie portu lotniczego i zapisów z tych systemów. Kopie zapisu udostępnione Straży Granicznej przez zarządzającego lotniskiem, niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego, postępowania w sprawach o wykroczenia, postępowania dyscyplinarnego lub mogących być wykorzystanymi w postępowaniu w ramach czynności wyjaśniających albo dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań Straż Graniczna przechowuje przez okres nie dłuższy jednak niż 30 dni od dnia udostępnienia, a następnie niszczy.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 50:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku – w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Warunek, o którym mowa w art. 61 ust. 1 pkt 4, stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 61 ust. 2a.”,

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 443, 774, 1265, 1434, 1713, 1777, 1830 i 1890.

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Inwestor realizujący inwestycję celu publicznego, o której mowa w ust. 2, może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego związanej z obronnością i bezpieczeństwem państwa albo ochroną granicy państwowej.”;

2) w art. 61 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 1 pkt 1–4 nie stosuje się do inwestycji celu publicznego w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej.”.

Art. 39. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury,”;

2) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zgoda żołnierza zawodowego na pełnienie służby na stanowisku służbowym prokuratora do spraw wojskowych albo w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie jest wymagana.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 281 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”;

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 178 i 308.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

2) w art. 282 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym, organom Służby Celnej lub organom kontroli skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;”.

Art. 41. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 60a dodaje się art. 60b w brzmieniu:

„Art. 60b. 1. Abonent, z wyłączeniem abonenta korzystającego z publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług, podaje dostawcy usług co najmniej następujące dane:

1) w przypadku abonenta będącego osobą fizyczną:

- a) imię i nazwisko,
- b) numer PESEL, jeżeli go posiada, albo nazwę, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numer paszportu lub karty pobytu;

2) w przypadku abonenta niebędącego osobą fizyczną:

- a) nazwę,
- b) numer identyfikacyjny REGON lub NIP, lub numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim.

2. Abonent podaje dane, o których mowa w ust. 1, przy zawieraniu umowy w formie pisemnej lub elektronicznej. Abonent będący stroną umowy o świadczenie usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej podaje dane, o których mowa w ust. 1, dostawcy usług. Dane mogą być podane również drogą elektroniczną albo w inny sposób określony przez dostawcę tych usług.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147 i 542.

3. Dostawca usług rozpoczyna świadczenie usług telekomunikacyjnych:
- 1) nie wcześniej niż po potwierdzeniu zgodności podanych przez abonenta danych z danymi określonymi w ust. 1:
 - a) pkt 1, zawartymi w dokumencie potwierdzającym tożsamość abonenta będącego osobą fizyczną,
 - b) pkt 2, zawartymi we właściwym rejestrze, albo
 - 2) po podaniu przez abonenta danych określonych w ust. 1 i potwierdzeniu ich drogą elektroniczną przy wykorzystaniu:
 - a) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym banku krajowego,
 - b) danych weryfikowanych za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu,
 - c) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym dostawcy usług telekomunikacyjnych, jeżeli dane abonenta zostały już zweryfikowane w związku z inną umową,
 - d) środków identyfikacji elektronicznej służących do uwierzytelniania w systemie teleinformatycznym, który spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Potwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, dostawca usług może dokonać również za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług.

5. Minister właściwy do spraw informatyzacji wskaże, w drodze obwieszczenia, systemy teleinformatyczne zapewniające wiarygodność i autoryzację ich użytkownika, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. d.”;

- 2) w art. 179 po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Prezes UKE udostępnia uprawnionym podmiotom informacje o przeniesionych numerach zawarte w bazie danych, o której mowa w art. 71 ust. 4, na zasadach i w trybie określonych w przepisach odrębnych. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.²²⁾) w art. 149 po pkt 8a dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...);”.

Art. 43. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) innych niż określone w lit. a–f, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON, a także państw, które zapewniają wzajemność;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) rozpoznawanie, zapobieganie oraz wykrywanie zdarzeń oraz przestępstw o charakterze terrorystycznym, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, SZ RP oraz jednostek organizacyjnych MON;”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie aktom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko personelowi i mieniu SZ RP poza granicami państwa oraz zwalczanie skutków takich aktów;”;

3) w art. 10:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W celu realizacji współdziałania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa i właściwej realizacji zadań SWW poza granicami państwa, w SWW mogą być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SWW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w SWW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586, z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890 oraz z 2016 r. poz. 65 i 615.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 502 i 1055, z 2015 r. poz. 1066 i 1224 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437.

1b. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, wykonują polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SWW. Żołnierzom tym przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 26, art. 28 i art. 30.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia niepodlegającego ogłoszeniu, sposób i tryb tworzenia zespołów zadaniowych, o których mowa w ust. 1a, oraz wyznaczania żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP do składu takich zespołów.”;

4) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Jeżeli informacje lub materiały uzyskane przez SKW podczas realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo
- 2) uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

– Szef SKW może, w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa, odstąpić od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia tego przestępstwa oraz osobie, która według uzyskanych przez SKW informacji lub materiałów może być jego sprawcą.

2. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie:

- 1) ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności;
- 2) zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z SKW.

3. Szef SKW może odstąpić od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

4. Odstąpienie od obowiązku, o którym mowa w ust. 1, dotyczy funkcjonariuszy publicznych wykonujących czynności w postępowaniu określonym w niniejszym artykule.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym:

- 1) popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo
- 2) współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić, albo
- 3) nakłaniał inną osobę do popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w pkt 1.

6. W przypadku gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, mimo podjęcia tajnej współpracy z SKW, prowadzi nadal działalność na szkodę SZ RP lub obronności Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełnił jedno z przestępstw, o których mowa w ust. 5, lub współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa, albo nakłaniał do jego popełnienia, Szef SKW powiadamia o tym właściwego prokuratora.

7. Szef SKW powiadamia właściwego prokuratora także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym, który podjął tajną współpracę z SKW, świadomie nie ujawnił wszelkich okoliczności czynu lub działalności, o których mowa w ust. 1.

8. W przypadku zagrożenia życia lub zdrowia osoby, o której mowa w ust. 1, lub osób przez nią wskazanych, Szef SKW stosuje wobec tej osoby lub osób przez nią wskazanych odpowiednie do zagrożenia środki ochronne, a także zapewnia niezbędne środki pomocy, w tym, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, także pomoc finansową. Przepisy art. 39 ust. 3 i art. 40 stosuje się odpowiednio.

9. Szef SKW cofa ochronę lub pomoc w przypadku:

- 1) umyślnego naruszania przez osobę objętą ochroną lub pomocą, o których mowa w ust. 8, zasad albo zaleceń w zakresie tej ochrony lub pomocy;
- 2) zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności, o których mowa w ust. 5–7.

10. W razie cofnięcia ochrony lub pomocy w przypadkach, o których mowa w ust. 9, sprawca przestępstwa szpiegostwa lub przestępstwa o charakterze terrorystycznym jest obowiązany do zwrotu Szefowi SKW równowartości świadczeń otrzymanych w ramach pomocy, a także zwrotu dokumentów określonych w art. 39 ust. 3, jeżeli zostały mu wydane. Przepis stosuje się odpowiednio do osób chronionych, o których mowa w ust. 8.”;

5) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 4 lit. c tiret trzecie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SKW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

6) w art. 30a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz SWW może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1106 i 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 2023) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadająca obywatelstwo polskie;”;

2) w art. 19:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) utraty obywatelstwa polskiego.”,

b) w ust. 2 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) nabycia obywatelstwa innego państwa.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.²⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a–c i e, pkt 2, 3 i 4 lit. a, b i lit. c tiret drugie oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusz CBA może użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”;

2) w art. 30:

a) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli lotu modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego.”,

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822, z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1224, 1268 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i 615.

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 2a, 3 i 4, mogą być wykonywane również w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.”.

Art. 46. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1247) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o wydaleniu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie.”;

2) po art. 73b dodaje się art. 73c w brzmieniu:

„Art. 73c. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, co do których istnieje obawa, że mogą prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską, albo podejrzewanych o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 11 w ust. 3 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w realizujących działania antyterrorystyczne jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych niebędących podmiotami leczniczymi;”.

Art. 48. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z 2015 r. poz. 1485 oraz z 2016 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zdarzeniu o charakterze terrorystycznym – należy przez to rozumieć sytuację, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)”;

2) uchyla się art. 12a;

3) uchyla się art. 23.

Art. 49. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.²⁶⁾) w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1, 2 i pkt 3 lit. a oraz w art. 47 pkt 1, pkt 2 lit. a, pkt 3 i 5–7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze wykonujący czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4–6, pełniący służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych Służby Celnej, lub funkcjonariusze upoważnieni przez Szefa Służby Celnej do wykonywania tych zadań mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.²⁷⁾) w art. 9f w ust. 1 w pkt 25 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) na żądanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802, z 2015 r. poz. 1887 i 1991 oraz z 2016 r. poz. 65.

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217, 1268, 1269, 1479, 1642, 1830, 1890 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615.

Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147, 437 i ...).”.

Art. 51. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.²⁸⁾) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach, o których mowa w art. 45 pkt 1 lit. a, b i e, pkt 2, pkt 3 lit. a, pkt 5 oraz w art. 47 pkt 3, 6 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, funkcjonariusze mogą użyć broni palnej lub ją wykorzystać.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.²⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) jednostka wojskowa – jednostkę organizacyjną niebędącą jednostką budżetową, dla której podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, w której są udzielane świadczenia zdrowotne, realizującą zadania także poza granicami państwa, na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510);”;

2) w art. 22 w ust. 4a:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) procedury i standardy postępowania medycznego w podmiotach leczniczych, określonych w pkt 1”;

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa zdrowotnego osób, a także rodzajem i miejscem prowadzonej działalności oraz zakresem udzielanych świadczeń zdrowotnych.”;

3) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostka budżetowa i jednostka wojskowa, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej, wykonuje działalność leczniczą w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego z wykorzystaniem

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 529, 928, 1066, 1217, 1268 i 1830.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991.

pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, udzielanych żołnierzom i personelowi cywilnemu, a także żołnierzom wojsk obcych i ich personelowi cywilnemu.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24 i 1199) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 47 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego, w przypadkach określonych w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.”;
- 2) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Od procedury, o której mowa w ust. 1 i 2, lub jej poszczególnych elementów, w szczególności od oddania strzału ostrzegawczego, można odstąpić, jeżeli:
 - 1) ich zrealizowanie groziłoby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby lub
 - 2) jest to niezbędne dla zapobieżenia wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.), a inne środki ze względu na okoliczności mogłyby okazać się niewystarczające.”.

Art. 54. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 310 otrzymuje brzmienie:
„Art. 310. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydaje:
 - 1) z urzędu – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, który stwierdził istnienie przesłanki uzasadniającej wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;
 - 2) na wniosek wojewody, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, organu Służby Celnej, komendanta wojewódzkiego lub komendanta powiatowego (miejskiego)

³⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004, z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767 oraz z 2016 r. poz. 65.

Policji – komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, właściwy ze względu na siedzibę organu występującego z wnioskiem albo miejsce pobytu cudzoziemca.”;

- 2) po art. 329 dodaje się art. 329a w brzmieniu:

„Art. 329a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, wydaje decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu dotyczącą cudzoziemca, co do którego istnieje obawa, że może prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską, albo podejrzanego o popełnienie jednego z tych przestępstw.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu.”;

- 3) w art. 449 w ust. 2 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) centralnego rejestru wizowego, o którym mowa w art. 449a ust. 1.”;

- 4) w art. 449a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom.”;

- 5) w art. 450 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dane przetwarzane w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o których mowa w art. 449 ust. 2 pkt 1–12, 16 i 17, udostępnia się następującym podmiotom, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań:”.

Art. 55. W ustawie z dnia 18 marca 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016 (Dz. U. poz. 393) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 2 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) zakres zadań realizowanych w ramach wsparcia zabezpieczenia medycznego ŚDM udzielanego przez Ministra Obrony Narodowej”;

2) w art. 13

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Osoby z jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej wyznaczone do wsparcia zabezpieczenia medycznego ŚDM mogą udzielać pomocy medycznej także osobom innym niż wymienione w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.³¹⁾). Realizacja zadań odbywa się na podstawie planu i nie wymaga zawarcia umowy, o której mowa w art. 15 ust. 1.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Osobom, o których mowa w ust. 9, Minister Obrony Narodowej zapewni ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody będące następstwem czynności realizowanych w ramach pomocy medycznej, o których mowa w ust. 11, albo niezgodnego z prawem zaniechania udzielania tych świadczeń.

11. Realizacja zadań zabezpieczenia medycznego ŚDM w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego przez osoby, o których mowa w ust. 9, będzie się odbywać z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Pomoc medyczna udzielana w namiocie szpitalnym, przez zespół wyjazdowy z lekarzem i zespół wyjazdowy bez lekarza, lotniczy zespół ratunkowy, patrol pieszy lub patrol ruchomy, lub w stałym punkcie pomocy medycznej – jest dokumentowana w karcie informacyjnej KPP/MCR. Wzór karty informacyjnej KPP/MCR jest określony w załączniku do ustawy.”;

4) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organizator jest obowiązany zapewnić, na potrzeby eksploatacji instalacji, o których mowa w ust. 1, nieodpłatny dostęp do przyłączy energetycznych i światłowodowych.”;

5) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 788, 905, 1640, 1697, 1844, 1887, 1918 i 1991.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 56. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a, art. 32d, art. 32e i art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 36, Szef ABW:

- 1) dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania,
- 2) podejmie działania inwestycyjne,
- 3) zapewni obsadę etatową,
- 4) przeprowadzi szkolenia dla funkcjonariuszy ABW

– w terminie do 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Szef ABW w terminie, o którym mowa w ust. 1, realizuje zadania wynikające z art. 5 ust. 1 pkt 2a, art. 32a–32e i art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 36, z uwzględnieniem posiadanych aktualnie zasobów osobowych i rzeczowych.

3. Roczny plan przeprowadzania ocen bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 32a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 36, Szef ABW opracuje po raz pierwszy na rok 2017.

Art. 57. 1. Do dnia 2 stycznia 2017 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych, o których mowa w art. 60b ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i potwierdzenia ich w sposób, o którym mowa w art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dostawca usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestaje świadczenia tych usług abonentom, którzy:

- 1) nie podali danych określonych w art. 60b ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub
- 2) których dane nie zostały potwierdzone zgodnie z art. 60b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 58. 1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, włączy dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym prowadzonym na podstawie art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 54, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449 ust. 2 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do czasu włączenia centralnego rejestru wizowego obejmującego dane z prowadzonych przez ministra właściwego do spraw zagranicznych i konsulów rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 54, do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, o którym mowa w art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 54, dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym udostępnia się konsulom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Szefowi ABW w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

Art. 59. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 351,9 mln zł, z tym że w poszczególnych latach limit wynosi:

- 1) 2017 r. – 91,9 mln zł;
- 2) 2018 r. – 94,2 mln zł;
- 3) 2019 r. – 23,6 mln zł;
- 4) 2020 r. – 19,6 mln zł;
- 5) 2021 r. – 19,6 mln zł;
- 6) 2022 r. – 22,6 mln zł;
- 7) 2023 r. – 20,6 mln zł;
- 8) 2024 r. – 20,6 mln zł;
- 9) 2025 r. – 19,6 mln zł;
- 10) 2026 r. – 19,6 mln zł.

2. Szef ABW nadzoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku.

3. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny, o której mowa w ust. 2, część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest Szef ABW.

Art. 60. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 41, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Wydarzenie:.....

KARTA INFORMACYJNA KPP/MCR

Data:.....do ustawy

Nr patrolu pieszego / punktu stałego:.....

Imię:..... Nazwisko:.....
Kraj:..... Data urodzenia:..... PŁEĆ: K M Świadomość: **A V P U**Częstość oddechów /min: Duszność Sinica Bezdech SpO₂..... %Tętno /min:..... Miarowe Niemiarowe

CTK:...../..... mmHg

WYWIAD / OBJAWY:**POSTĘPOWANIE:**

Podpis / pieczęć kierownika patrolu / punktu stałego

Nr namiotu / ZRM.....

PARAMETR	Czas:.....	Czas:.....
AVPU / GCS		
Częst. oddechów	/min	/min
Tętno	/min	/min
CTK		
SpO ₂		
Glikemia (mg%)		
Temperatura		

Szmerzy oddechowe

-
- Prawidłowy
-
-
- Świsły
-
-
- Furczenia
-
-
- Trzeszczenia
-
-
- Rzężenia
-
-
- Brak
-
-
- Inny

Tony serca

-
- Czyste, głośnie
-
-
- Ściszone
-
-
- Brak

Jama brzuszna

-
- W normie
-
-
- Bol. Palpacyjna
-
-
- Brak perystalt.
-
-
- Obj. otrzewn.

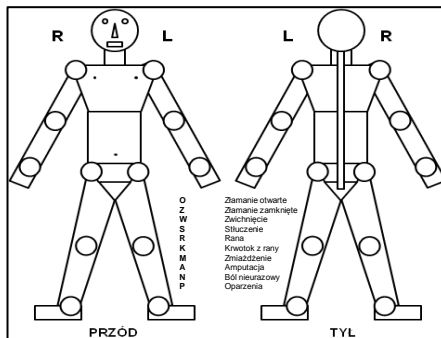
Żrenice

- P**
-
- Wąska
-
-
- Prawidłowa
-
-
- Szeroka
-
-
- Reaktywna
-
-
- Niereaktywna

- L**
-
- Wąska
-
-
- Prawidłowa
-
-
- Szeroka
-
-
- Reaktywna
-
-
- Niereaktywna

Skóra

-
- W normie
-
-
- Mokra
-
-
- Błada
-
-
- Zimna



-
- Odsysanie
-
-
- NG
-
-
- UG
-
-
- LMA rozm:
-
-
- LT-D rozm:
-
-
- Intubacja rozm:

-
- Defibrylacja.....
-
-
- Kardiowersja.....
-
-
- Stymulacja.....

EKG 12 odpr.

-
- Rytm zatokowy
-
-
- SVT
-
-
- VT
-
-
- VF
-
-
- Asystolia
-
-
- PEA
-
-
- AF
-
-
- OZW.....

-
- Dostęp IV.....
-
-
- Dostęp IO.....

OPARZENIA

- I°%
- II°%
- III°%

Ciąża

-
- Tak
-
-
- Nie

Poród

-
- Tak
-
-
- Nie

-
- Opatrunek
-
-
- Unieruchomienie
-
-
- Monitorowanie
-
-
- Cewnikowanie
-
-
- Inne.....

LEK**CZAS****DAWKA/
DROGA
PODANIA**

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

- Tlenoterapia**
-
- Wąsy L/min.....
-
-
- Maska L/min.....
-
-
- Went. workiem

Respirator

-
- CMV
-
-
- SIMV
-
-
- Inne
-
-
- PEEP.....
-
- FIO
- ₂
-

- Obj. oddechowa.....
-
- Częstość.....

 Odbarczenie odmy

-
- prężnej
-
-
- Opatrunek
-
- Ashermana

OPIS:**ROZPOZNANIE:**

Podpis / pieczęć kierownika namiotu / ZRM

Kryptonim ZRM.....

Transport do:**Czynności wykonane podczas transportu:**

Pieczęć SOR / CU / Oddz. Spec.

Podpis / pieczęć lekarza dyżurnego
SOR / CU / Oddz. Spec.

Czas przekazania pacjenta:

Podpis / pieczęć kierownika ZRM

Podpis / pieczęć kierownika namiotu / ZRM

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Terroryzm stanowi jedno z największych wyzwań w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa zarówno z perspektywy globalnej, jak i regionalnej czy krajowej. Jako zagrożenie międzynarodowe wykracza on poza ramy tradycyjnie rozumianych konfliktów i sytuacji kryzysowych.

Wzrost poziomu zagrożenia terrorystycznego obserwowany w ostatnim okresie w szczególności w państwach Europy Zachodniej, czego przykład stanowią zamachy we Francji i Belgii, skutkuje podejmowaniem zarówno przez poszczególne państwa, jak i organizacje międzynarodowe czy inne gremia, których członkiem jest Polska, starań zmierzających do zmiany przepisów, w celu wzmocnienia możliwości rozpoznawania, przeciwdziałania i zwalczania ewentualnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym.

Wprawdzie Polska nie była dotychczas bezpośrednim celem ataku terrorystycznego, nie oznacza to jednak, że pozostaje zupełnie wolna od tego zagrożenia. Mając na uwadze udział Polski w działaniach międzynarodowej koalicji antyterrorystycznej, jak również fakt, że terytorium RP jest uznawane w materiałach rozpowszechnianych przez organizacje terrorystyczne jako potencjalny cel ewentualnych zamachów, zasadne jest podjęcie na poziomie prawa krajowego odpowiednich działań legislacyjnych, zmierzających do poprawy bezpieczeństwa w związku z tymi zagrożeniami.

Zmienność metod wykorzystywanych przez terrorystów powoduje, że Polska musi posiadać odpowiednie instrumenty służące właściwemu rozpoznawaniu i ocenianiu zagrożeń oraz skutecznemu przeciwdziałaniu ewentualnym zdarzeniom. W przypadku ataku terrorystycznego Polska musi być przygotowana do podjęcia natychmiastowych i adekwatnych środków reagowania, a także usuwania jego skutków. Osiągnięcie tych celów wymaga zapewnienia mechanizmów współpracy wszystkich służb, organów i instytucji zaangażowanych w szeroko rozumiane działania antyterrorystyczne, jak również władz lokalnych, sektora prywatnego oraz całego społeczeństwa.

Podstawowym celem przygotowywanej regulacji jest podniesienie efektywności polskiego systemu antyterrorystycznego, a tym samym zwiększenie bezpieczeństwa wszystkich obywateli RP, poprzez:

- wzmocnienie mechanizmów koordynacji działań;

- doprecyzowanie zadań poszczególnych służb i organów oraz zasad współpracy między nimi;
- zapewnienie możliwości skutecznych działań w przypadku podejrzenia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym w zakresie postępowania przygotowawczego;
- zapewnienie mechanizmów reagowania adekwatnych do rodzaju występujących zagrożeń;
- dostosowanie przepisów karnych do nowych typów zagrożeń o charakterze terrorystycznym.

Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie mają charakter rozproszony i nie gwarantują adekwatnych instrumentów prawno-organizacyjnych względem narastających zagrożeń.

Projektowana regulacja ma charakter integrujący działania podmiotów polskiego systemu antyterrorystycznego z jasnym wskazaniem odpowiedzialności w poszczególnych obszarach. Zastosowanie w ustawie systemowego podejścia do problematyki zagrożeń o charakterze terrorystycznym pozwoli na wykorzystanie potencjału wszystkich służb, organów i instytucji posiadających ustawowe kompetencje do realizowania działań antyterrorystycznych. Regulacja będzie miała również bezpośredni wpływ na szybkość i prawidłowość procesu decyzyjnego na poziomie strategicznym.

Wprowadzone przepisy będą wpisywać się w kierunkowe reformy poszczególnych służb i instytucji zmierzające do wzmocnienia możliwości koordynacyjnych i nadzorczych względem realizowanych przez nie zadań.

2. Charakterystyka projektu ustawy – rzeczywisty stan oraz wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W polskim systemie prawnym nie istniał dotychczas jeden akt prawny, który kompleksowo regulowałby problematykę rozpoznawania, przeciwdziałania i zwalczania zagrożeń o charakterze terrorystycznym oraz usuwania skutków ataku.

Podstawowe regulacje w tym zakresie zostały zawarte w następujących ustawach:

- ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553, z późn. zm.), która m.in. zawiera definicję przestępstwa o charakterze terrorystycznym (art. 115

§ 20), a także penalizuje zakładanie, kierowanie oraz udział w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym (art. 258 § 2 i 4), finansowanie przestępstwa o charakterze terrorystycznym (art. 165a) oraz rozpowszechnianie lub publiczne prezentowanie treści mogących ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym (art. 255a);

- ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z późn. zm.), która określa organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz ich zadania i zasady działania w tej dziedzinie, a także definiuje m.in. pojęcie zdarzenia o charakterze terrorystycznym;
- ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455, z późn. zm.), która określa zasady oraz tryb przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.

Problematyka reagowania na zagrożenia o charakterze terrorystycznym jest ujęta również w regulacjach dotyczących stanów nadzwyczajnych. Ponadto kwestie związane z zadaniami i uprawnieniami służb i instytucji w odniesieniu do zagrożeń o charakterze terrorystycznym są zawarte w ustawach kompetencyjnych regulujących ich działanie (np. ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu), a także innych aktach prawa obejmujących wybrane aspekty dotyczące określonego rodzaju zagrożeń (jak ustawa z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich czy ustawa z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej).

Natomiast szczegółowe procedury reagowania zostały ujęte zarówno w dokumentach o charakterze rządowym czy resortowym, jak i wewnętrznych procedurach poszczególnych służb i instytucji, w tym w planach zarządzania kryzysowego.

W celu wzmocnienia przygotowania Państwa na możliwość wystąpienia zdarzeń o charakterze terrorystycznym, jest niezbędna integracja działań realizowanych przez poszczególnych uczestników wielopodmiotowego systemu antyterrorystycznego RP. Kluczowe znaczenie, w zakresie sprawności funkcjonowania systemu antyterrorystycznego RP, odgrywa zapewnienie optymalnej koordynacji działań i mechanizmów współpracy zarówno na poziomie strategicznym, operacyjnym, jak

i taktycznym. W związku z powyższym zachodzi potrzeba umiejscowienia, w miarę możliwości, w jednym kompleksowym akcie prawnym zagadnień związanych z terroryzmem. Natomiast niektóre kwestie, ze względu na swoją specyfikę lub uwarunkowania międzynarodowe, wymagają oddzielnej regulacji, np. problematyka przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.

Wprowadzone przepisy pozostają w ścisłym związku z ustawą o zarządzaniu kryzysowym, a wprowadzona w projekcie definicja działań antyterrorystycznych odnosi się do analogicznych faz działania jak stosowane w dotychczas obowiązujących procedurach na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym. Przygotowana regulacja pozostaje zatem spójna z konstrukcją systemu zarządzania kryzysowego wynikającą ze wskazanej wyżej ustawy.

Ustawa wprowadzi powszechnie obowiązujący i dostosowany do wymogów NATO czterostopniowy system stopni alarmowych na wypadek zagrożeń terrorystycznych oraz stopni alarmowych w cyberprzestrzeni (dotychczasowy system, obowiązujący na podstawie zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 2016 r. w sprawie wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego, obejmował wyłącznie administrację rządową).

Z systemem stopni alarmowych zostanie powiązany system udzielania w trybie pilnym niezbędnego wsparcia ze strony Sił Zbrojnych RP w przypadku, jeśli siły i środki Policji mogłyby okazać się niewystarczające do reagowania w przypadku zamachu.

W projekcie ustawy dokonano jasnego przypisania odpowiedzialności za zapobieganie terroryzmowi Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz zapewniono temu organowi narzędzia prawno-organizacyjne, mające w założeniu umożliwić skuteczną realizację ww. zadania. Natomiast jako odpowiedzialny za przygotowanie do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz usuwanie ich skutków, w tym odtwarzanie zasobów wykorzystywanych do reagowania na te zdarzenia, został wskazany minister właściwy do spraw wewnętrznych.

W projekcie zawarto także przepisy odnoszące się do działań realizowanych na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

Przygotowano również szczegółowe przepisy odnoszące się do prowadzenia postępowania przygotowawczego w odniesieniu do przestępstw o charakterze terrorystycznym.

Wśród zmian zakładanych w innych ustawach istotne jest w szczególności wprowadzenie w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny przepisów definiujących nowe typy przestępstw, stanowiących odpowiedź na działania tak zwanych zagranicznych bojowników, związane z konfliktem w Syrii i Iraku, oraz dostosowanie krajowych rozwiązań do podpisanego przez Polskę Protokołu dodatkowego do sporządzonej w dniu 16 maja 2005 r. w Warszawie Konwencji Rady Europy o Zapobieganiu Terroryzmowi (Dz. U. z 2008 r. poz. 998).

W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, a także w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego projekt przewiduje wprowadzenie instytucji prawnej pozwalającej na pozyskanie do współpracy osób działających na rzecz innego państwa lub organizacji (w odniesieniu do przestępstw o charakterze terrorystycznym i szpiegostwa).

Ponadto przewiduje się m.in.: przyznanie ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych kompetencji do wydania decyzji o czasowym zawieszeniu lub ograniczeniu ruchu na określonych przejściach granicznych, deanonimizację osób korzystających z tzw. przedpłaconych kart telefonicznych poprzez zobowiązanie ich do podania swych danych operatorowi telekomunikacyjnemu, zaostrenie przepisów w zakresie dokonywania wydalenia z terytorium RP osób nieposiadających polskiego obywatelstwa oraz regulację kwestii zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowych statków powietrznych (dronów) w przypadkach mogących stanowić zagrożenie.

W regulacji została uwzględniona także kwestia odpowiedzialności Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w obszarze rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń w cyberprzestrzeni, a w ustawie kompetencyjnej ABW – wprowadzenie szczegółowych rozwiązań dotyczących ochrony cyberprzestrzeni.

2.1. Przepisy ogólne

W art. 1 projektu ustawy określono jej zakres przedmiotowy, wskazując, że obejmuje on zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

W art. 2 zdefiniowano podstawowe pojęcia, istotne z perspektywy przygotowanej regulacji, przy czym na uwagę zasługuje, iż w celu uporządkowania aktualnie obowiązujących przepisów do ustawy przeniesiono definicję zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zawartą dotychczas w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, i dostosowano ją do charakteru bieżących zagrożeń. Dokonano także zdefiniowania działań antyterrorystycznych i działań kontrterrorystycznych, a także miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym. Wprowadzenie jednolitego katalogu pojęciowego dotyczącego regulowanej problematyki pozwoli m.in. na precyzyjne określenie zadań realizowanych w ramach działań antyterrorystycznych oraz określenie jednolitych zasad użycia broni palnej i środków przymusu bezpośredniego przez cywilne i wojskowe jednostki realizujące działania wobec sprawców przestępstw o charakterze terrorystycznym, w celu wyeliminowania bezpośredniego zagrożenia dla życia, zdrowia oraz mienia, przy wykorzystaniu specjalistycznych sił i środków oraz specjalistycznej taktyki działania.

2.2. Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym

W rozdziale 2, zatytułowanym Działania antyterrorystyczne zapobiegające zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, w art. 3 wskazano, że za zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym odpowiada Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a za przygotowanie do przejmowania kontroli nad zdarzeniami o charakterze terrorystycznym w drodze zaplanowanych przedsięwzięć, reagowanie w przypadku wystąpienia takich zdarzeń oraz odtwarzanie zasobów wykorzystywanych do reagowania na te zdarzenia – minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Mając na uwadze dążenie do kompleksowości regulacji, w art. 4 zawarto umieszczony dotychczas w podobnym brzmieniu w art. 12a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym obowiązek współpracy organów administracji publicznej, właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji, urządzeń infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej z organami, służbami i instytucjami

właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego. Obowiązek ten obejmuje m.in. niezwłoczne przekazywanie Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będących w ich posiadaniu informacji dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej, w tym zagrożeń dla funkcjonowania systemów i sieci energetycznych, wodnokanalizacyjnych, ciepłowniczych oraz teleinformatycznych, istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa. Wskazano także, że Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w przypadku powzięcia informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, zagrażającego infrastrukturze administracji publicznej lub infrastrukturze krytycznej, życiu lub zdrowiu ludzi, mieniu w znacznych rozmiarach, dziedzictwu narodowemu lub środowisku, może wydawać polecenia organom i podmiotom zagrożonym tymi zdarzeniami, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, ich usunięcie albo minimalizację, oraz przekazywać im informacje niezbędne do tego celu. Z kolei ww. organy i podmioty informują Szefa ABW o podjętych w tym zakresie działaniach. Szef ABW, z uwagi na potrzebę zapewnienia możliwości nadzoru i koordynacji, został również zobowiązany do niezwłocznego informowania o podjętych działaniach Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany.

W celu zapewnienia możliwości skutecznej realizacji przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadania polegającego na zapobieganiu zdarzeniom o charakterze terrorystycznym, w art. 5–8 oraz art. 10–11 projektu ustawy zawarto przepisy odnoszące się do realizowanych przez niego we współpracy z innymi właściwymi służbami i instytucjami działań w zakresie:

- koordynacji czynności analityczno-informacyjnych podejmowanych przez służby specjalne, oraz wymiany informacji przekazywanych przez Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym oraz danych o osobach mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym (art. 5 ust. 1);
- prowadzenia wykazu osób mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym (art. 6);

- koordynacji czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez służby specjalne oraz przez Policję, Straż Graniczną, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej i Żandarmerię Wojskową oraz czynności obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych, obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom podejmowanych przez funkcjonariuszy celnych, w tym wydawania zaleceń, mających na celu usunięcie lub minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego (art. 7);
- możliwości zarządzenia wobec osoby niebędącej obywatelem RP, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawnego prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, o czym Szef ABW powiadamia niezwłocznie Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Prokuratora Generalnego (art. 8);
- możliwości uzyskiwania nieodpłatnie dostępu do danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach, a także obrazu zdarzeń rejestrowanego przez urządzenia rejestrujące obraz umieszczone w obiektach użyteczności publicznej, przy drogach publicznych i innych miejscach publicznych oraz otrzymywania nieodpłatnie kopii zarejestrowanego zapisu tego obrazu (art. 10);
- wydawania Policji, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zaleceń dotyczących szczególnego zabezpieczenia poszczególnych obiektów – w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego (art. 11 ust. 2).

Określenie na poziomie ustawy kompetencji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie koordynacji gromadzenia, przetwarzania, analizowania oraz udostępniania informacji dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym, w tym danych osobowych sprawców tych przestępstw, wzmocni jego pozycję jako organu odpowiedzialnego za koordynację procesu wymiany informacji między uczestnikami systemu antyterrorystycznego RP, umożliwiając wdrażanie wspólnych procedur reagowania w przypadku zaistnienia zagrożenia o charakterze terrorystycznym, a także stałe, szybkie i syntetyczne informowanie kierownictwa państwa o zagrożeniach o charakterze terrorystycznym oraz działaniach podjętych w związku z nimi przez właściwe służby i instytucje.

W celu umożliwienia realizacji przez Szefa ABW działań odnoszących się do koordynacji procesu wymiany ww. informacji na podstawie art. 13 przygotowanej ustawy, w oparciu o stosowaną już obecnie praktykę, do pracy lub służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zostać mogą oddelegowani pracownicy lub funkcjonariusze służb specjalnych, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej i Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, a także żołnierze wyznaczeni na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego. Warunki i tryb oddelegowania pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, a także miejsce oraz charakter i zakres wykonywanych przez niego zadań służbowych, jak również sposób wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenia albo wynagrodzenia i należności wypłacane przez ABW oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz lub żołnierz został oddelegowany, na podstawie zawartej w projekcie ustawy delegacji, zostaną określone przez Prezesa Rady Ministrów w drodze rozporządzenia.

Podmiotami obowiązany do niezwłocznego przekazywania do Szefa ABW informacji służących realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowanych zgodnie z katalogiem zdarzeń o charakterze terrorystycznym, określonym w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej i po zasięgnięciu opinii Szefa ABW (obecnie katalog określa uchwała Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych, działającego na podstawie zarządzenia nr 162 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 października 2006 r.), zgodnie z art. 5 ust. 3 przygotowanej regulacji, są: służby specjalne, Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu, Państwowa Straż Pożarna, Służba Celna, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Żandarmeria Wojskowa i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa.

Natomiast Szef ABW informacje służące realizacji działań antyterrorystycznych oraz informacje zawarte w wykazie osób mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym, prowadzonym na podstawie art. 6 ust. 1, także w postaci

bieżących analiz stanu zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, na podstawie art. 6 ust. 2 projektowanej regulacji, przekazuje, poza ww. podmiotami, również innym organom administracji publicznej – w zakresie ich właściwości. Ponadto Szef ABW przekazuje niezwłocznie: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Ministrowi – Koordynatorowi Służb Specjalnych, jeśli został powołany, informacje mogące mieć istotne znaczenie dla zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

Wskazany wyżej wykaz osób mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym (prowadzony przez Szefa ABW zgodnie z art. 6 ust. 1, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych) stanowić będzie elementarne narzędzie pozwalające na realne działania w stosunku do tych osób. Utworzenie takiej bazy stanowi naturalną konsekwencję wzrostu zagrożenia zdarzeniami o charakterze terrorystycznym. We współczesnych realiach walki z terroryzmem możliwość szybkiej identyfikacji osoby mającej związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym stanowi istotę sukcesu w przeciwdziałaniu, zwalczaniu oraz niwelowaniu skutków tej przestępczości. Należy podkreślić, że umożliwi to również wymianę danych ze służbami państw trzecich, co przy zniesionych kontrolach granicznych w ramach porozumienia z Schengen wydaje się być w pełni uzasadnione.

Wykaz osób mogących mieć związek ze zdarzeniami o charakterze terrorystycznym zawierać będzie informacje o:

- osobach podejmujących działalność na rzecz organizacji terrorystycznych lub organizacji związanych z działalnością terrorystyczną lub członkach tych organizacji;
- poszukiwanych osobach prowadzących działalność terrorystyczną lub osobach podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym, wobec których w Rzeczypospolitej Polskiej zostało wydane zarządzenie o zatrzymaniu, poszukiwaniu oraz postanowienie o poszukiwaniu listem gończym, a także osobach poszukiwanych na podstawie europejskiego nakazu aresztowania;
- osobach, wobec których istnieje uzasadnione podejrzenie, że mogą prowadzić działania zmierzające do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w tym o osobach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;

- osobach uczestniczących w szkoleniach terrorystycznych albo podejmujących podróż w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Szef ABW określi, w drodze zarządzenia, przy uwzględnieniu wymogów dotyczących ochrony informacji niejawnych, zakres informacji gromadzonych w ww. wykazie, sposób jego prowadzenia oraz tryb uzyskiwania przez uprawnione podmioty informacji z tego wykazu.

W kontekście identyfikacji osób mogących mieć związek z przestępstwami o charakterze terrorystycznym istotne pozostają również zapisy art. 9 projektu ustawy, dotyczące uprawnienia funkcjonariuszy ABW, Policji i Straży Granicznej do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem RP, w uzasadnionych, określonych w projekcie ustawy przypadkach. Dane te byłyby przekazywane do Komendanta Głównego Policji i włączane do baz danych Policji, przy zapewnieniu możliwości dostępu do tych danych ABW, Policji i Straży Granicznej oraz ich przetwarzania i aktualizacji przez te służby, na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Sposób i tryb pobierania danych oraz ich przekazywania Komendantowi Głównemu Policji zostałyby określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów.

Na podstawie art. 11, w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego, dokonywane będzie sprawdzenie zabezpieczeń na obszarze objętym stopniem alarmowym, przy czym sprawdzenie to będzie przeprowadzane przez Policję – w obiektach infrastruktury krytycznej, natomiast w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne – przez Żandarmerię Wojskową. Ponadto Szef ABW będzie mógł wydawać Policji, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, zalecenie szczególnego zabezpieczenia poszczególnych obiektów, uwzględniające rodzaj zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

W kontekście wzmocnienia pozycji Szefa ABW w systemie antyterrorystycznym RP istotnym pozostaje art. 7 projektu ustawy, w którym wskazano na jego koordynacyjną rolę w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez inne służby i czynności obserwowania i rejestrowania, przy użyciu środków technicznych, obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom podejmowanych przez funkcjonariuszy celnych oraz możliwość wydawania innym

służbom zaleceń mających na celu usunięcie lub minimalizację zaistniałego zagrożenia terrorystycznego. Na podstawie projektowanego art. 10 Szef ABW uzyska natomiast uprawnienia w zakresie nieodpłatnego dostępu do danych i informacji zgromadzonych w rejestrach publicznych i ewidencjach prowadzonych przez inne organy, służby i podmioty, w tym także jednostki samorządu terytorialnego, a także obrazu z urządzeń monitoringu wizyjnego umieszczonych w miejscach publicznych, z uwzględnieniem zasad i trybu przyjętego w obecnie obowiązującym art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.). Podyktowane jest to potrzebą zapewnienia ABW dostępu do wszelkich danych i informacji przydatnych, w celu zapobiegania zdarzeniom o charakterze terrorystycznym.

Celem wprowadzanych w przedmiotowym projekcie ustawy nowych procedur oraz nowych obowiązków o charakterze informacyjnym i rejestracyjnym jest przede wszystkim przyspieszenie procesu decyzyjnego w przypadku wystąpienia zamachu terrorystycznego w Polsce.

Natomiast w kontekście wprowadzonej w art. 8 projektu możliwości zarządzenia przez Szefa ABW wobec osoby niebędącej obywatelem RP, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawnego prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych, należy zauważyć, iż w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt K 23/11) dopuszczalne jest wprowadzenie w ustawie wyjątków odnoszących się do cudzoziemców, którzy podlegają polskiemu prawu, o czym przesądza art. 37 ust. 2 Konstytucji RP, zastrzeżeniem, iż w tego rodzaju przypadkach zastosowanie ma także art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z którym: Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. W wyroku tym TK nie wykluczył dopuszczalności odmiennego określenia przesłanek pozyskiwania danych i postępowania z nimi w stosunku do osób niepodlegających polskiemu prawu, zaznaczając, iż w każdym wypadku takie działania władz publicznych muszą mieścić się w ramach standardów państwa prawnego.

O zarządzeniu niejawnego prowadzenia czynności w odniesieniu do cudzoziemców na podstawie art. 8 projektu ustawy Szef ABW będzie niezwłocznie zawiadamiał Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany, oraz Prokuratora Generalnego. Szef ABW będzie również informował Prokuratora Generalnego o wynikach ww. czynności, a także przekazywał mu wszystkie zgromadzone materiały, a Prokurator Generalny będzie podejmował decyzję o zakresie i sposobie ich wykorzystania oraz zarządzał ich zniszczenie.

Istotnym jest również wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym przedsiębiorca telekomunikacyjny, operator pocztowy oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną są obowiązani do zapewnienia nieodpłatnie warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez ABW ww. czynności operacyjno-rozpoznawczych. Ponadto zgodnie z zapisami projektu ustawy usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną będący mikroprzedsiębiorcą lub małym przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.) zapewni warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające prowadzenie przez ABW ww. czynności, stosownie do posiadanej infrastruktury. Rozwiązanie to odpowiada obecnym unormowaniom dotyczącym kontroli operacyjnej, zawartym w ustawach pragmatycznych właściwych służb. Sposób dokumentowania ww. czynności, przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności, jak również wzory stosowanych druków i rejestrów określi, w drodze rozporządzenia, Prezes Rady Ministrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Należy zaznaczyć, że projektodawca dążył do zapewnienia stosownych mechanizmów kontrolno-weryfikacyjnych dostosowanych do konkretnych rozwiązań zaproponowanych w projekcie. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, dokonywane w oparciu o art. 8 projektu ustawy, będą prowadzone zgodnie ze standardami odnoszącymi się do kontroli operacyjnej, które wynikają z ustaw kompetencyjnych uprawnionych w tym zakresie służb. Organem kontrolnym będzie jednak w tym przypadku nie sąd, a Prokurator Generalny. Ponadto w art. 12 projektu ustawy zawarto zobowiązanie operatora telekomunikacyjnego do instalacji, na okres nie dłuższy niż 30 dni, na żądanie ministra właściwego do spraw informatyzacji lub organu

odpowiedzialnego za bezpieczeństwo i porządek publiczny, także na obiektach budowlanych niezwiązanych trwale z gruntem, tymczasowych instalacji radiokomunikacyjnych wraz z antenowymi konstrukcjami wsporczymi, w szczególności stacji bazowych ruchomej sieci telekomunikacyjnej. Zobowiązanie to ma stanowić element realizacji obowiązku zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, o którym mowa w art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.), i ma na celu zapewnienie łączności, w szczególności z numerami alarmowymi, w związku z wydarzeniami, w szczególności imprezami masowymi lub zgromadzeniami, podczas których może wystąpić zdarzenie o charakterze terrorystycznym albo zagrożenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Instalowanie ww. tymczasowych instalacji nie będzie wymagało pozwolenia na budowę, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 tej ustawy. Eksploatacja ww. instalacji będzie natomiast możliwa po doręczeniu właściwemu organowi ochrony środowiska zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.), wraz z wynikami pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1 tej ustawy, potwierdzającymi utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów dopuszczalnych.

Na rzecz operatora telekomunikacyjnego, który instaluje tymczasową instalację, nieruchomość będzie można obciążyć służebnością, polegającą na możliwości dokonania instalacji i korzystania z tej nieruchomości, zgodnie z przeznaczeniem zainstalowanych urządzeń, w okresie nie dłuższym niż 30 dni. W przypadku odmowy zawarcia umowy o ustanowienie służebności ze strony właściciela nieruchomości, operator telekomunikacyjny będzie składał wniosek o jej ustanowienie do właściwego miejscowo starosty, który, nie później niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, będzie wydawał w tej sprawie decyzję administracyjną zobowiązującą do ustanowienia służebności. Organem odwoławczym w tego rodzaju przypadkach będzie wojewoda. Po wygaśnięciu służebności na operatorze telekomunikacyjnym będzie ciążył obowiązek usunięcia tymczasowej instalacji. Z tytułu służebności oraz za szkody powstałe w wyniku zajęcia nieruchomości będzie przysługiwało odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której

przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, a operatorem telekomunikacyjnym, któremu udostępniono tę nieruchomość. W przypadku braku porozumienia w przedmiotowym zakresie w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym upłynął termin udostępnienia nieruchomości, starosta będzie wszczynał postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania.

2.3. Stopnie alarmowe

W rozdziale zatytułowanym Stopnie alarmowe, w art. 14 i art. 15 projektu ustawy zostaje wprowadzony system określania stopni alarmowych i stopni alarmowych CRP, które byłyby powszechnie obowiązujące i tym samym posiadały walor informacyjny poza organami, służbami i instytucjami również dla innych jednostek organizacyjnych i społeczeństwa. System ten został w dużej mierze transponowany z obowiązujących obecnie zapisów załącznika nr 1 zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 2016 r. w sprawie wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego. Niniejszą zmianę uzasadnia fakt, że stopnie alarmowe nie dotyczą tylko organów administracji rządowej, ale ich odbiorcami są także zarówno innego rodzaju jednostki organizacyjne, jak i obywatele, w związku z czym jako niewystarczające uznać należy ich uregulowanie na poziomie zarządzenia. Wprowadzenie systemu stopni alarmowych na poziomie aktu prawa powszechnie obowiązującego umożliwi jednocześnie rozszerzenie katalogu podmiotów obowiązanych do podjęcia stosownych działań (ograniczonego obecnie do organów administracji rządowej). Ponadto jest projektowane powiązanie z systemem stopni alarmowych systemu udzielania wsparcia Policji przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym usprawnienie systemu decyzyjnego w tym zakresie.

Stosowanie katalogu stopni alarmowych wynika ze zobowiązań Polski jako członka Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO). Wiąże się ono z koniecznością realizacji określonych zadań przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, np. w zakresie wdrożenia dodatkowych planów ochrony, w celu wzmocnienia bezpieczeństwa obiektów, obszarów i urzędzeń.

W oparciu o zapis art. 15 ust. 1 projektu ustawy, stopnie alarmowe będą mogły być wprowadzane, zmieniane i odwoływane, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem terrorystycznym, przez Prezesa Rady Ministrów, po

zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Szefa ABW, a w sytuacjach niecierpiących zwłoki – przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który będzie o tym informował niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii Szefa ABW (w oparciu o zapisy ww. zarządzenia nr 18 uprawnienie to przysługuje również ministrom, kierownikom urzędów centralnych oraz wojewodom – w zakresie ich właściwości). O wprowadzeniu, zmianie lub odwołaniu stopnia alarmowego lub stopnia alarmowego CRP Prezes Rady Ministrów będzie niezwłocznie informował Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu.

Stopień alarmowy lub stopień alarmowy CRP będzie mógł zostać wprowadzony:

- na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- na obszarze jednej lub kilku jednostek podziału terytorialnego kraju;
- na obszarze określonym w sposób inny niż przez odniesienie do jednostek podziału terytorialnego kraju;
- dla określonych obiektów jednostek organizacyjnych administracji publicznej, prokuratury, sądów lub innych obiektów infrastruktury administracji publicznej lub infrastruktury krytycznej;
- w przypadku gdy skutki zdarzenia o charakterze terrorystycznym mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, innych niż placówki zagraniczne Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.).

Ponadto, na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy, stopnie alarmowe wprowadza, zmienia i odwołuje, w drodze zarządzenia, w zależności od rodzaju zagrożenia zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Szefa Agencji Wywiadu, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw zagranicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów:

- dla określonych placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej;

- w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Stopniom alarmowym i stopniom alarmowym CRP będzie odpowiadać obowiązek realizacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego przedsięwzięć, w ramach ich kompetencji ustawowych. Rodzaje i szczegółowy zakres tych przedsięwzięć na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zostaną określone w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia sprawności przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym. Natomiast rodzaje i szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników polskich placówek zagranicznych w poszczególnych stopniach alarmowych zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Zakłada się, iż kierownicy służb i instytucji właściwi w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, proporcjonalnie do wprowadzonego stopnia alarmowego, byłiby zobligowani do podnoszenia poziomu przygotowania do reagowania na zagrożenia o charakterze terrorystycznym poprzez realizację określonych dla poszczególnych stopni alarmowych przedsięwzięć.

W projekcie ustawy są przewidywane cztery rodzaje stopni alarmowych i cztery rodzaje stopni alarmowych CRP (w zależności od skali zagrożenia atakiem terrorystycznym):

- pierwszy stopień (stopień ALFA według terminologii NATO), wprowadzany w przypadku uzyskania informacji o możliwości wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, którego rodzaj i zakres jest trudny do przewidzenia;
- drugi stopień (stopień BRAVO według terminologii NATO), wprowadzany w przypadku zaistnienia zwiększonego i przewidywalnego zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednak konkretny cel zdarzenia nie został zidentyfikowany;
- trzeci stopień (stopień CHARLIE według terminologii NATO), wprowadzany w przypadku:
 - wystąpienia zdarzenia potwierdzającego cel potencjalnego zdarzenia o charakterze terrorystycznym godzącego w bezpieczeństwo lub porządek publiczny albo bezpieczeństwo Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpieczeństwo

- innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego potencjalne zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej,
- uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - uzyskania wiarygodnych i potwierdzonych informacji o planowanym zdarzeniu o charakterze terrorystycznym, którego skutki mogą dotyczyć obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury, mieszczących się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
- czwarty stopień (stopień DELTA według terminologii NATO), wprowadzany w przypadku:
- wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, powodującego zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpieczeństwa innego państwa lub organizacji międzynarodowej oraz stwarzającego zagrożenie dla Rzeczypospolitej Polskiej,
 - gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - gdy uzyskane informacje wskazują na zaawansowaną fazę przygotowań do zdarzenia o charakterze terrorystycznym, które ma być wymierzone w obywateli polskich przebywających za granicą lub instytucje polskie albo polską infrastrukturę mieszczące się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, a zebrane informacje wskazują jednocześnie na nieuchronność takiego zdarzenia.

W projekcie ustawy, analogicznie jak w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 18, został wprowadzony przepis, zgodnie z którym wyższy albo niższy stopień alarmowy może być wprowadzony z pominięciem stopni pośrednich. W przygotowanej regulacji zawarto także przepis umożliwiający niezależne wprowadzanie stopni alarmowych i stopni alarmowych CRP.

Mając na uwadze uciążliwość zakłóceń w normalnym funkcjonowaniu organów, służb i instytucji oraz koszty długotrwałego utrzymywania wyższych stopni alarmowych, w projekcie ustawy wskazano, iż stopnie alarmowe i stopnie alarmowe CRP wprowadza

się na czas niezbędny do minimalizacji zagrożenia lub skutków zdarzenia będącego przesłanką do ich wprowadzenia.

Należy podkreślić, że system stopni alarmowych jest niezależny od możliwości wprowadzenia stanów nadzwyczajnych, przewidzianych w:

- ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1815, z późn. zm.) – w odniesieniu do zagrożenia o charakterze terrorystycznym, jako przesłanki do wprowadzenia stanu wojennego i użycia Sił Zbrojnych RP;
- ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333, z późn. zm.) – w odniesieniu do zagrożenia o charakterze terrorystycznym, jako przesłanki do wprowadzenia stanu klęski żywiołowej i użycia Sił Zbrojnych RP;
- ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1191, z późn. zm.) – w odniesieniu do zagrożenia o charakterze terrorystycznym, jako przesłanki do wprowadzenia stanu wyjątkowego i użycia Sił Zbrojnych RP. Zakłada się natomiast, że w przypadku, jeśli instrumenty przewidziane w projekcie ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw zostaną wykorzystane i okażą się niewystarczające w kontekście zapobiegania lub reagowania na zagrożenie, będzie to stanowiło przesłankę do wprowadzenia odpowiedniego stanu nadzwyczajnego. W związku z powyższym w ww. ustawach pozostawiono zapisy odnoszące się do zagrożeń o charakterze terrorystycznym.

Na uwagę zasługuje również mechanizm wprowadzony w art. 16 projektu ustawy, dotyczący powoływania przez Szefa ABW sztabu koordynacyjnego, w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego odnoszącego się do terytorium RP lub stopnia alarmowego CRP. W skład sztabu wchodziłoby przedstawiciele wyznaczeni przez Prezydenta RP, Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeśli został powołany, a także przedstawiciele służb specjalnych, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celnej, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego

Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerii Wojskowej i Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Ponadto Szef ABW mógłby powoływać w skład sztabu przedstawicieli innych organów administracji publicznej (w zależności od rodzaju zdarzenia o charakterze terrorystycznym), a także przedstawiciela Prokuratora Generalnego. Zadaniem niniejszego gremium byłoby rekomendowanie zmiany lub odwołania stopnia alarmowego oraz form i zakresu współdziałania służb i organów wchodzących w skład sztabu koordynacyjnego i biorących udział w jego pracach.

2.4. Działania antyterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w tym działania kontrterrorystyczne

W rozdziale 4 projektu ustawy pt. Działania antyterrorystyczne na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, w tym działania kontrterrorystyczne, w art. 17 określono, kto i w jakich przypadkach wyznacza kierującego działaniami antyterrorystycznymi podejmowanymi przez właściwe służby lub organy w ramach ich ustawowych zadań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym. Co do zasady, w szczególności w przypadku obecności na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym innych służb i organów, Komendant Główny Policji, a w sytuacjach niecierpiących zwłoki – komendant wojewódzki Policji wyznacza w tym celu funkcjonariusza Policji. Natomiast w przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne na kierującego działaniami Minister Obrony Narodowej, a w sytuacjach niecierpiących zwłoki – Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej wyznacza żołnierza Żandarmerii Wojskowej.

Uprawnienia kierującego działaniami zostały wymienione w art. 19 projektu, w którym wskazano, że jeżeli jest to uzasadnione sytuacją na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, kierujący działaniami może, w zakresie oraz na czas niezbędny do skutecznego prowadzenia działań antyterrorystycznych:

- zarządzić ewakuację osób lub mienia z miejsca zdarzenia o charakterze terrorystycznym i z jego otoczenia do wskazanego miejsca, obiektu lub obszaru;
- wprowadzić zakaz przebywania osób postronnych w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego pobliżu;

- zarządzić wstrzymanie ruchu drogowego lub kolejowego, a także kursowania środków publicznego transportu zbiorowego w miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym i w jego otoczeniu;
- żądać nieodpłatnego korzystania z nieruchomości lub nieodpłatnego przejęcia do używania ruchomości, w tym środków transportu, a także przedmiotów i urządzeń, koniecznych do przeprowadzenia działań kontrterrorystycznych;
- żądać udzielenia pomocy od instytucji, organizacji, przedsiębiorców i osób fizycznych lub wydawać im polecenia.

Ponadto instytucje, organizacje, przedsiębiorcy i inne osoby fizyczne zostały w ust. 2 niniejszego artykułu zobowiązane do wykonywania poleceń i żądań kierującego działaniami.

Natomiast odpowiedzialność cywilną za szkody wyrządzone wskutek wykorzystania ww. uprawnień dotyczących nieodpłatnego korzystania z nieruchomości lub przejmowania ruchomości oraz żądania udzielenia pomocy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 lutego 1964 r. – Kodeks cywilny, będzie ponosić Skarb Państwa.

W art. 18 zawarto z kolei zasady koordynacji działań właściwych służb i organów w przypadku zdarzenia terrorystycznego poza granicami RP, wymierzonego przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także w odniesieniu do żołnierzy lub mienia Sił Zbrojnych RP.

Istotne pozostaje również wskazanie w art. 20, że w przypadku trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego minister właściwy do spraw wewnętrznych, z inicjatywy własnej albo na wniosek Szefa ABW lub Komendanta Głównego Policji, może zarządzić zakaz odbywania zgromadzeń publicznych lub imprez masowych na obszarze lub w obiekcie objętym stopniem alarmowym, jeżeli jest to konieczne dla ochrony życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa publicznego. Należy zaznaczyć, iż możliwość ta dotyczy tylko najwyższych stopni alarmowych i powinna być stosowana jako środek ostateczny.

Efektem wprowadzenia powyższych regulacji będzie określenie i jasne rozdzielenie obszarów odpowiedzialności oraz wzmocnienie mechanizmów koordynacyjnych w odniesieniu do działań wszystkich podmiotów posiadających ustawowe kompetencje w obszarze zapobiegania i przygotowania do zagrożeń o charakterze terrorystycznym, reagowania na tego rodzaju zagrożenia oraz usuwania skutków zdarzeń o charakterze

terrorystycznym, jak również zwiększenie ich interoperacyjności, w szczególności w zakresie obiegu i wymiany informacji oraz działań na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, a także zoptymalizowanie zasobów i zdolności, które mogłyby być użyte w działaniach antyterrorystycznych.

Jednocześnie projekt ustawy zakłada usprawnienie w zakresie współdziałania służb cywilnych i wojskowych w przypadku zagrożeń o charakterze terrorystycznym. W niniejszym aspekcie nieodzowne pozostaje zapewnienie efektywnej współpracy cywilno-wojskowej, w szczególności poprzez usprawnienie procedur umożliwiających użycie Sił Zbrojnych RP do wsparcia Policji w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające – stosownie do przygotowania specjalistycznego żołnierzy Sił Zbrojnych RP, posiadanego sprzętu i uzbrojenia oraz zaistniałych potrzeb. Do kwestii tej odnosi się art. 21 projektowanej ustawy, na podstawie którego decyzję o użyciu Sił Zbrojnych w tego rodzaju sytuacjach wydaje Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, określający zakres i formę pomocy. Decyzja Ministra Obrony Narodowej będzie określać – adekwatnie względem rodzaju sytuacji wskazanej we wniosku – skład oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy, oraz ich zadania i liczebność, obszar, na jakim oddziały i pododdziały, które mają być użyte do pomocy, będą wykonywały zadania, oraz czas ich wykonywania, a także ewentualne ograniczenia dotyczące użycia posiadanych środków własnych będących w wyposażeniu oddziałów i pododdziałów, które mają być użyte do pomocy. Natomiast aktywacja Sił Zbrojnych, w szczególności rozpoczęcie planowania, pozyskiwania informacji i współpracy z organami administracji publicznej, może nastąpić po wprowadzeniu trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego i przed wydaniem ww. decyzji.

Rozwiązanie to, w celu minimalizacji niezbędnego czasu reakcji, stanowi uproszczenie trybu decyzyjnego w zakresie uzyskiwania przez Policję wsparcia Sił Zbrojnych RP, w związku z zagrożeniami o charakterze terrorystycznym.

O wydanej decyzji Minister Obrony Narodowej niezwłocznie będzie informować Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów, przy czym Prezydent RP będzie mógł wydać postanowienie o zmianie lub uchyleniu decyzji Ministra Obrony

Narodowej. Jednak to dopiero uchylenie decyzji będzie przerywało tryb aktywizacji i udzielania wsparcia, a prowadzenie tych działań nie będzie wymagało dodatkowego potwierdzenia.

Wprowadzenie opisanego powyżej trybu udzielania Policji wsparcia przez Siły Zbrojne RP nie umniejsza roli Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Prezesa Rady Ministrów. Skorzystanie z niniejszego trybu nie będzie możliwe bez uprzedniego zarządzenia o wprowadzeniu stopnia alarmowego, które co do zasady będzie wydawać Prezes Rady Ministrów. Z kolei Prezydent RP będzie mógł, jak wskazano wyżej, zmienić lub uchylić decyzję o użyciu Sił Zbrojnych do pomocy Policji.

Wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania ma odnosić się wyłącznie do wspomnianej przesłanki wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego i nie wyłącza możliwości uzyskania wsparcia również w innych sytuacjach związanych z zagrożeniami o charakterze terrorystycznym, jednak szczególne rozwiązania w tym zakresie, jak dotychczas, pozostaną w ustawach pragmatycznych właściwych służb. W propozycji uwzględniono także możliwość udzielania wsparcia nie po wyczerpaniu sił i środków Policji, lecz już na etapie potencjalnego zagrożenia w oparciu o analizę ryzyka i posiadanych przez Policję zasobów.

Oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będą mogły użyć lub wykorzystać te środki przymusu bezpośredniego i broń palną, do których użycia i wykorzystania są uprawnieni żołnierze Żandarmerii Wojskowej wchodzący w skład pododdziału zwartego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Analogicznie jak w obowiązującym stanie prawnym, Oddziały Sił Zbrojnych RP użyte do pomocy oddziałom Policji będą pozostawać w systemie dowodzenia Sił Zbrojnych RP.

W związku z ujęciem w niniejszym projekcie ustawy kwestii wsparcia Policji przez Siły Zbrojne RP w przypadku trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, w projekcie zawarto także delegację do wydania rozporządzenia Rady Ministrów określającego szczególne warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji oraz oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych RP, z uwzględnieniem ochrony wymienianych informacji oraz zakresu logistycznego wsparcia.

W projektowanej regulacji zostanie wprowadzone również określenie organu koordynującego działania podejmowane przez oddziały i pododdziały Policji oraz oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych – tożsame jak te określone w § 2 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu użycia oddziałów i pododdziałów Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w razie zagrożenia bezpieczeństwa publicznego lub zakłócenia porządku publicznego.

Ponadto w ww. rozdziale w art. 22 wprowadzono możliwość tzw. specjalnego użycia broni, oznaczającego możliwość użycia broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednio zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, co zgodnie z projektem ustawy będzie dopuszczalne w ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi w inny sposób nie jest możliwe, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych.

Specjalne użycie broni odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.), z zastrzeżeniem wyłączenia stosowania art. 7 ust. 1, określającego zasadę używania lub wykorzystywania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę, a także wyłączenia stosowania art. 48 ww. ustawy – odnoszącego się m.in. do konieczności wykonania przed użyciem broni palnej m.in. takich działań jak: okrzyk identyfikujący formację, wezwanie do zachowania zgodnego z prawem, okrzyk ostrzegawczy „Stój, bo strzelam!” oraz oddanie strzału ostrzegawczego w bezpiecznym kierunku.

W przygotowanej regulacji wskazano, że specjalne użycie broni może być dokonane przez wchodzących w skład grupy wykonującej działania kontrterrorystyczne funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej lub żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym decyzję o dopuszczalności specjalnego użycia broni może podjąć oraz cofnąć kierujący działaniami, który przekazuje ją niezwłocznie dowódcy grupy

wykonującej działania kontrterrorystyczne oraz informuje o tym organ, który go wyznaczył.

Po otrzymaniu decyzji o dopuszczalności specjalnego użycia broni dowódca grupy może wydać rozkaz specjalnego użycia broni przez funkcjonariuszy lub żołnierzy grupy, wykonujących działania kontrterrorystyczne, określając cel i sposób specjalnego użycia broni.

Intencją projektodawcy było wprowadzenie mechanizmu specjalnego użycia broni, przy założeniu konieczności postępowania w tego rodzaju przypadkach ze szczególną rozważą, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz działań kontrterrorystycznych i traktowania specjalnego użycia broni jako wyjątkowego środka ostatecznego. Niezbędne jest przyjęcie założenia, iż tego rodzaju użycie broni następuje w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia i jest działaniem ukierunkowanym na ratowanie życia ofiary, zagrożonego przez terrorystę. Wprowadzona norma nie ma na celu naruszenia zasady wartości każdego życia ludzkiego, natomiast w przypadku, do którego się ona odnosi, za wartość nadrzędną należy uznać ochronę życia ofiary, a nie sprawcy zamachu.

Wprowadzenie możliwości specjalnego użycia broni ma w założeniu zwiększyć skuteczność działań Policji w sytuacji wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym, jednocześnie zapewniając bezpieczeństwo prawne funkcjonariuszy oddających tego rodzaju strzał. Należy zaznaczyć, iż oddanie tzw. strzału ratunkowego jest obecnie dopuszczalne w prawie niektórych państw europejskich (tego rodzaju możliwość przewidują m.in. przepisy obowiązujące w Niemczech oraz w Wielkiej Brytanii). Rozwiązania takie są dopuszczalne również w świetle przepisów prawa międzynarodowego regulujących kwestie ochrony praw człowieka. Możliwość pozbawienia życia w obronie jakiegokolwiek osoby przed bezprawną przemocą przewiduje art. 2 ust. 3 Europejskiej Konwencji o ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Znalazła się ona także w przyjętych w ramach ONZ Podstawowych zasadach użycia siły i broni palnej przez funkcjonariuszy służb bezpieczeństwa i porządku publicznego.

2.5. Przepisy dotyczące postępowania przygotowawczego

Art. 23 projektu ustawy przewiduje szczególny tryb postępowania przygotowawczego w przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa

o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym.

Tryb ten odnosi się m.in. do możliwości wydania przez prokuratora postanowienia o przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze lub o zatrzymaniu osoby podejrzewanej – jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują. W celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, artykuł ten przewiduje również możliwość dokonania przeszukania znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów. Ww. czynności można dokonać o każdej porze doby.

W tym miejscu należy wskazać, że Europejski Trybunał Praw Człowieka w orzeczeniu Sher i inni przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (nr 5201/11) uznał, że w przypadku postępowań odnoszących się do przestępstw o charakterze terrorystycznym znajduje uzasadnienie umożliwienie dokonania przeszukania lub zatrzymania w oparciu o przesłanki określone szerzej niż w innych przypadkach. W szczególności Trybunał wskazał, że nie stanowi naruszenia Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przeprowadzenie przeszukania w warunkach wskazanych powyżej w sytuacji, gdy przysługuje środek zaskarżenia ww. czynności. Zgodnie zaś z projektowanym art. 23 ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw, w zakresie nieregulowanym w niniejszym artykule, do przeszukania i zatrzymania stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Oznacza to m.in., że do postanowienia dotyczącego przeszukania lub zatrzymania osoby podejrzewanej będzie się stosować odpowiednio art. 236 k.p.k., zgodnie z którym osobom, których prawa zastały naruszone, przysługuje zażalenie.

Ponadto w art. 24, odnoszącym się do przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, wskazano, że jeżeli wymaga tego dobro postępowania przygotowawczego, postanowienie o przedstawieniu zarzutów można sporządzić na podstawie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym czynności, o których mowa w art. 8, tj. zarządzonych przez Szefa ABW wobec

osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, niejawnie prowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Co więcej, w tym przypadku sąd, na wniosek prokuratora, może zastosować tymczasowe aresztowanie na okres nieprzekraczający 14 dni. Samoistną przesłanką zastosowania tymczasowego aresztowania będzie uprawdopodobnienie popełnienia, usiłowania lub przygotowania do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym. Tymczasowe aresztowanie będzie mogło zostać przedłużone na zasadach określonych w art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule, do ww. tymczasowego aresztowania zastosowanie będą miały przepisy rozdz. 28 Kodeksu postępowania karnego.

3. Zmiany w przepisach obowiązujących

3.1. Zmiany w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.)

Projektowana ustawa wprowadzi zmianę w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, dodając do zadań Policji prowadzenie działań kontrterrorystycznych, co wynika z wiodącej roli Policji w realizacji tego rodzaju działań i konieczności zapewnienia przez tę formację optymalnych warunków ich realizacji (zmiana art. 1 ust. 2 ustawy o Policji).

Projektowane jest także wprowadzenie zmian pozwalających na użycie Sił Zbrojnych RP do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji nie tylko – jak dotychczas – w sytuacji, gdy użycie oddziałów i pododdziałów „okaże się niewystarczające”, lecz także w przypadku „gdy może okazać się niewystarczające” (zmiana art. 18 ust. 1 ustawy o Policji). W przypadku gdy oddziały i pododdziały Policji nie dysponują możliwościami skutecznego przeciwdziałania tym zagrożeniom, pomoc będzie mogła zostać udzielona również w formie prowadzonego samodzielnie przez oddziały i pododdziały Sił Zbrojnych przeciwdziałania zagrożeniu (zmiana art. 18 ust. 4 ustawy o Policji). Jednocześnie, mając na uwadze wprowadzenie powiązanego z systemem stopni alarmowych nowego trybu udzielania wsparcia Policji, uchyla się przesłankę, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4 ustawy o Policji.

Analogiczna do powyższej zmiana zostanie wprowadzona do procedury przewidującej udzielenie pomocy Policji przez Żandarmerię Wojskową (zmiana art. 18a ust. 1 ustawy o Policji) oraz Straż Graniczną (zmiana art. 18b ust. 1 ustawy o Policji), co oznacza, że udzielenie pomocy przez ww. służby będzie możliwe nie tylko w sytuacji, gdy użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające, lecz także w przypadku „gdy może okazać się niewystarczające”.

Projektowana jest także zmiana art. 18c ust. 1 ustawy o Policji, polegająca na przyznaniu Komendantowi Policji oraz komendantom wojewódzkim Policji uprawnienia do zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację w określonych przypadkach umotywowanych wprowadzeniem trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego.

3.2. Zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 930, z późn. zm.)

Projekt ustawy przewiduje dodanie w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej w art. 16 ust. 3a, wprowadzającego rozwiązanie polegające na przyznaniu ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych kompetencji do wydania decyzji o czasowym zawieszeniu lub ograniczeniu ruchu na określonych przejściach granicznych, w przypadku wprowadzenia drugiego lub wyższego stopnia alarmowego, określonego w art. 14 projektu ustawy. Pozwoli to zapewnić możliwość natychmiastowej reakcji w przypadku wysokiego poziomu zagrożenia terrorystycznego w państwach sąsiadujących z Polską, w tym w przypadku transgranicznego charakteru tego zagrożenia.

Jednocześnie, w związku z ww. propozycją, w celu dostosowania i ujednolicenia przepisów ustawy, zmiana terminologii zostanie wprowadzona także w art. 16 ust. 3 pkt 2 – poprzez wprowadzenie fakultatywnej delegacji dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia w sprawie zamknięcia określonych przejść granicznych. Zmiana terminologii wynika z tego, iż zgodnie z umowami dwustronnymi w sprawie przejść granicznych z Ukrainą (M.P. z 2003 r. poz. 530), z Federacją Rosyjską (M.P. z 2003 r. poz. 528) oraz Republiką Białoruś (M.P. z 2003 r. poz. 518) utworzenie, otwarcie lub zamknięcie przejść granicznych (ruchu w przejściach granicznych) odbywać się może na podstawie wzajemnych uzgodnień Stron, w drodze wymiany not. Natomiast zawieszenie lub ograniczenie ruchu

granicznego w przejściach granicznych może nastąpić, między innymi, w przypadkach zagrożenia bezpieczeństwa publicznego w drodze powiadomienia Strony. W przypadkach niecierpiących zwłoki powiadomienie powinno nastąpić nie później niż 24 godz. przed planowanym wstrzymaniem ruchu. Należy wskazać, że zgodnie z cytowanymi umowami zamknięcie przejścia granicznego wiązać się będzie z jego likwidacją, co nie jest intencją ustawodawcy. Proponowana zmiana brzmienia przepisu na „zawieszenie” z praktycznego punktu widzenia spowoduje zamknięcie przejścia na czas określony, co nie będzie wiązało się z koniecznością zmian w umowach. Należy jednak pamiętać o określonym w umowach, co najmniej 24-godzinnym, terminie powiadomienia.

Powyższa procedura nie dotyczy przejść lotniczych oraz morskich, które nie są tworzone w drodze umów dwustronnych (morskie i stałe lotnicze przejścia graniczne ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, natomiast lotnicze dodatkowe przejścia graniczne ustala czasowo minister właściwy do spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia, zgodnie z art. 16 ust. 3 pkt 1 cytowanej ustawy).

3.3. Zmiany w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1402, z późn. zm.)

W ustawie wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie jej brzmienia do rozwiązań wprowadzonych ustawą z dnia 15 stycznia 2016 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 147). Celem projektowanych rozwiązań jest, aby zarówno Komendant Główny Straży Granicznej, jak i komendant oddziału Straży Granicznej mogli upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków o: zarządzenie kontroli operacyjnej, zatwierdzenie kontroli operacyjnej zarządzonej w przypadkach niecierpiących zwłoki, przedłużenie kontroli operacyjnej oraz do zarządzania kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki. Podobne rozwiązania zostały wprowadzone m.in. w art. 19 ust. 9a ustawy o Policji i art. 27 ust. 9a ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

W celu zwiększenia zdolności operacyjnych Straży Granicznej jest projektowane także wprowadzenie możliwości przedłużenia w uzasadnionych przypadkach okresu stosowania przez Straż Graniczną czynności operacyjno-rozpoznawczych, zmierzających do sprawdzenia wiarygodnych informacji o przestępstwie, oraz ustalenia

sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, które mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawnym nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej. Realizacji tego uprawnienia odpowiada system niezależnej kontroli w odniesieniu do działań Straży Granicznej, który nie obniża dotychczasowych możliwości ich weryfikacji.

Ponadto w art. 11d ustawy o Straży Granicznej zostanie wprowadzona dodatkowa przesłanka przewidująca udzielenie wsparcia Straży Granicznej przez Żandarmerię Wojskową nie tylko wtedy, gdy siły Straży Granicznej okażą się niewystarczające, lecz także w sytuacji, gdy mogą one okazać się niewystarczające, lub uzasadnia to stopień zagrożenia. Rozwiązanie to ma pozwolić na zapewnienie możliwości natychmiastowej adekwatnej reakcji zależnie od poziomu, skali i rodzaju zagrożenia, a także na zminimalizowanie skutków ataku terrorystycznego.

3.4. Zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 191 i 298)

Projekt ustawy wprowadza zmianę w ustawie o ochronie przeciwpożarowej, polegającą na uwzględnieniu ratownictwa biologicznego w katalogu działań wykonywanych w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. Przedmiotowe rozwiązanie pozwoli rozszerzyć zakres działań realizowanych przez Straż Pożarną o ratownictwo biologiczne, co jest szczególnie istotne w kontekście reagowania na zdarzenia terrorystyczne z wykorzystaniem czynników chemicznych, biologicznych, radiacyjnych i nuklearnych (CBRN).

3.5 Zmiany w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 909).

Projekt regulacji wprowadza zmianę w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, polegającą na wyłączeniu w stosunku do terenów, dla których nie sporządza się miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przepisu art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazującego, że przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody marszałka województwa, wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej, dokonuje się w miejscowym planie

zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Niniejsza zmiana jest związana z istotnymi elementami projektu ustawy, takimi jak wskazana w art. 2 infrastruktura administracji publicznej (pkt 3), przez którą należy rozumieć obiekty niezbędne do zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej, oraz infrastruktura krytyczna (pkt 4), przez którą należy rozumieć systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorców. Wykonywanie zadań z zakresu odpowiedniego utrzymania i zabezpieczenia ww. obiektów, wraz z ich infrastrukturą towarzyszącą, napotyka trudności wynikające z interpretacji przepisów z zakresu planowania i zagospodarowania przestrzennego. Przedmiotowe zagadnienia w sposób bezpośredni zaś oddziałują na zdolność państwa do realizacji zadań z zakresu obronności i bezpieczeństwa, nie tylko w wymiarze wieloletnim (jak w przypadku planowania przestrzennego), lecz także w odniesieniu do konkretnych inwestycji pozbawionych odpowiednich warunków związanych z zabudową sąsiadującą (strefy ochronne).

W związku z powyższym, poza niniejszą zmianą w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w celu zabezpieczenia potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa w planowaniu przestrzennym w zakresie inwestycji celu publicznego, są przewidywane również zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

3.6. Zmiany w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.)

Ustawa wprowadza zmianę definicji przestępstwa o charakterze terrorystycznym, określonej w art. 115 § 20 k.k., modyfikując przesłankę górnej granicy wysokości kary, którą zagrożone jest dane przestępstwo. Zgodnie z projektowanym przepisem do uznania czynu za przestępstwo o charakterze terrorystycznym będzie wymagane, by było ono zagrożone karą, której górna granica wynosi co najmniej 3 lata, a nie jak dotychczas – 5 lat. Celem przedmiotowego rozwiązania jest umożliwienie zakwalifikowania jako przestępstwa o charakterze terrorystycznym także czynów

zagrożonych niższym wymiarem kary, które jednakże spełniają pozostałe przesłanki wskazane w art. 115 § 20 k.k. W obecnym stanie prawnym część czynów zabronionych ściśle związanych z działalnością terrorystyczną z uwagi na swoje niskie zagrożenie karą pozbawienia wolności nie spełniały kryteriów art. 115 § 20 Kodeksu karnego.

Ponadto ustawa wprowadza przepis przewidujący wprowadzenie karalnego stadium przygotowania do popełnienia przestępstw przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych określonych w: art. 117 k.k. (wszczęcie lub prowadzenie wojny napastniczej), art. 118 k.k. (ludobójstwo), art. 118a k.k. (udział w masowym zamachu przeciwko grupie ludności), art. 120 k.k. (stosowanie środków masowej zagłady), art. 122 k.k. (prowadzenie działań wojennych w sposób niezgodny z prawem międzynarodowym), art. 123 k.k. (zbrodnie wojenne przeciwko jeńcom wojennym lub ludności cywilnej), art. 124 k.k. (inne przypadki naruszenia prawa międzynarodowego podczas prowadzenia działań zbrojnych) oraz art. 125 k.k. (uszkodzenie lub przywłaszczenie dóbr kultury).

Dyspozycja projektowanego przepisu odnosi się do każdego, kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstw określonych w ww. przepisach. Sankcje karne za przygotowanie do popełnienia przedmiotowych przestępstw proponuje się ustalić na poziomie proporcjonalnym do sankcji przewidzianej za popełnienie przestępstwa bazowego.

Szczególny wymiar przestępstw przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstw wojennych – w tym także związanych z działalnością organizacji terrorystycznych – sprawia, że sankcji karnej powinno podlegać także przygotowanie do ich popełnienia. Należy także wskazać, że proces przygotowawczy do popełnienia przestępstw o charakterze terrorystycznym, w tym tworzenie zaplecza logistycznego, jest długotrwały i ma kluczowe znaczenie dla powodzenia planowanego ataku. Dlatego też umożliwienie poddania sankcji czynów osób podejmujących działania logistyczne i organizacyjne pozwoli z większą skutecznością rozbijać organizacje terrorystyczne i przeciwdziałać zagrożeniom o charakterze terrorystycznym.

Przewidywane jest ponadto dodanie art. 224b, w którym określa się nawiązkę na rzecz Skarbu Państwa w wysokości co najmniej 10 000 zł oraz środek karny w formie świadczenia pieniężnego w wysokości co najmniej 10 000 zł orzekane przez sąd w razie skazania za przestępstwo określone w art. 224a, penalizującym czyn polegający na

powiadaniu przez sprawcę o nieistniejącym zagrożeniu dla życia lub zdrowia wielu osób lub mienia w znacznych rozmiarach lub stwarzaniu sytuacji, mającej wywołać przekonanie o istnieniu takiego zagrożenia, co skutkuje czynnościami instytucji użyteczności publicznej lub organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia mającymi na celu uchylenie zagrożenia. Rozwiązanie to ma na celu zwiększenie dotkliwości kary w przypadku czynów związanych w szczególności z fałszywymi powiadomieniami o podłożeniu ładunków wybuchowych, których efektem jest dezorganizacja funkcjonowania podmiotów objętych powiadomieniami, w tym instytucji publicznych i obiektów użyteczności publicznej, oraz nakłady finansowe.

Projektowana ustawa będzie wprowadzać również przepisy karne wynikające z podpisanego przez Polskę Protokołu dodatkowego do sporządzonej w dniu 16 maja 2005 r. w Warszawie Konwencji Rady Europy o Zapobieganiu Terroryzmowi (Dz. U. z 2008 r. Nr 161, poz. 998).

W tym zakresie jest przewidziane wprowadzenie do ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny nowych typów czynów zabronionych dotyczących prowadzenia działalności przez tzw. zagranicznych bojowników.

Pierwszy ze wskazanych typów przestępstw, określony w projektowanym art. 255a § 2, będzie penalizować uczestniczenie – w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym – w szkoleniu mogącym ułatwić popełnienie takiego przestępstwa. Za popełnienie ww. czynu przewiduje się wprowadzenie kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Ponadto po art. 259 dodaje się art. 259a penalizujący przekroczenie granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w celu popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub czynów określonych w:

- projektowanym art. 255a § 1 (rozpowszechnianie lub publiczne prezentowanie treści mogących ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym albo w celu uzyskiwania do nich dostępu w zamiarze, aby przestępstwo takie zostało popełnione);
- projektowanym art. 255a § 2 (uczestniczenie w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym w szkoleniu mogącym ułatwić popełnienie takiego przestępstwa);

- art. 258 § 2 (udział w zorganizowanej grupie lub związku mających charakter zbrojny lub mających na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym);
- art. 258 § 4 (zakładanie lub kierowanie zorganizowaną grupą lub związkiem mającym na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym).

Za popełnienie ww. czynu proponuje się wprowadzenie kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Pomimo, że w obecnie obowiązujących art. 141 (podjęcie służby w obcym wojsku) i art. 142 (zaciąg do wojska obcego) częściowo spenalizowano zachowania osób, które podróżują do państw innych niż ich państwa obywatelstwa bądź zamieszkania, w celu popełniania, planowania, przygotowania lub uczestnictwa w atakach terrorystycznych, jednak zakres regulacji Kodeksu karnego nie obejmuje zachowań polegających na uczestniczeniu w działaniach podejmowanych poza obcymi wojskami lub obcymi organizacjami wojskowymi. Ze względu na powyższe zasadne jest wprowadzenie nowego przepisu penalizującego podejmowanie podróży w celu popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Ponadto jest planowane dodanie art. 259b, zgodnie z którym na wniosek prokuratora sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a może nawet warunkowo zawiesić jej wykonanie w stosunku do sprawcy przestępstwa określonego w projektowanym art. 259a, który dobrowolnie odstąpił od popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a, art. 258 § 2 lub § 4 i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu lub zapobiegł popełnieniu zamierzonego przestępstwa. Projektowany przepis będzie się stosować także do sprawcy, który dobrowolnie odstąpił od pomocnictwa w popełnieniu przestępstwa określonego w art. 259a i ujawnił przed organem powołanym do ścigania przestępstw wszystkie istotne okoliczności popełnienia czynu, w szczególności informacje o osobach, które popełniły przestępstwa, określone w art. 259a.

Celem projektowanego rozwiązania jest zwiększenie zdolności organów ścigania w zakresie zapobiegania przestępstwom o charakterze terrorystycznym. Projektowane rozwiązanie zapewnia osobom biorącym udział w przygotowaniu do popełnienia przestępstwa gwarancję niekaralności w przypadku odstąpienia od popełnienia

niektórych przestępstw. Pozwoli to nie tylko na zwiększenie zdolności organów ścigania w zakresie uzyskiwania informacji o planowanych przestępstwach o charakterze terrorystycznym, lecz także na osłabienie solidarności członków organizacji terrorystycznych, co pozostaje kluczowe z perspektywy destabilizacji tych organizacji.

3.7. Zmiany w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z późn. zm.)

W celu odpowiedniego przygotowania na możliwość wystąpienia zdarzeń o charakterze terrorystycznym w odniesieniu do obiektów infrastruktury krytycznej i minimalizacji potencjalnych szkód i zakłóceń w funkcjonowaniu kluczowych dla bezpieczeństwa państwa i obywateli systemów proponuje się dokonanie zmian w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia poprzez objęcie obiektów infrastruktury krytycznej obowiązkową ochroną. W związku z tym do katalogu obszarów, obiektów i urządzeń podlegających obowiązkowej ochronie w art. 5 ust. 2 ww. ustawy proponuje się dodać pkt 5 wskazujący na obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej.

Ponadto w art. 7 proponuje się wskazać dodatkowy obowiązek konsultacji planów ochrony obszarów, obiektów i urządzeń umieszczonych w tzw. ewidencji obszarów, obiektów i urządzeń podlegających obowiązkowej ochronie z właściwym terytorialnie dyrektorem delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie zagrożeń terrorystycznych.

W artykule tym proponuje się dodać również przepis, zgodnie z którym plan ochrony powinien zawierać analizę stanu potencjalnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym.

W celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów) jest projektowane rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których pracownik ochrony ma prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego: zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów, zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża

bezpieczeństwu jej uczestników lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że bezzałogowy statek powietrzny może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego.

3.8. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z późn. zm.)

Projektowana ustawa zakłada wprowadzenie zmian w ustawie – Prawo bankowe zmierzających do umożliwienia Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uzyskania dostępu do przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności do przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego byłby uprawniony do uzyskania dostępu do ww. danych w celu realizacji przypisanych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadań w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw.

Projektowane rozwiązanie ma na celu usprawnienie działań w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu oraz innych przestępstw, których rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3.9. Zmiany w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.)

Projektowana ustawa zakłada wprowadzenie zmian w ustawie o giełdach towarowych zmierzających do umożliwienia Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uzyskania dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego byłby uprawniony do uzyskania dostępu do ww. informacji w celu realizacji przypisanych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadań w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw.

Projektowane rozwiązanie ma na celu usprawnienie działań w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu oraz innych przestępstw, których rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3.10. Zmiany w ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. z 2014 r. poz. 170, z późn. zm.)

W celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów) jest projektowane rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu lub strażnik Straży Marszałkowskiej mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego: zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów, zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że bezzałogowy statek powietrzny może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego.

Do zadań Biura Ochrony Rządu należy m.in. ochrona najważniejszych osób w kraju, delegacji państwowych, a także obiektów i urządzeń o szczególnym znaczeniu, polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych, czy innych obiektów służących osobom ustawowo chronionym. Dlatego też kluczowe pozostaje zapewnienie niezbędnych środków zapobiegania wobec wszelkich potencjalnych zagrożeń terrorystycznych w tym zakresie, z uwzględnieniem zagrożeń związanych z użyciem powszechnie dostępnych bezzałogowych statków powietrznych, które mogą być wykorzystane m.in. do przenoszenia materiałów wybuchowych czy innych szkodliwych czynników i substancji oraz stwarzających bezpośrednio zagrożenie dla chronionych osób, obiektów i urządzeń. Również zadania Straży Marszałkowskiej, jako formacji właściwej w zakresie ochrony Sejmu i Senatu, predestynują tę formację, jako właściwą w kontekście przypisania niniejszego uprawnienia.

3.11. Zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 568, z późn. zm.)

Projekt ustawy wprowadza w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych zmianę polegającą na wyraźnym wskazaniu wśród zadań Żandarmerii Wojskowej prowadzenia działań kontrterrorystycznych na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych

Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki i jednostki organizacyjne.

Projektowane jest ponadto rozszerzenie katalogu uprawnień związanych z wykonywaniem zadań przez Żandarmerię Wojskową poprzez umożliwienie obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych, a w przypadku czynności operacyjno-rozpoznawczych i administracyjno-porządkowych – także dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom.

Ponadto w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych wprowadza się zmiany mające na celu dostosowanie jej brzmienia do rozwiązań wprowadzonych ustawą z dnia 15 stycznia 2016 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 147). Celem projektowanych rozwiązań jest, aby zarówno Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, jak i komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej mogli upoważnić swojego zastępcę do składania wniosków o: zarządzenie kontroli operacyjnej, zatwierdzenie kontroli operacyjnej zarządzonej w przypadkach niecierpiących zwłoki, przedłużenie kontroli operacyjnej, oraz do zarządzania kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki. Podobne rozwiązania zostały wprowadzone m.in. w art. 19 ust. 9a ustawy o Policji, art. 27 ust. 9a ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.

Ponadto w celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów) jest projektowane rozszerzenie katalogu przypadków, w których żołnierz Żandarmerii Wojskowej ma prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy: przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów, zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników, stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego. W tym kontekście należy zaznaczyć, iż Żandarmeria Wojskowa pozostaje właściwa nie tylko w odniesieniu do ochrania porządku publicznego na terenach i obiektach jednostek wojskowych czy życia i zdrowia ludzi oraz mienia wojskowego przed zamachami naruszającymi te dobra, lecz również jest wykorzystywana do wsparcia Policji w celu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3.12. Zmiany w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.)

Projektowana regulacja zakłada jednoznaczne wskazanie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego jako służby właściwej w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania zagrożeń godzących w bezpieczeństwo istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych właścicieli i posiadaczy obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, poprzez uwzględnienie tej kwestii wśród zadań ustawowych tej formacji określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

W tym kontekście jest planowane także powierzenie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadania polegającego na przeprowadzaniu oceny bezpieczeństwa wskazanych wyżej systemów teleinformatycznych albo sieci teleinformatycznych. Oceny bezpieczeństwa będą, co do zasady, przeprowadzane zgodnie z rocznym planem przeprowadzania ocen bezpieczeństwa. Jedynie w uzasadnionych przypadkach ocena bezpieczeństwa będzie mogła zostać przeprowadzona z pominięciem planu. Ocena ta będzie polegać na przeprowadzeniu testów bezpieczeństwa systemu teleinformatycznego w celu identyfikacji podatności, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana przez zagrożenie, wpływających na integralność, poufność, rozliczalność i dostępność tego systemu. W tym celu Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie mogła m.in. wytwarzać lub pozyskiwać urządzenia lub programy komputerowe, o których mowa w art. 269b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (urządzenia lub programy komputerowe przystosowane do popełnienia przestępstwa), oraz używać ich w celu określenia podatności ocenianego systemu na możliwość popełnienia przestępstw. W tym wypadku będzie możliwe uzyskiwanie dostępu do informacji poprzez przełamywanie lub omijanie elektronicznych, magnetycznych, informatycznych lub innych zabezpieczeń lub uzyskiwanie dostępu do całości lub części systemu teleinformatycznego. Istotnym jest, że informacje uzyskane w ten sposób będą stanowiły tajemnicę prawnie chronioną, nie będą mogły być

wykorzystywane do realizacji zadań ustawowych ABW i będą podlegały niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

Celem minimalizacji negatywnych następstw oceny bezpieczeństwa ABW będzie uzgadnianie z podmiotem zarządzającym systemem teleinformatycznym ramowe warunki jej przeprowadzenia, w szczególności datę rozpoczęcia, harmonogram oraz zakres i rodzaj przeprowadzanych w ramach oceny bezpieczeństwa testów bezpieczeństwa.

Po przeprowadzeniu oceny bezpieczeństwa, ABW będzie sporządzać i przekazywać podmiotowi, którego system będzie podlegał ocenie, raport zawierający podsumowanie przeprowadzonych czynności oraz wskazanie wykrytych podatności systemu teleinformatycznego, przez które rozumie się słabość zasobu lub zabezpieczenia systemu teleinformatycznego, która może zostać wykorzystana.

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie również odpowiedzialny za prowadzenie centralnego rejestru zdarzeń o charakterze terrorystycznym naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa albo sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej. W związku z ww. zadaniem administratorzy przedmiotowych systemów teleinformatycznych zostaną zobowiązani do przekazywania Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego danych dotyczących zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych. Projektowane rozwiązanie pozwoli Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego poszerzyć dostęp do informacji dotyczących charakteru zdarzeń w cyberprzestrzeni, co przełoży się na zwiększenie zdolności w zakresie zapobiegania tym zdarzeniom. Dane z rejestru będą również udostępniane ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Nowym instrumentem, odnoszącym się do systemów teleinformatycznych, którego celem nie będzie jednak bezpośrednio ich ochrona, ale zapobieganie, przeciwdziałanie i wykrywanie przestępstw o charakterze terrorystycznym oraz ściganie ich sprawców, jest przyznanie Sądowi, na pisemny wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, uprawnienia do wydania postanowienia, w którym zarządzi zablokowanie – albo zażąda

od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania – dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym na czas określony, nie dłuższy niż 30 dni. Dodatkowo, w przypadkach niecierpiących zwłoki, do zarządzenia zablokowania albo zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym będzie uprawniony Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego. Jednocześnie z zablokowaniem danych lub zażądaniem od administratora danych ich zablokowania Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie zobowiązany do zwrócenia się do Sądu Okręgowego w Warszawie z pisemnym wnioskiem o wydanie postanowienia w przedmiotowej sprawie. Sąd będzie mógł na pisemny wniosek Szefa ABW, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, wydać postanowienie o przedłużeniu blokowania dostępności danych informatycznych lub usług teleinformatycznych, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tych czynności. Blokada dostępności danych informatycznych będzie znoszona w przypadku nieudzielenia przez sąd w terminie 5 dni zgody na zarządzenie zablokowania dostępności określonych danych informatycznych albo nieudzielenia przez sąd zgody na przedłużenie blokowania dostępności danych bądź po upływie okresu, na który została wprowadzona.

Projektowane rozwiązanie ma szczególne znaczenie w kontekście przeciwdziałania działalności organizacji terrorystycznych, które wykorzystują Internet do promowania swojej ideologii, zamieszczania instruktarzu w zakresie sposobu przeprowadzania zamachów terrorystycznych oraz komunikowania się ze swoimi zwolennikami.

Ponadto przewiduje się, że Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będą prowadzić w formie elektronicznej – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych – rejestry postanowień, pisemnych zgód, zarządzeń i wniosków dotyczących blokowania danych informatycznych lub usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.

W celu zwiększenia zdolności w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu projektowane jest przyznanie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w związku z realizacją zadań ustawowych związanych z rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem przestępstw – kompetencji do korzystania z przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.

W tym celu Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie mogła korzystać także z informacji i danych przetwarzanych przez podmioty wykonujące działalność na podstawie ustawy o giełdach towarowych, podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową, podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, instytucji obowiązanych w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, podmiotów wykonujących działalność z zakresu usług płatniczych na podstawie ustawy o usługach płatniczych oraz funduszy inwestycyjnych i towarzystw funduszy inwestycyjnych wykonujących działalność na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Przedmiotowe informacje będą udzielane na podstawie postanowienia wydanego na piśmie wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przez Sąd Okręgowy w Warszawie. W celu zachowania proporcjonalności dostępu do ww. informacji i danych Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrażając zgodę na ich udostępnienie, będzie określać ich rodzaj, zakres oraz podmiot zobowiązany do ich udostępnienia.

Projektowana ustawa przewiduje także wprowadzenie instytucji prawnej, pozwalającej na pozyskanie do współpracy osób działających na rzecz innego państwa lub organizacji (w odniesieniu do przestępstw o charakterze terrorystycznym i szpiegostwa). W przypadku, gdy informacje lub materiały uzyskane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego podczas realizacji zadań wskazują na popełnienie przestępstwa szpiegostwa albo uprawdopodobniają działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym, Szef Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrzny otrzyma uprawnienie do odstąpienia – w przypadku gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa państwa – od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz o osobie, która według uzyskanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji lub materiałów może być jego sprawcą. Przedmiotowe uprawnienie dotyczyć będzie funkcjonariuszy publicznych wykonujących zadania przypisane Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wskazane w art. 5 ust. 1 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Skorzystanie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z ww. uprawnienia będzie możliwe jedynie pod warunkiem, że sprawca przestępstwa szpiegostwa albo podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym świadomie i dobrowolnie ujawnił wszelkie okoliczności popełnionego czynu lub prowadzonej działalności oraz zobowiązał się do podjęcia tajnej współpracy z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Odstąpienie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego od obowiązku zawiadomienia właściwego prokuratora o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa będzie możliwe po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego oraz Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych, jeżeli został powołany. Osobie pozyskanej do współpracy na zasadach wskazanych powyżej będą przysługiwać odpowiednie do zagrożenia środki ochronne.

W projektowanej ustawie przewidziano szereg warunków ograniczających prowadzenie współpracy na zasadach wskazanych powyżej. W pierwszej kolejności należy wskazać na to, że projektowane rozwiązanie nie będzie mogło zostać zastosowane w przypadku, gdy sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym popełnił umyślne przestępstwo przeciwko życiu albo inne przestępstwo umyślne, którego skutkiem jest śmierć człowieka, ciężki uszczerbek na zdrowiu albo współdziałał w popełnieniu takiego przestępstwa lub usiłował je popełnić albo nakłaniał inną osobę do jego popełnienia.

Ponadto w przypadku, gdy po podjęciu tajnej współpracy z Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego sprawca przestępstwa szpiegostwa lub podejrzewany o przestępstwa o charakterze terrorystycznym będzie prowadzić działalność na szkodę Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z warunkami tej współpracy albo popełni jedno z przestępstw, o których mowa powyżej, będzie współdziałał w jego popełnieniu albo

nakłaniać do jego popełnienia, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie zobowiązany do powiadomienia właściwego prokuratora. Ten sam obowiązek będzie spoczywać na Szefie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego także w przypadku, gdy zostanie ujawnione, że ww. współpracownik świadomie nie ujawnił wszystkich okoliczności związanych z popełnieniem przestępstwa szpiegostwa albo podejmować działalność zmierzającą do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Ponadto jest przewidywane przyjęcie rozwiązania polegającego na wprowadzeniu zmian pozwalających podjąć służbę w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu także osobom, które obok obywatelstwa polskiego posiadają obywatelstwo innego kraju. Celem projektowanego rozwiązania jest ułatwienie pozyskiwania do służby na rzecz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu osób, które mogą ułatwić rozpoznanie środowisk radykalnych z innych krajów, w tym międzynarodowych organizacji terrorystycznych.

Mając na uwadze zagwarantowanie optymalnych rozwiązań, służących ochronie polskich obywateli poza granicami RP, projekt zakłada rozszerzenie katalogu zadań Agencji Wywiadu o rozpoznawanie, przeciwdziałanie i zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko obywatelom lub mieniu Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, z wyłączeniem zdarzeń o charakterze terrorystycznym wymierzonych przeciwko żołnierzom lub mieniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, co pozwoli zwiększyć skuteczność działań Agencji Wywiadu w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi.

W projektowanej ustawie, w celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), jest wprowadzane również – analogicznie jak w przypadku innych, wymienionych w ustawie służb – rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy: przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że może on zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego. Ponadto funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będzie przysługiwać powyższe uprawnienie także

w sytuacji, gdy przebieg lotu lub działania statku bezzałogowego zakłócają przebieg imprezy masowej albo zagrażają bezpieczeństwu jej uczestników.

W związku z powyższym jest projektowane rozszerzenie katalogu uprawnień przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu wykonującym zadania w zakresie ochrony w granicach chronionych obszarów i obiektów poprzez umożliwienie zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli nad lotem modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego. Przedmiotowe uprawnienia przysługiwać będą funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu także w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.

3.13. Zmiany w ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.)

W celu przeciwdziałania zagrożeniom związanym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów) jest projektowane rozwiązanie, zgodnie z którym w określonych przypadkach bezzałogowy statek powietrzny, w tym model latający, może zostać zniszczony, unieruchomiony lub nad jego lotem może zostać przejęta kontrola.

W sytuacji, gdy przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że statek ten może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego, funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Służby Więziennej, żołnierzom Żandarmerii Wojskowej i Sił Zbrojnych oraz pracownikom specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych będzie przysługiwać uprawnienie do jego zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli nad jego lotem.

Przedmiotowe uprawnienie będzie przysługiwać ponadto funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, żołnierzom Żandarmerii Wojskowej oraz

pracownikom specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych w sytuacji, gdy bezzałogowy statek powietrzny lub model latający zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników.

Z kolei w przypadku, gdy bezzałogowy statek powietrzny wykonuje lot w przestrzeni powietrznej, w której części wprowadzono ograniczenia lotów albo znajdującej się nad terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której lot statku powietrznego jest zakazany od poziomu terenu do określonej wysokości, uprawnienie do jego zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia nad nim kontroli będzie przysługiwać Żołnierzom Sił Zbrojnych RP.

Wprowadzenie projektowanego rozwiązania jest szczególnie zasadne w kontekście braku regulacji dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom związanym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych w przestrzeni publicznej i jednoczesnym znaczącym wzroście liczby incydentów związanych z ich użyciem.

Dodatkowo w celu wzmocnienia poziomu bezpieczeństwa portów lotniczych proponuje się wyraźne przypisanie zarządzającemu lotniskiem realizacji – we współpracy ze służbami ochrony działającymi na terenie lotniska – zadań w zakresie ochrony stref ogólnodostępnych lotniska.

Przewidywane jest także wprowadzenie przepisu umożliwiającego Straży Granicznej dostęp do systemów rejestrujących obraz umieszczonych na terenie portu lotniczego i zapisów z tych systemów. Kopie zapisu udostępnione Straży Granicznej przez zarządzającego lotniskiem – niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego, postępowania w sprawach o wykroczenia, postępowania dyscyplinarnego lub mogących być wykorzystanymi w postępowaniu w ramach czynności wyjaśniających albo dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań – przechowywane będą przez okres nie dłuższy niż 30 dni od dnia udostępnienia, następnie zaś poddawane będą zniszczeniu.

3.14. Zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, z późn. zm.).

Uwzględniając zasadność zabezpieczenia potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa w planowaniu przestrzennym w zakresie inwestycji celu publicznego, projekt regulacji przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, polegające m.in. na wskazaniu w odniesieniu do

inwestycji celu publicznego, w przypadkach uzasadnionych potrzebami obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony granicy państwowej, wyłączenia stosowania przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1–4 niniejszej ustawy, ograniczających możliwość wydania decyzji o warunkach zabudowy do przypadków łącznego spełnienia określonych w ustawie wymogów, tj. aby:

- co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, była zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- teren miał dostęp do drogi publicznej;
- istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu było wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- teren nie wymagał uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo był objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc.

Ponadto w projekcie ustawy przewiduje się dodanie przepisu wskazującego, że inwestor realizujący inwestycję celu publicznego, w ww. przypadkach, może wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego związanej z obronnością i bezpieczeństwem państwa albo ochroną granicy państwowej.

3.15. Zmiany w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.)

Mając na uwadze art. 12 ust. 1 projektowanej ustawy, zgodnie z którym żołnierze wyznaczeni na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego albo Służbie Wywiadu Wojskowego będą mogli zostać delegowani do pracy lub służby w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przewiduje się wprowadzenie zmiany w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zmierzającej do umożliwienia żołnierzom zawodowym pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowiskach służbowych w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3.16. Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.)

W związku z przewidzianym w projektowanej ustawie przyznaniem Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego kompetencji do korzystania z informacji dotyczących świadczenia usług płatniczych zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych przewiduje się dostosowanie do przedmiotowego rozwiązania przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych. Projektowane jest umożliwienie ujawnienia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji stanowiących tajemnicę zawodową, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów na zasadach i w trybie określonych. Z powyższym przepisem w związku pozostaje projektowany przepis poszerzający katalog przesłanek, w przypadku wystąpienia których przekazywanie będącej w posiadaniu Komisji Nadzoru Finansowego informacji objętej tajemnicą zawodową nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, o sytuację, gdy przekazanie tych informacji następuje na żądanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie, trybie i na warunkach określonych w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.

3.17. Zmiany w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243)

Mając na uwadze to, że anonimowość tzw. przedpłaconych kart telefonicznych (*pre-paid*) dostarcza – jak pokazują przypadki krajowe i zagraniczne – przestępcom, w tym osobom zaangażowanym w działalność terrorystyczną, dogodnego narzędzia do komunikowania się i kamuflażu, w projektowanej ustawie przewidziano obowiązek rejestracji użytkowników ww. kart. Przyjęcie proponowanych rozwiązań jest uzasadnione także w kontekście przeciwdziałania zjawisku fałszywych powiadomień o podłożeniu ładunków wybuchowych, których celem jest wywołanie działań właściwych służb i doprowadzenie do zakłócenia funkcjonowania organów państwa. Proponuje się zatem wprowadzenie w ustawie – Prawo telekomunikacyjne rozwiązania, zgodnie z którym abonenci tzw. przedpłaconych kart telefonicznych będą zobowiązani do podania swoich danych. W przypadku osób fizycznych jest przewidziany obowiązek podania co najmniej następujących danych:

- imienia i nazwiska;

- numeru ewidencyjnego PESEL albo nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość w przypadku osoby nieposiadającej numeru ewidencyjnego PESEL, a w przypadku cudzoziemca, który nie jest obywatelem państwa członkowskiego albo Konfederacji Szwajcarskiej – numeru paszportu lub karty pobytu.

Abonenci niebędący osobami fizycznymi podawać będą co najmniej dane dotyczące:

- nazwy;
- numeru identyfikacyjnego REGON lub NIP, lub numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym albo ewidencji działalności gospodarczej lub innym właściwym rejestrze prowadzonym w państwie członkowskim.

Rozpoczęcie świadczenia usług telekomunikacyjnych będzie uzależnione od podania przez abonenta ww. danych oraz potwierdzenia ich prawdziwości. Procedura podania danych i ich potwierdzenia będzie mogła zostać przeprowadzona także elektronicznie. W celu umożliwienia sprawnego funkcjonowania dostawców usług telekomunikacyjnych potwierdzenie danych abonenta będzie możliwe także za pośrednictwem osoby trzeciej działającej w imieniu dostawcy usług.

Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem dostawcy usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej zaprzestaną świadczenia usług abonentom, którzy nie podali wymaganych danych i których dane nie zostały potwierdzone. Jednakże, mając na uwadze konieczność przystosowania się dostawców usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej do projektowanych rozwiązań, jest przewidywane, że przepisy dotyczące zmiany ustawy – Prawo telekomunikacyjne wejdą w życie z dniem 1 lipca 2016 r., zaś abonenci zostaną zobowiązani do podania swoich danych dostawcy usług przedpłaconych i potwierdzenia ich w terminie do dnia 2 stycznia 2017 r.

3.18. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.)

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie zmian w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi zmierzających do umożliwienia Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uzyskania dostępu do informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

Zgodnie z projektowanym rozwiązaniem Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego byłby uprawniony do uzyskania dostępu do ww. informacji w celu realizacji

przypisanych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zadań w zakresie rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw.

Projektowane rozwiązanie ma na celu usprawnienie działań w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu oraz innych przestępstw, których rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie należy do zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3.19. Zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, z późn. zm.)

W celu zwiększenia zdolności Służby Kontrwywiadu Wojskowego w zakresie przeciwdziałania przestępstwom o charakterze terrorystycznym jest planowane rozszerzenie katalogu zadań tej służby. Służba Kontrwywiadu Wojskowego, w zakresie rozpoznawania, zapobiegania oraz wykrywania przestępstw popełnianych przez żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, funkcjonariuszy SKW i SWW oraz pracowników SZ RP i innych jednostek organizacyjnych MON, będzie właściwa – poza przypadkami dotychczas określonymi w ustawie – również w odniesieniu do przestępstw godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, Sił Zbrojnych RP oraz jednostek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, a także państw, które zapewniają wzajemność.

Analogicznie jest planowane przyznanie tej służbie zadania polegającego na rozpoznawaniu, zapobieganiu oraz wykrywaniu zdarzeń oraz przestępstw o charakterze terrorystycznym, godzących w bezpieczeństwo potencjału obronnego państwa, Sił Zbrojnych RP oraz jednostek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej, a także aktom o charakterze terrorystycznym wymierzonym przeciwko personelowi i mieniu Sił Zbrojnych RP poza granicami państwa oraz zwalczanie skutków takich aktów.

Projektowane jest ponadto wprowadzenie dodatkowych rozwiązań dotyczących współdziałania Służby Wywiadu Wojskowego z innymi służbami, organami i jednostkami organizacyjnymi. W tym zakresie jest planowane przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym, w celu realizacji ww. współdziałania, w szczególności dla zapewnienia bezpieczeństwa i właściwej realizacji zadań SWW poza granicami państwa, w SWW będą mogły być tworzone zespoły zadaniowe składające się z funkcjonariuszy SWW, żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska

służbowe w SWW oraz żołnierzy pełniących służbę w oddziałach lub pododdziałach Sił Zbrojnych RP. Żołnierze pełniący służbę w oddziałach lub pododdziałach SZ RP, wchodzący w skład zespołów zadaniowych będą wykonywać polecenia i rozkazy według procedur obowiązujących w SWW.

Mając na uwadze projektowane rozwiązania dotyczące zwiększenia zdolności kontrwywiadowczych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przewiduje się wprowadzenie analogicznych rozwiązań poszerzających uprawnienia Służby Kontrwywiadu Wojskowego w zakresie wprowadzenia instytucji prawnej, pozwalającej na pozyskanie do współpracy osób działających na rzecz innego państwa lub organizacji (w odniesieniu do przestępstw o charakterze terrorystycznym i szpiegostwa).

W projektowanej ustawie, w celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), jest projektowane rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusze Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że bezzałogowy statek powietrzny może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego. Ponadto funkcjonariuszom Służby Kontrwywiadu Wojskowego będzie przysługiwać powyższe uprawnienie także w sytuacji, gdy przebieg lotu lub działania statku bezzałogowego zakłócają przebieg imprezy masowej albo zagrażają bezpieczeństwu jej uczestników.

3.20. Zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1106, z późn. zm.)

Przewidywane jest przyjęcie rozwiązania polegającego na wprowadzeniu zmian pozwalających podjąć służbę w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego osobom, które obok obywatelstwa polskiego posiadają obywatelstwo innego kraju. Celem projektowanego rozwiązania jest ułatwienie pozyskiwania osób do służby na rzecz Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby

Wywiadu Wojskowego, co jest niezwykle istotne w świetle działań podejmowanych w celu wewnętrznego rozpoznania organizacji terrorystycznych mających charakter międzynarodowy.

3.21. Zmiany w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411, z późn. zm.)

W projektowanej ustawie, w celu przeciwdziałania bezprawnemu użyciu bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), jest projektowane ponadto rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusze Centralnego Biura Antykorupcyjnego mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach, gdy przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów albo stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego.

W związku z powyższym jest projektowane rozszerzenie katalogu uprawnień przysługujących funkcjonariuszom Centralnego Biura Antykorupcyjnego wykonującym zadania w zakresie ochrony w granicach chronionych obszarów i obiektów poprzez umożliwienie zniszczenia, unieruchomienia lub przejęcia kontroli nad lotem modelu latającego lub bezzałogowego statku powietrznego. Przedmiotowe uprawnienia będą przysługiwać funkcjonariuszom Centralnego Biura Antykorupcyjnego także w miejscu bezpośrednio sąsiadującym z chronionymi urządzeniami, obszarami lub obiektami, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia ich bezpieczeństwa lub bezpieczeństwa przebywających w nich osób.

3.22. Zmiany w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525, z późn. zm.)

W projektowanej ustawie są przewidywane rozwiązania mające na celu usprawnienie procedury wydalenia z terytorium RP zradykalizowanych osób będących obywatelami Unii Europejskiej lub członków ich rodzin niebędących obywatelami Unii Europejskiej, stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa. Decyzje o wydaleniu będą

wydawane przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce pobytu ww. osób z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji.

Natomiast minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, będzie wydawał decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE, w odniesieniu do których istnieje obawa, że mogą prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską albo podejrzewanych o popełnienie jednego z tych przestępstw. Decyzja ta będzie podlegać natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu. Przewidywane powierzenie kompetencji w tym zakresie organowi wyższego stopnia niż wojewoda, który jest właściwy do podjęcia takiej decyzji w pozostałych przypadkach, jest zasadne ze względu na szczególne znaczenie działań państwa w zakresie zapobiegania terroryzmowi i rygor natychmiastowej wykonalności rzutujący na możliwości odwoławcze. Proponowane przepisy umożliwiają bowiem odwołanie od decyzji, ale nie wstrzymuje to jej natychmiastowej wykonalności, będzie więc ono dokonywane spoza terytorium RP.

3.23. Zmiany w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.)

W ustawie planowane jest umożliwienie ratownikom medycznym wykonywania zadań zawodowych w jednostkach realizujących działania antyterrorystyczne, podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i niebędących podmiotami leczniczymi. Dotychczas funkcjonariusze służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych będący ratownikami medycznymi nie mieli uprawnień do wykonywania zadań ratowniczych, co ograniczało skuteczność prowadzonych działań ratowniczych, w szczególności, gdy ww. służby jako pierwsze pojawiały się na miejscu zdarzenia. Rozwiązanie to jest podyktowane koniecznością zapewnienia możliwości prowadzenia działań ratowniczych na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym, również podczas prowadzenia działań kontrterrorystycznych, a zatem w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia również ratowników medycznych.

3.24. Zmiany w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166, z późn. zm.)

Projektowana ustawa wprowadza zmianę w art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, zastępując dotychczas umieszczoną w tym przepisie definicję zdarzenia o charakterze terrorystycznym odesłaniem do definicji, która w celu zachowania kompleksowości została umieszczona w przygotowanym projekcie.

Z powodów wskazanych powyżej przewiduje się także uchylenie art. 12a ustawy o zarządzaniu kryzysowym odnoszącego się do kwestii związanych z przekazywaniem informacji o zagrożeniu o charakterze terrorystycznym dla infrastruktury krytycznej oraz możliwości udzielania zaleceń przez Szefa ABW organom administracji publicznej, posiadaczom samoistnym i zależnym obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej – przepisy w tym zakresie zostały przeniesione do projektowanej ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Analogiczne rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do dotychczasowego art. 23 ustawy o zarządzaniu kryzysowym określającego zasady wprowadzania stopni alarmowych w związku z zagrożeniem o charakterze terrorystycznym.

3.25. Zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.)

W projektowanej ustawie, w celu przeciwdziałania zagrożeniom związanym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), wprowadza się rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusze Służby Celnej mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach gdy: przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że bezzałogowy statek powietrzny może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego.

3.26. Zmiany w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450)

W związku z przewidzianym w projektowanej ustawie przyznaniem Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego kompetencji do korzystania z informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi przewiduje się dostosowanie do przedmiotowego rozwiązania przepisów ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych poprzez poszerzenie katalogu przesłanek, w przypadku wystąpienia których przekazywanie informacji objętej tajemnicą zawodową nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej o sytuację, gdy przekazanie tych informacji następuje na żądanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w trybie i na zasadach określonych w ustawie o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.

3.27. Zmiany w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1415, z późn. zm.)

W celu przeciwdziałania zagrożeniom związanym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), wprowadza się rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których funkcjonariusze Służby Więziennej mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach gdy: przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów lub stwarza uzasadnione podejrzenie, że może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego.

3.28. Zmiany w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U z 2015 r. poz. 618, z późn. zm.)

W ustawie o działalności leczniczej jest planowane wprowadzenie rozwiązań mających na celu poszerzenie zakresu zabezpieczenia medycznego udzielanego przez jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej, co jest istotne w kontekście wydarzeń o charakterze masowym, w tym w szczególności w kontekście planowanych w lipcu 2016 r. Światowych Dni Młodzieży.

Mając na uwadze powyższe, jest planowana zmiana definicji jednostki wojskowej poprzez usunięcie wymogu, aby świadczenia udzielane w niej były przez lekarza, co pozwoli rozszerzyć zakres zastosowania przepisów zmienianej ustawy także do jednostek, w których świadczenia zdrowotne są wykonywane przez osoby niebędące lekarzami (pielęgniarki, ratownicy medyczni).

Ponadto jest projektowane usunięcie przesłanki przewidującej, że jedynie posiadające ambulatorium z izbą chorych jednostki budżetowe i jednostki wojskowe, dla których podmiotem tworzącym jest Minister Obrony Narodowej wykonują działalność leczniczą w zakresie świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej lub świadczeń udzielanych żołnierzom i personelowi cywilnemu, a także żołnierzom wojsk obcych i ich personelowi cywilnemu.

3.29. Zmiany w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628, z późn. zm.)

W celu przeciwdziałania zagrożeniom związanym z użyciem bezzałogowych statków powietrznych (tzw. dronów), jest projektowane rozwiązanie rozszerzające katalog przypadków, w których osoby uprawnione mają prawo do użycia lub wykorzystania broni palnej poprzez umożliwienie zniszczenia lub unieruchomienia bezzałogowego statku powietrznego w przypadkach gdy:

- przebieg lotu lub działanie bezzałogowego statku powietrznego zagraża życiu lub zdrowiu osoby, stwarza zagrożenie dla chronionych obiektów, urządzeń lub obszarów; zakłóca przebieg imprezy masowej albo zagraża bezpieczeństwu jej uczestników; stwarza uzasadnione podejrzenie, że bezzałogowy statek powietrzny może zostać użyty jako środek ataku terrorystycznego;
- bezzałogowy statek powietrzny wykonuje lot w przestrzeni powietrznej, w części której państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym wprowadził ograniczenia lotów albo znajdującej się nad terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w której lot statku powietrznego jest zakazany od poziomu terenu do określonej wysokości.

W związku z projektowanym rozwiązaniem zostały przewidziane zmiany w ustawach regulujących działanie poszczególnych służb, których funkcjonariuszom przyznaje się uprawnienia w przedmiotowym zakresie.

Ponadto w celu zapewnienia niezbędnych i natychmiastowych mechanizmów reagowania wprowadza się rozwiązanie, zgodnie z którym osoba uprawniona do użycia broni może odstąpić od określonego w ustawie o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej wymogu zidentyfikowania przed oddaniem strzału swojej formacji albo służby oraz wezwania osoby do zachowania zgodnego z prawem. Odstąpienie od ww. wymogów jest przewidziane w sytuacji, gdy ich zrealizowanie groziłoby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia uprawnionego lub innej osoby, lub gdy jest to niezbędne dla zapobieżenia wystąpienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

3.30. Zmiana w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.)

Zakłada się wprowadzenie zmiany w ustawie o cudzoziemcach w celu umożliwienia wydania przez organ uprawniony decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu także na wniosek Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, co pozwoli poszerzyć zakres informacji, na podstawie których podejmowana jest przedmiotowa decyzja.

Przewidziane jest także rozwiązanie, zgodnie z którym w odniesieniu do cudzoziemców, co do których istnieje obawa, że mogą prowadzić działalność terrorystyczną lub szpiegowską albo podejrzewanych o popełnienie jednego z tych przestępstw, decyzję o zobowiązaniu do powrotu będzie podejmować minister właściwy do spraw wewnętrznych na wniosek Komendanta Głównego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego. Przewidziane powierzenie kompetencji w tym zakresie organowi wyższego stopnia niż wojewoda, który jest właściwy do podjęcia takiej decyzji w pozostałych przypadkach, jest zasadne ze względu na szczególne znaczenie działań państwa w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi. Mając na uwadze potencjalne znaczne zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa ze strony osoby wydalanej w powyższym trybie, przewiduje się, że decyzja ministra właściwego do spraw wewnętrznych będzie podlegać natychmiastowemu, przymusowemu wykonaniu. Odwołanie od tej decyzji przysługiwać będzie do Prezesa Rady Ministrów jako organu wyższego stopnia.

Ponadto, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne, którą wprowadzono zmianę w ustawie o cudzoziemcach, zgodnie z którą minister właściwy do spraw zagranicznych tworzy i prowadzi w systemie teleinformatycznym centralny rejestr wizowy, jest przewidziane poszerzenie krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców o centralny rejestr wizowy.

Dodatkowo jest przewidywane wskazanie centralnego rejestru wizowego jako rejestru udostępnianego – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań – organom administracji publicznej, sądom, prokuraturom, Radzie do Spraw Uchodźców, Policji, Straży Granicznej, Służbie Więziennej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej, Żandarmerii Wojskowej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Biuru Ochrony Rządu, Państwowej Inspekcji Pracy, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych i straży gminnej (miejskiej), a także organom kontroli skarbowej, organom wywiadu skarbowego oraz organom informacji finansowej.

3.31. Zmiana w ustawie z dnia 18 marca 2016 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016 (Dz. U. poz. 393)

W celu zwiększenia możliwości w zakresie udzielenia zabezpieczenia medycznego udzielanego przez jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej podczas Światowych Dni Młodzieży jest projektowane wprowadzenie zmian w ustawie o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016. W związku z powyższym jest planowane wyraźne wskazanie, iż zabezpieczenie medyczne Światowych Dni Młodzieży obejmuje także zadania realizowane w ramach wsparcia zabezpieczenia medycznego SDM udzielanego przez Ministra Obrony Narodowej.

Zgodnie z projektowanymi zmianami osoby z jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej wyznaczone do wsparcia zabezpieczenia medycznego SDM będą uprawnione do udzielania pomocy medycznej także osobom innym niż żołnierze i personel cywilny.

Ponadto przewiduje się wyraźne wskazanie, że realizacja zadań zabezpieczenia medycznego w zakresie czynności ratunkowych, leczenia, ewakuacji medycznej i transportu sanitarnego przez ww. osoby oraz podmioty wykonujące działalność leczniczą podległe Ministrowi Obrony Narodowej odbywać się będzie z wykorzystaniem pojazdów sanitarnych, statków powietrznych, etatowego i tabelarycznego sprzętu i wyposażenia medycznego, medycznych środków materiałowych oraz leków będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP.

W celu usprawnienia prowadzenia działań ratowniczych przewiduje się, że pomoc medyczna w namiocie szpitalnym, realizowana przez zespół wyjazdowy z lekarzem i zespół wyjazdowy bez lekarza, lotniczy zespół ratunkowy, patrol pieszy lub patrol ruchomy, lub w stałym punkcie pomocy medycznej będzie dokumentowana w karcie informacyjnej, której wzór zostanie określony w załączniku do zmienianej ustawy.

W celu ułatwienia realizowania działań mających na celu zapewnienie łączności radiotelekomunikacyjnej podczas Światowych Dni Młodzieży przewiduje się, że organizator wydarzenia zapewni nieodpłatny dostęp do przyłączy energetycznych i światłowodowych na potrzeby eksploatacji niezbędnych instalacji.

4. Przepisy przejściowe

W związku z przewidywanym nałożeniem nowych zadań na Szefa ABW, poprzez zmianę ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.), dotyczących m.in. rozpoznawania, zapobiegania i zwalczania zagrożeń w cyberprzestrzeni RP i prowadzenia centralnego rejestru zdarzeń naruszających bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych, w przepisach przejściowych wskazano, że w ciągu 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Szef ABW:

- 1) dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania;
- 2) podejmie działania inwestycyjne;
- 3) zapewni obsadę etatową;
- 4) przeprowadzi szkolenia dla funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przed upływem ww. terminu powyższe zadania będą realizowane z uwzględnieniem posiadanych aktualnie zasobów osobowych i rzeczowych.

W odniesieniu do obowiązku opracowywania przez Szefa ABW rocznego planu prowadzenia ocen bezpieczeństwa, w celu zapobiegania oraz zwalczania zdarzeń o charakterze terrorystycznym występujących w cyberprzestrzeni RP, w przepisach przejściowych wskazano, że po raz pierwszy zostanie on opracowany na 2017 rok.

Z kolei w związku z koniecznością przystosowania się dostawców usług przedpłaconych w publicznej sieci telekomunikacyjnej do projektowanych rozwiązań przewidywane jest, że abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie ustawy, będą obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych danych określonych w niniejszej ustawie i potwierdzenia ich w terminie do dnia 2 stycznia 2017 r. Po upływie tego terminu dostawca usług przedpłaconych zaprzestanie świadczenia usług abonentom, którzy nie wykonali ww. obowiązku.

W związku z utworzeniem krajowego rejestru wizowego przewiduje się, że w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, włączy dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców. Do czasu włączenia ww. rejestru do krajowego zbioru rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców dane przetwarzane w centralnym rejestrze wizowym będą udostępniane konsulom, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

W projekcie ustawy określono ponadto limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy w latach 2017–2026 i określono go na poziomie 351,9 mln zł. Jednocześnie został określony limit wydatków w poszczególnych latach ww. okresu, zgodnie z którym w roku 2017 jest przewidziane przeznaczenie na finansowanie rozwiązań przyjętych w niniejszej ustawie 91,9 mln zł.

Należy także wskazać, że ustawa przewiduje mechanizm korygujący, do którego wdrożenia jako organ właściwy wskazano Szefa ABW. Zgodnie z zapisami projektu, Szef ABW nadzoruje wykorzystanie maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa w latach 2017–2026, będących skutkiem finansowym ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw, i dokonuje oceny

wykorzystania tego limitu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 41, dotyczącego zmian w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt nie implementuje prawa UE.

Na płaszczyźnie wspólnotowej nie ma obecnie przepisów bezwzględnie wiążących, które normowałyby niniejszą problematykę, niemniej jednak projektowana regulacja pozostaje w zgodzie z przyjętymi przez Unię Europejską dokumentami odnoszącymi się do problematyki zagrożeń o charakterze terrorystycznym, w tym w szczególności decyzją ramową Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 164 z 22.06.2002, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne: rozdz. 19, t. 6, str. 18) oraz decyzją ramową Rady 2008/919/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniającą decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 330 z 09.12.2008, str. 21).

Warto mieć również na uwadze, iż Polska jest sygnatariuszem licznych dokumentów międzynarodowych dotyczących walki z terroryzmem, obejmujących poza dokumentami wypracowanymi w ramach Unii Europejskiej, m.in. dokumenty przyjęte w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Zawarcie w projektowanej regulacji przepisów zmieniających ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny ma na celu m.in. wdrożenie na poziomie krajowym zapisów

Rezolucji ONZ nr 2178 (2014) z dnia 24 września 2014 r. zobowiązującej m.in. do: penalizacji zachowań osób, które podróżują do państw innych niż ich państwa obywatelstwa bądź zamieszkania w celu popełniania, planowania, przygotowania lub uczestnictwa w atakach terrorystycznych, a także w celu udzielania lub otrzymywania treningu terrorystycznego, co zostanie uwzględnione w przepisach zmieniających ujętych w przygotowywanej regulacji.

Warto dodać, że Parlament Europejski i Komisja w dniu 2 grudnia 2015 roku przedstawiły projekt dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu. Również dyrektywa przewiduje, że kraje członkowskie Unii Europejskiej będą skutecznie ścigały przestępstwa polegające na podróżowaniu w celach terrorystycznych, ułatwianiu takich podróży, udziału w szkoleniach terrorystycznych, finansowaniu wyjazdu za granicę kraju w celach terrorystycznych i innych czynów związanych z terroryzmem (rozpowszechnianie treści mogących ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym). Nowa regulacja zawiera wspólną definicję przestępstw o charakterze terrorystycznym nakładając na państwa członkowskie przyjęcie jednolitych i spójnych rozwiązań ułatwiających ściganie tej kategorii przestępczości.

Projekt ustawy nie będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, we współpracy z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Wąsik, Sekretarz Stanu w KPRM, Sekretarz Kolegium ds. Służb Specjalnych, we współpracy z Panem Sebastianem Chwałkiem, Podsekretarzem Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Kamionek, p.o. Naczelnika Wydziału. Prawnego w Departamencie Bezpieczeństwa Narodowego KPRM oraz Mariusz Cichomski, Zastępca Dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA</p>	<p>Data sporządzenia 11.05.2016 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Intensyfikacja działań terrorystycznych na świecie, w tym w części krajów Europy Zachodniej, transgraniczny charakter zagrożeń terrorystycznych, a także zmienność metod wykorzystywanych przez terrorystów powoduje, że Polska musi posiadać odpowiednie instrumenty służące właściwemu rozpoznawaniu i ocenie zagrożeń oraz skutecznemu zapobieganiu ewentualnym zdarzeniom. Natomiast w przypadku ataku terrorystycznego Polska musi być przygotowana do podjęcia natychmiastowych i adekwatnych środków reagowania, a także usuwania jego skutków. Osiągnięcie tych celów wymaga zapewnienia mechanizmów współpracy wszystkich służb, organów i instytucji zaangażowanych w szeroko rozumiane działania antyterrorystyczne, jak również władz lokalnych, sektora prywatnego, w tym zarządców obiektów szczególnie narażonych na zagrożenia terrorystyczne, oraz całego społeczeństwa. Obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie mają charakter rozproszony i nie gwarantują adekwatnych instrumentów prawno-organizacyjnych względem narastających zagrożeń.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja ma na celu wzmocnienie polskiego systemu antyterrorystycznego przez zintegrowanie działań służb i organów wchodzących w jego skład z jasnym wskazaniem obszarów odpowiedzialności. Regulacja będzie miała również bezpośredni wpływ na szybkość i prawidłowość procesu decyzyjnego na poziomie strategicznym. Wprowadzone przepisy będą wpisywać się w kierunkowe reformy poszczególnych służb i instytucji zmierzające do wzmocnienia możliwości koordynacyjnych i nadzorczych względem realizowanych przez nie zadań. Regulacja przewiduje także wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych mających na celu rozszerzenie uprawnień służb w zakresie zwalczania zagrożeń terrorystycznych.

Ustawa wprowadzi powszechnie obowiązujący i dostosowany do wymogów NATO czterostopniowy system stopni alarmowych na wypadek zagrożeń terrorystycznych oraz stopni alarmowych CRP (dotychczasowy system, obowiązujący na podstawie zarządzenia nr 18 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 marca 2016 r. w sprawie wykazu przedsięwzięć i procedur systemu zarządzania kryzysowego, obejmował wyłącznie administrację rządową). Z systemem stopni alarmowych powiązany zostanie system udzielania w trybie pilnym niezbędnego wsparcia ze strony Sił Zbrojnych RP w przypadku, jeśli siły i środki Policji okażą się lub mogłyby okazać się niewystarczające do reagowania w przypadku zamachu.

Wśród zmian wprowadzonych w innych ustawach istotne jest w szczególności zdefiniowanie nowych typów przestępstw związanych z działalnością tzw. zagranicznych bojowników, a także zaostrzenie przepisów dotyczących wydalenia z terytorium RP osób nieposiadających polskiego obywatelstwa oraz deanonimizacja osób korzystających z tzw. przedpłaconych kart telefonicznych. Przewidywane jest także rozszerzenie uprawnień służb kontrwywiadowczych przez wprowadzenie instytucji prawnej pozwalającej na pozyskiwanie do współpracy osób działających na rzecz innego państwa lub organizacji w kontekście zagrożeń terrorystycznych i szpiegostwa.

Niezwykle istotnym elementem ustawy, uzupełniającym dotychczasowe braki prawno-organizacyjne w tym zakresie, będą regulacje dotyczące rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania zagrożeń godzących w bezpieczeństwo istotnych z punktu widzenia ciągłości funkcjonowania państwa systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów albo sieci teleinformatycznych wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, z przypisaniem w tym zakresie szczegółowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Regulacje prawne dotyczące działań antyterrorystycznych obowiązujące w poszczególnych krajach przyjmują różną formę. W niektórych państwach mają postać kompleksowych ustaw w całości poświęconych przedmiotowej tematyce, natomiast w innych kwestia zapobiegania i zwalczania terroryzmu uregulowana została w rozproszonych aktach prawnych.

Należy jednak zaznaczyć, że wzrost poziomu zagrożenia terrorystycznego obserwowany w ostatnim okresie, w szczególności w państwach Europy Zachodniej, czego przykład stanowią zamachy we Francji i Belgii, skutkuje podejmowaniem zarówno przez poszczególne państwa, jak i gremia oraz organizacje międzynarodowe, których członkiem jest Polska, starań zmierzających do zmiany przepisów, w celu wzmocnienia możliwości rozpoznawania, przeciwdziałania i zwalczania ewentualnych zagrożeń o charakterze terrorystycznym.

W Republice Francuskiej ustawę antyterrorystyczną uchwalono w 2006 r. Wskazano w niej między innymi na potrzebę wykorzystywania nowoczesnych i zaostrzonych metod walki z terroryzmem oraz współpracy wszelkich organów państwa w sprawie pozyskiwania wiedzy i informacji jako głównych czynników sprzyjających przewyższeniu potencjalnych zagrożeń terrorystycznych. W ostatnim okresie dokonano ponadto modyfikacji definicji przestępstwa terrorystycznego – obecnie aktem terrorystycznym we Francji jest nie tylko popełnienie, ale także przygotowanie do popełnienia przestępstwa terrorystycznego przez m.in. posiadanie niebezpiecznych przedmiotów lub substancji, prowadzenie szkoleń z zakresu sztuk walki bądź produkcji materiałów i ładunków wybuchowych, uczestniczenie w dyskusjach internetowych na tematy związane z realizacją terrorystycznych zamiarów czy nawet sam fakt przebywania w strefie działań ugrupowań terrorystycznych. Ograniczono także swobodę przemieszczania się osób planujących odbycie podróży za granicę, której celem jest uczestnictwo w działaniach terrorystycznych, a także wyjazd do strefy objętej walkami ugrupowań terrorystycznych, czego skutkiem może być stworzenie zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego w przypadku powrotu tych osób do Francji. W powyższej sytuacji minister spraw wewnętrznych ma prawo wydać w stosunku do podejrzanego czasowy zakaz opuszczania terytorium kraju. Wyjazd w tym czasie za granicę, a także próba takiego wyjazdu, sankcjonowane są karą pozbawienia wolności do trzech lat i grzywną w wysokości do 45 000 euro. Ponadto we Francji wprowadzono możliwość wydania wobec obywateli innych państw administracyjnego zakazu wjazdu na terytorium Francji w przypadku, gdy ich obecność stanowiłaby zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa.

W Wielkiej Brytanii uchwalono w 2000 r. pierwszą kompleksową regulację dotyczącą przeciwdziałania terroryzmowi (*Terrorism Act 2000*), która zastąpiła wcześniejsze uregulowania tymczasowe, odnoszące się przede wszystkim do Irlandii Północnej. Nowszym uregulowaniem prawnym usprawniającym zwalczanie terroryzmu w Wielkiej Brytanii jest ustawa antyterrorystyczna z 2006 r. (*Terrorism Act 2006*). Jej najważniejszymi postanowieniami są regulacje dotyczące penalizacji nowych przestępstw o charakterze terrorystycznym, w szczególności odnoszących się do: pośredniego zachęcania i podżegania do terroryzmu (jako metody realizowania celów, a nie do konkretnego ataku), planowania przygotowania ataku, szkolenia terrorystów (organizowania i uczestnictwa), dystrybuowania publikacji o charakterze terrorystycznym i udziału w organizacjach terrorystycznych. W kontekście rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie wskazać należy w szczególności na przyjętą w ww. akcie prawnym możliwość zastosowania tymczasowego aresztowania bez przedstawienia zarzutów na okres do 28 dni w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

W 2008 r. weszła w życie ustawa (*Counter-Terrorism Act*) rozszerzająca uprawnienia służb w zakresie dostępu i wymiany informacji w celu przeciwdziałania terroryzmowi wprowadzająca nowe rozwiązania dotyczące zatrzymania i przesłuchania osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym, a także przyznająca nowe uprawnienia w zakresie przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu. Ponadto w 2015 r. weszła w życie kolejna ustawa regulująca omawianą dziedzinę (*Counter-Terrorism and Security Act*), która wprowadza m.in. rozwiązania mające na celu zapobieganie działaniom tak zwanych zagranicznych bojowników, którzy podejmują podróż za granicę w celach terrorystycznych, następnie zaś powracają do Wielkiej Brytanii.

W Republice Federalnej Niemiec ustawą z 2015 r. (*Gesetz zur Verlängerung der Befristung von Vorschriften nach den Terrorismusbekämpfungsgesetzen*) przedłużone zostało o kolejne pięć lat obowiązywanie pakietu ustaw antyterrorystycznych uchwalonych po zamachach terrorystycznych w Nowym Jorku w 2001 r. Ustawa przyznaje służbom uprawnienia w zakresie do danych i informacji przetwarzanych przez przewoźników lotniczych, banki oraz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Na Słowacji w 2015 r. przyjęto pakiet ustaw antyterrorystycznych zwiększających uprawnienia policji, służb i wymiaru sprawiedliwości między innymi przez umożliwienie zatrzymania przez policję osoby podejrzanej o terroryzm na 96 godzin, także osadzenia takiej osoby w areszcie śledczym do 5 lat na mocy postanowienia sądu.

Na poziomie regulacji Unii Europejskiej brak jest obecnie przepisów bezwzględnie wiążących, które normowałyby niniejszą problematykę, niemniej należy wskazać, że do problematyki zagrożeń o charakterze terrorystycznym odnosi się *decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu* (Dz. Urz. UE L

164 z 22.06.2002, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne: rozdz. 19, t. 6, str. 18) oraz *decyzja ramowa Rady 2008/919/WSiSW z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniająca Decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu* (Dz. Urz. UE L 330 z 09.12.2008, str. 21).

Ponadto należy wskazać, że Parlament Europejski i Komisja w dniu 2 grudnia 2015 r. przedstawiły projekt dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu. Projekt dyrektywy przewiduje, że kraje członkowskie Unii Europejskiej będą skutecznie ścigały przestępstwa polegające na podróżowaniu w celach terrorystycznych, ułatwianiu takich podróży, udziału w szkoleniach terrorystycznych, finansowaniu wyjazdu za granicę kraju w celach terrorystycznych i innych czynów związanych z terroryzmem (rozpowszechnianie treści mogących ułatwić popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym). Projekt zawiera wspólną definicję przestępstw o charakterze terrorystycznym, nakładając na państwa członkowskie przyjęcie jednolitych i spójnych rozwiązań ułatwiających ściganie tej kategorii przestępczości.

Z kolei w ramach systemu prawnego Rady Europy przyjęta została *Konwencja Rady Europy o Zapobieganiu Terroryzmowi* z dnia 16 maja 2005 r. Protokół dodatkowy do ww. Konwencji z dnia 19 maja 2015 r. nakłada na Państwa-Strony obowiązek penalizacji niektórych czynów związanych z działalnością tzw. zagranicznych bojowników terrorystycznych, którzy podejmują podróż zagraniczną w celu dołączenia do organizacji terrorystycznej.

Natomiast zakładana w projekcie ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw deanonimizacja przedpłaconych kart telefonicznych nie jest rozwiązaniem nowym w krajach europejskich. Wprowadzenie zróżnicowany pozostaje system rejestracji kart, jednak wspólna jest jego istota polegająca na umożliwieniu zidentyfikowania danych właściciela karty. Należy zaznaczyć, że proponowane rozwiązania nie wpłyną negatywnie na korzystanie z tzw. doładowań karty. Ograniczenia w zakresie możliwości nabycia kart przedpłaconych w punktach obsługowych operatorów telekomunikacyjnych istnieją m.in. w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Bułgarii czy na Węgrzech. Rozważane jest wprowadzenie obowiązku rejestracji kart *pre-paid* na Słowenii i w Chorwacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prezydent RP			W zakresie usprawnienia procedury udzielania wsparcia Policji ze strony Sił Zbrojnych RP przez skrócenie procesu decyzyjnego, przy zagwarantowaniu Prezydentowi RP możliwości wpływu na niego.
Prezes Rady Ministrów			W zakresie wprowadzenia powszechnie obowiązującego systemu stopni alarmowych powiązanego z procedurą udzielania wsparcia Policji ze strony Sił Zbrojnych RP.
Organy i instytucje wchodzące w skład polskiego systemu antyterrorystycznego: Prokurator Generalny, Policja, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister koordynator służb specjalnych, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu, Żandarmeria Wojskowa, Siły Zbrojne RP, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służba Celna, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Agencja Wywiadu, Rządowe Centrum Bezpieczeństwa			Wprowadzenie dodatkowych procedur, zadań lub uprawnień.

Centralne Biuro Antykorupcyjne			Wprowadzenie dodatkowych procedur i uprawnień.
Organy administracji rządowej (inne niż wymienione powyżej) i samorządowej	Wojewodowie – 16; organy samorządowe: w powiatach (314 powiatów ziemskich i 66 grodzkich – miast na prawach powiatu), w gminach (2478 gmin); inne organy administracji publicznej – w zależności od rodzaju zagrożeń i bieżąco definiowanych potencjalnych celów zamachów terrorystycznych		Współpraca z Szefem ABW w zakresie opracowywania wykazu obiektów, instalacji i urzędów szczególnie zagrożonych zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.
Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa; minister właściwy do spraw administracji; minister właściwy do spraw finansów publicznych; minister właściwy do spraw zagranicznych; minister właściwy do spraw informatyzacji; minister właściwy do spraw infrastruktury; minister właściwy do spraw gospodarki; minister właściwy do spraw energii; minister właściwy do spraw transportu; minister właściwy do spraw środowiska; minister właściwy do spraw zdrowia; minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego; Minister Sprawiedliwości; Minister Obrony Narodowej; Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców; Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej; Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego; Prezes Państwowej Agencji Atomistyki; Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych; Komisja Nadzoru Finansowego; Główny Geodeta Kraju;			W zakresie nieodpłatnego udostępniania danych Szefowi ABW zgromadzonych w rejestrach i ewidencjach.

jednostki samorządu terytorialnego oraz jednostki organizacyjne im podległe lub przez nie nadzorowane			
Podmioty wykonujące czynności bankowe: banki komercyjne, bank państwowy, banki spółdzielcze, oddziały instytucji kredytowych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.	Blisko 700 podmiotów	Dane Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie udzielenia informacji.
Domy maklerskie i oddziały domów maklerskich z innych krajów	Okolo 70 podmiotów	Dane Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie udzielenia informacji.
Towarzystwa ubezpieczeń na życie oraz oddziały towarzystw ubezpieczeń na życie z innych krajów	Okolo 30 podmiotów	Dane Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie udzielenia informacji.
Towarzystwa funduszy inwestycyjnych	Okolo 50 podmiotów	Dane Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie udzielenia informacji.
Podmioty oferujące usługi płatnicze, oddziały i agenci instytucji płatniczych	Odpowiednio 1419, 893 oraz 6939	Dane Komisji Nadzoru Finansowego	W zakresie udzielenia informacji.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	Okolo 15 usługodawców	Na podstawie analizy rynku ofert	Wprowadzenie dodatkowych procedur i zadań.
Zarządcy systemów teleinformatycznych organów administracji publicznej lub systemów albo sieci teleinformatycznych objętych jednolitym wykazem obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, a także systemów teleinformatycznych posiadaczy samoistnych i zależnych obiektów, instalacji lub urządzeń infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 5b ust. 7 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym			W zakresie realizacji przez ABW działań związanych z rozpoznawaniem, zapobieganiem i wykrywaniem zagrożeń godzących w bezpieczeństwo zarządzanych przez nich systemów.
Powszechność obowiązywania rozwiązań przyjętych w ustawie będzie oddziaływać potencjalnie na wszystkich obywateli RP, jak i pozostałe osoby przebywające w Polsce (w sytuacji znalezienia się w miejscu zamachu terrorystycznego, w zakresie rejestracji przedpłaconych kart telefonicznych).			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został przygotowany w ramach Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych utworzonego na podstawie zarządzenia nr 162 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 października 2006 r. W skład Zespołu, oprócz przewodniczącego – ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wchodzi jako zastępcy przewodniczącego: Minister Spraw Zagranicznych, Minister Finansów, Minister Obrony Narodowej, Minister Sprawiedliwości oraz Minister – Członek Rady Ministrów właściwy do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, jeżeli został wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów. Pozostałymi członkami Zespołu są Sekretarz lub Podsekretarz Stanu w MSWiA, Sekretarz Kolegium ds. Służb Specjalnych, Szef Obrony Cywilnej Kraju, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Agencji Wywiadu, Szef Biura Ochrony Rządu, Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Szef Służby Celnej, Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Do udziału w spotkaniach zapraszany jest również Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, a także przedstawiciel Prokuratora Generalnego. W ramach Zespołu jego członkowie zgłaszali propozycje obszarów, które mogłyby zostać objęte regulacją. Przeprowadzone konsultacje pozwoliły pozyskać szerokie spektrum opinii i stanowisk w sprawie zasadności opracowania przyszłej kompleksowej regulacji ustawowej, jej zakresu przedmiotowego i podmiotowego oraz szczegółowych propozycji rozwiązań proceduralnych.

Na dalszym etapie prace nad projektem ustawy były prowadzone w ramach Zespołu Zadaniowego do opracowania założeń kompleksowej regulacji dotyczącej problematyki rozpoznawania, przeciwdziałania i zwalczania zagrożeń o charakterze terrorystycznym powołanego w ramach Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych. W efekcie opracowane zostały kierunkowe propozycje zapisów przyszłej ustawy, które zostały przyjęte na posiedzeniu Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych w dniu 24 marca 2016 r.

Z uwagi na celowość pilnego przyjęcia przygotowywanej regulacji w związku z intensyfikacją działań terrorystycznych na świecie, w tym w części krajów Europy Zachodniej, a także potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa planowanych w lipcu 2016 r. wydarzeń o międzynarodowym charakterze, tj. Światowych Dni Młodzieży i Wizyty w Polsce Ojca Świętego Franciszka oraz Szczytu Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego przyjęto szczególny tryb procedowania projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		91,9	94,2	23,6	19,6	19,6	22,6	20,6	20,6	19,6	19,6	351,9	
budżet państwa		91,9	94,2	23,6	19,6	19,6	22,6	20,6	20,6	19,6	19,6	351,9	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		-91,9	94,2	-23,6	-19,6	-19,6	-22,6	-20,6	-20,6	-19,6	-19,6	-351,9	
budżet państwa		-91,9	94,2	-23,6	-19,6	-19,6	-22,6	-20,6	-20,6	-19,6	-19,6	-351,9	
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W celu realizacji zadań nałożonych na ABW, w tym w szczególności w kontekście wykrywania, zapobiegania i reagowania na incydenty w cyberprzestrzeni, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dokona zamówień na usługi i dostawy sprzętu technicznego, informatycznego oraz oprogramowania w celu wyposażenia serwerowni oraz budowy systemu informatycznego dla Centrum Antyterrorystycznego oraz modernizacji systemu ICT												

CERT.GOV.PL. Szacunkowe koszty tych działań oscylują w wysokości 55 mln zł. Ponadto Szef ABW podejmie działania inwestycyjne obejmujące adaptację pomieszczeń na budowę serwerowni wraz z zastosowaniem nowoczesnych technologii minimalizujących ulot i podnoszących bezpieczeństwo obiektu. Koszt budowy serwerowni oszacowano na kwotę 139 mln zł.

Art. 11a ust. 1 projektowanej ustawy nakłada na ABW zadania, które wymagają głębokiej modernizacji Zintegrowanego Systemu Monitoringu, którego koszt budowy dla Centrali i Delegatur ABW oszacowano na kwotę 15 mln zł.

Szef ABW zapewni obsługę etatową i wyszkoli 150 funkcjonariuszy ABW. Zakłada się, że średnie uposażenia funkcjonariusza zajmującego się cyberprzestępczością będzie wynosiło 12 tys. zł miesięcznie. Łączny koszt wzrostu uposażeń wyniesie 145 mln zł i przełoży się docelowo na wzrost mnożnika kwoty bazowej do poziomu 3,76 z 3,6 obecnie. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego uruchomi we współpracy z uczelnią publiczną studia z zakresu cyberprzestępczości, których koszt oszacowano na poziomie 5 mln zł.

W związku z ww. działaniami, w okresie 10 lat ustawa spowoduje zwiększenie wydatków o ok. 359 mln zł (z czego 351,9 mln zł w latach 2017–2026). Należy mieć przy tym na uwadze, że w ustawie budżetowej na rok 2016 ABW otrzymało dodatkowe środki w wysokości 10 mln zł na budowę obiektu oraz na potrzeby bezpieczeństwa cybernetycznego, a także 6 mln zł na zakup sprzętu. Ponadto w roku bieżącym przeniesione zostały środki w kwocie 15 mln zł z budżetu MON do budżetu ABW na realizację zadań związanych ze Szczytem NATO. Wobec powyższego w 2016 r. dodatkowe potrzeby ABW powinny zostać sfinansowane w ramach środków ujętych w budżecie Szefa ABW.

Należy także wskazać, że w art. 59 projektu ustawy wprowadzono mechanizm korygujący, do którego wdrożenia jako organ właściwy wskazano Szefa ABW. Zgodnie z zapisami projektu, Szef ABW nadzoruje wykorzystanie maksymalnego limitu wydatków budżetu państwa w latach 2017–2026, będących skutkiem finansowym ustawy o działaniach terrorystycznych i zmianie niektórych innych ustaw i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu na koniec każdego kwartału, a w przypadku IV kwartału – według stanu na dzień 20 listopada danego roku. W przypadku zagrożenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków oraz w przypadku gdy w okresie od początku roku kalendarzowego do dnia ostatniej oceny część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres zostanie przekroczona co najmniej o 10%, stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

Projektowana ustawa o działaniach antyterrorystycznych oraz zmianie niektórych innych ustaw może mieć również wpływ na koszty prowadzenia działalności przez część przedsiębiorców telekomunikacyjnych w związku z wprowadzeniem obowiązku rejestracyjnego tzw. kart przedpłaconych. Jednak ze względu na różną specyfikę i sposób funkcjonowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi w zakresie dystrybucji tzw. kart przedpłaconych, na obecnym etapie nie jest możliwe dokładne oszacowanie skutków finansowych wejścia w życie regulacji.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd
	(dodaj/usuń)							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozwiązanie dotyczące deanonimizacji tzw. przedpłaconych kart telefonicznych wiązać się będzie z koniecznością podjęcia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działań mających na celu dostosowanie sposobu świadczenia przez nich usług w ww. zakresie do postanowień ustawy, w tym w szczególności w zakresie rejestracji danych użytkowników.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozwiązanie dotyczące deanonimizacji tzw. przedpłaconych kart telefonicznych wiązać się będzie z koniecznością podjęcia przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działań mających na celu dostosowanie sposobu świadczenia przez nich usług w ww. zakresie do postanowień ustawy, w tym w szczególności w zakresie rejestracji danych użytkowników.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nowe rozwiązania przyjęte w projekcie ustawy przyczynią się do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa obywateli RP oraz pozostałych osób przebywających na terytorium RP.
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

Ustawa wprowadza nowe procedury oraz nowe obowiązki o charakterze informacyjnym i rejestracyjnym. Natomiast przyspieszy proces decyzyjny w przypadku wystąpienia zamachu terrorystycznego w Polsce.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na ww. obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem art. 41, dotyczącego zmian w ustawie – Prawo telekomunikacyjne, który wchodzi w życie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Z kolei do dnia 2 stycznia 2017 r. abonenci usług przedpłaconych, którzy zawarli umowę przed dniem wejścia w życie ustawy, będą obowiązani do podania dostawcy usług przedpłaconych określonych w zmienianej ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.) danych i ich potwierdzenia, w zgodny z ww. ustawą sposób.

Ponadto, zgodnie z ujętymi w projekcie przepisami przejściowymi, roczny plan przeprowadzania ocen bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polskich statkach powietrznych lub wodnych, a także w przedstawicielstwach dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej, którego obowiązek sporządzania zakłada się w zmienianych przepisach ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.), Szef ABW po raz pierwszy opracuje na rok 2017.

Rozpoczęcie funkcjonowania w porządku prawnym wprowadzonych ustawą rozwiązań w ww. terminie zapewni niezbędne narzędzia legislacyjne pozwalające zwiększyć poziom zabezpieczenia planowanych w Polsce w lipcu 2016 r. wydarzeń o znaczeniu międzynarodowym – Szczytu Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Warszawie oraz Światowych Dni Młodzieży i Wizyty Ojca Świętego Franciszka.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Po dwóch latach od rozpoczęcia obowiązywania regulacji planowane jest przeprowadzenie oceny *ex post* na podstawie opinii służb organów i instytucji realizujących działania w zakresie zapobiegania, przygotowania i reagowania na zagrożenia terrorystyczne, których dotyczy przedmiotowa ustawa. W ramach analizy pod uwagę zostanie wzięta zarówno ocena skuteczności wprowadzanych instrumentów prawnych, jak i ich adekwatność względem zagrożeń o charakterze terrorystycznym. W analizie uwzględnione zostaną również wnioski z ćwiczeń antyterrorystycznych prowadzonych z wykorzystaniem przepisów niniejszej regulacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załącznika.



Warszawa, dnia 16 maja 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

KPRM



AAA083939

DPUE.920.506.2016/15

dot.: RM-10-50-16 z 12.05.2016 r.

RWP-38836-2016

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej konkluzji w związku z projektowanym art. 8 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 oraz zasadami prowadzenia szczególnych czynności wobec obywateli RP, zwracam uwagę - w świetle artykułu 18 TFUE, który nakazuje traktować obywateli innych państw członkowskich UE na równi z obywatelami polskimi - na potrzebę szerszego uzasadnienia projektowanych rozwiązań, np. względami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Mariusz Błaszczak

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie katalogu zdarzeń o charakterze terrorystycznym

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa katalog zdarzeń o charakterze terrorystycznym, który stanowi załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia ... (poz. ...)

KATALOG ZDARZEŃ O CHARAKTERZE TERRORYSTYCZNYM

Lp.	Zdarzenia o charakterze terrorystycznym
I	zagrożenia dla bezpieczeństwa RP
1.	informacja o ataku terrorystycznym na terytorium RP oraz wszelkich okolicznościach z tym związanych
2.	informacje o planowanych zamachach terrorystycznych na terytorium Polski oraz wszelkich okolicznościach z tym związanych
3.	sygnały na temat werbowania i indoktrynacji religijnej osób przebywających na terenie naszego kraju przez radykałów islamskich
4.	kontakty obywateli RP z przedstawicielami organizacji fundamentalistycznych
5.	informacja o ataku terrorystycznym dokonany w innym kraju, szczególnie w sąsiadującym z Polską lub państwie UE
6.	sygnały o zagrożeniu atakiem terrorystycznym w innych krajach, szczególnie tych sąsiadujących z Polską lub państwach UE
7.	informacje o działaniach antyterrorystycznych podejmowanych w innych krajach ościennych oraz sojusznicznych
II	związane z zagranicznymi przedstawicielstwami Rzeczypospolitej Polskiej i obywatelami naszego kraju przebywającymi za granicą
1.	przesłanie podejrzanych przesyłek adresowanych do polskich placówek za granicą
2.	groźby ze strony terrorystów kierowane pod adresem polskich placówek i/lub obywateli RP przebywających za granicą
3.	sygnały o nieprawidłowościach w polskich placówkach dyplomatycznych w zakresie wydawania dokumentów umożliwiających wjazd na terytorium Polski obcokrajowcom
4.	informacje o przejawach indoktrynacji ideologią o charakterze fundamentalistycznym obywateli RP przebywających poza granicami Polski
5.	sygnały na temat werbowania obywateli RP za granicą przez ugrupowania ekstremistyczne
6.	informacja o utracie bądź kradzieży polskich dokumentów tożsamości
III	dotyczące zagrożeń występujących w rejonach napięć, konfliktów i kryzysów międzynarodowych, mających wpływ na bezpieczeństwo państwa
1.	ataki na polskich żołnierzy oraz wojska sojusznicze
2.	planowane, udaremnione i zrealizowane zamachy na obszarach objętych konfliktem
3.	informacje o porwaniu i innych zdarzeniach wymierzonych w życie lub zdrowie

	członków misji, przedstawicieli polskich firm oraz organizacji pozarządowych
4.	informacje o zatrzymaniu osób podejrzanych o członkostwo w grupie o charakterze terrorystycznym na obszarze odpowiedzialności PKW
5.	stwierdzenie wzmożonej obserwacji miejsc stacjonowania oraz rejonów operacji PKW
6.	odnotowanie zmian w taktyce działań ekstremistów w obszarze odpowiedzialności PKW, w tym pozyskiwanie przez członków ugrupowań ekstremistycznych działających w obszarze odpowiedzialności PKW broni oraz urządzeń i sprzętu wojskowego
7.	informacje o pozyskaniu przez grupy z obszaru działania PKW rodzajów broni stanowiących bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa misji
IV	związane z nielegalnym wytwarzaniem, posiadaniem i obrotem bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz bronią masowej zagłady
1.	eksplozja, która miała miejsce na terytorium RP
2.	uzyskanie informacji o podłożeniu materiałów/urządzeń wybuchowych lub czynników chemicznych, biologicznych, radiacyjnych oraz groźbie ich użycia w obiektach użyteczności publicznej, obiektach zaliczanych do infrastruktury krytycznej państwa lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie
3.	ujawnienie podłożenia materiałów/urządzeń wybuchowych lub próby ich podłożenia
4.	konstruowanie ładunków wybuchowych
5.	ujawnienie podczas kontroli na granicy broni, amunicji i materiałów wybuchowych
6.	kradzież lub próba kradzieży broni, amunicji, materiałów wybuchowych i elementów uzbrojenia z jednostek, obiektów wojskowych lub podmiotów cywilnych (np. z kopalni lub kamieniołomów)
7.	kradzież lub zaginięcie ubiorów służbowych, elementów umundurowania, oznaczeń formacji mundurowych oraz elementów infrastruktury technicznej związanych z funkcjonowaniem i ochroną infrastruktury krytycznej oraz ważnych obiektów użyteczności publicznej
8.	ujawnienie cudzoziemców pochodzących z państw podwyższonego ryzyka zaangażowanych w działalność grup przestępczych (zarówno w kraju, jak i za granicą) trudniących się handlem bronią, amunicją lub materiałami wybuchowymi
9.	pozyskiwanie i obrót materiałami wybuchowymi pochodzącymi z niewybuchów i niewypałów
V	z zakresu produkcji i obrotu towarami, technologiami i usługami podwójnego zastosowania
1.	informacja o możliwości przeprowadzenia ataku z wykorzystaniem broni chemicznej lub biologicznej
2.	ujawnienie kradzieży materiałów radiologicznych oraz innych materiałów, które mogą zostać wykorzystane do produkcji broni chemicznej oraz biologicznej
3.	sygnały o zakupie przez podmioty pochodzące z krajów podwyższonego ryzyka nawozów sztucznych oraz innych środków chemicznych, których rodzaj i ilość wskazują na możliwość wykorzystania w działalności terrorystycznej
4.	ujawnienie osób zaangażowanych w nielegalną produkcję lub zakup towarów i technologii podwójnego zastosowania
5.	informacje o wojskowym i cywilnym transporcie towarów niebezpiecznych, wobec którego istnieją poważne przesłanki zainteresowania ze strony grup lub jednostek

	zaangażowanych w działalność o charakterze terrorystycznym
6.	ujawnienie przedmiotów lub urządzeń podwójnego zastosowania
7.	użycie „zielonego lasera”
8.	ujawnienie podejrzanego przesyłki, mogącej stanowić zagrożenie chemiczne, biologiczne, radiacyjne lub zawierającej materiał wybuchowy
VI	zagrożenia dla struktur wojskowych
1.	próby sabotażu przeciwko obiektom wojskowym, uczelniom, instytucjom badawczym i zakładom przemysłu obronnego pracującym na rzecz obronności kraju
2.	próby penetracji i rozpoznania obiektów wojskowych
3.	działania rozpoznawcze przeciwko obiektom przemysłu zbrojeniowego – próby i penetracja tych obiektów
4.	działania rozpoznawcze przeciwko obiektom wojskowym – próby i penetracja tych obiektów
5.	próby penetracji szkół, uczelni wojskowych oraz instytutów badawczych pracujących na rzecz wojska i obronności kraju przez członków organizacji przestępczych i fundamentalistycznych
6.	próby wstępowania do szkół wojskowych i służby czynnej podejmowane przez osoby pochodzące ze środowisk, wobec których zachodzi uzasadnione podejrzenie o kontakty z organizacjami o charakterze ekstremistycznym i terrorystycznym
7.	próby zatrudnienia się na stanowiskach przewidzianych dla pracowników cywilnych wojska związanych z dostępem do materiałów i sił niebezpiecznych osób wywodzących się ze środowisk powiązanych z organizacjami o charakterze terrorystycznym, ekstremistycznym lub przestępczym
8.	próby zatrudnienia się na stanowiskach pracowników cywilnych wojska do pracy w składzie PKW osób wywodzących się z grup społecznych, wobec których zachodzi uzasadnione podejrzenie o powiązania z organizacjami o charakterze terrorystycznym, ekstremistycznym lub przestępczym
9.	próby nawiązania kontaktów przez żołnierzy lub pracowników wojska z organizacjami wywodzącymi się ze środowisk przestępczych i fundamentalistycznych
10.	próby nawiązania kontaktów z żołnierzami lub pracownikami wojska przez członków organizacji przestępczych i fundamentalistycznych
11.	próby nawiązania przez pracowników zakładów przemysłu zbrojeniowego kontaktów z członkami organizacji przestępczych i fundamentalistycznych
12.	próby nawiązania kontaktów z pracownikami zakładów przemysłu zbrojeniowego przez członków organizacji przestępczych i fundamentalistycznych
13.	próby prowadzenia działań rekrutacyjnych przez ekstremistyczne organizacje o charakterze politycznym i religijnym wśród kadry zawodowej i pracowników wojska
VII	dotyczące przestępstw i wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów celnych
1.	ujawnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z międzynarodowym obrotem substancjami chemicznymi, materiałami jądrowymi i promieniotwórczymi, bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi i technologiami objętymi kontrolą międzynarodową
2.	ujawnienie podczas kontroli przedmiotów mogących wskazywać na powiązania osób je

	przewożących z ugrupowaniami ekstremistycznymi lub terrorystycznymi
3.	ujawnienie podczas kontroli znacznych środków finansowych u osób pochodzących z państw podwyższonego ryzyka, w tym gotówki i kart płatniczych
4.	ujawnienie próby przemytu przedmiotów wartościowych, w tym kamieni szlachetnych
VIII	dotyczące kontroli ruchu granicznego
1.	ujawnienie podczas kontroli próby wniesienia do strefy zastrzeżonej portu lotniczego lub na pokład statku powietrznego przedmiotów lub substancji niebezpiecznych, mogących spowodować poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, ujawnienie na terenie portu lotniczego pozostawionego bez opieki bagażu
2.	sygnał o przyjeździe lub zamiarze przyjazdu do Polski osób powiązanych z organizacjami terrorystycznymi oraz członków ugrupowań uważanych za sympatyzujące z członkami ruchów skrajnie fundamentalistycznych
3.	ujawnienie podczas kontroli przedmiotów o bezpośrednim lub pośrednim zastosowaniu wojskowym, m.in.: fotografii upamiętniających szkolenia lub działania wojskowe, podręczników wojskowych, żyroskopów, sprzętu łączności
4.	zatrzymanie cudzoziemców pochodzących z kraju podwyższonego ryzyka podczas nielegalnego przekraczania granicy
5.	ujawnienie przypadków bezprawnego posługiwania się przez cudzoziemców polskimi dokumentami pobytowymi, podróży oraz poświadczającymi tożsamość
6.	odnotowanie próby wjazdu na terytorium RP na podstawie fałszywych dokumentów pobytowych, podróży oraz poświadczających tożsamość
7.	ujawnienie podczas kontroli bagażowej dokumentów tożsamości, wniosków i fotografii paszportowych, które nie należą do właściciela bagażu
IX	związane z pobytem cudzoziemców na terytorium RP
1.	informacje o spotkaniach z udziałem osób powiązanych z ugrupowaniami terrorystycznymi
2.	informacje o osobach pochodzących z państw podwyższonego ryzyka, zainteresowanych odbyciem w Polsce specjalistycznych kursów dostarczających umiejętności i wiedzy przydatnych w prowadzeniu działalności terrorystycznej (w tym m.in. pilotażu, strzeleckich itp.)
3.	informacje na temat organizowania przez cudzoziemców z państw podwyższonego ryzyka szkoleń o charakterze paramilitarnym i obozów przetrwania
4.	wystąpienia przedstawicieli struktur muzułmańskich w Polsce, w trakcie których głoszone były fundamentalistyczne hasła
5.	informacje o obcokrajowcach z krajów podwyższonego ryzyka, którzy po uzyskaniu dokumentu pobytowego nie podjęli studiów na terenie RP lub je porzucili
6.	informacja o zamiarze odbycia przez cudzoziemca z kraju podwyższonego ryzyka stażu naukowego, podjęcia studiów
7.	sygnały o podjęciu pracy przez cudzoziemców z krajów podwyższonego ryzyka, prowadzeniu przez nich działalności gospodarczej oraz powierzanie im wykonywania zleceń na terytorium RP
8.	informacje o zawieraniu fikcyjnych małżeństw przez cudzoziemców pochodzących z państw podwyższonego ryzyka z obywatelami RP

9.	ujawnienie przestępstw i wykroczeń, których sprawcami były osoby pochodzące z państw podwyższonego ryzyka
10.	ujawnienie przestępstw kryminalnych popełnianych na terenie RP przez pensjonariuszy ośrodków dla uchodźców
11.	informacje o spotkaniach liderów islamskich struktur religijnych w RP z przedstawicielami agend rządowych państw muzułmańskich podejrzewanych o finansowanie działalności ruchów skrajnie fundamentalistycznych
12.	sygnały na temat czasu, miejsca i tematu konferencji, seminariów, spotkań z udziałem cudzoziemców pochodzących z państw podwyższonego ryzyka organizowane na terytorium RP
13.	informacje na temat planów utworzenia w naszym kraju uczelni islamskich
14.	stwierdzone nadmierne zainteresowanie osób pochodzących z państw podwyższonego ryzyka obiektami infrastruktury krytycznej oraz ważnymi obiektami użyteczności publicznej
15.	informacje dotyczące potencjalnych zagrożeń dla przebywających w Polsce cudzoziemców, w szczególności którzy z uwagi na pochodzenie etniczne lub wyznanie są narażeni na ataki terrorystyczne
X	dotyczące aktywności terrorystycznej w mediach i Internecie
1.	groźby skierowane bezpośrednio pod adresem RP przez organizacje terrorystyczne
2.	groźby pod adresem państw zachodnich lub instytucji i struktur międzynarodowych, do których należy Polska
3.	wypowiedzi i deklaracje mogące świadczyć o chęci lub zamiarze zorganizowania ataku terrorystycznego skierowanego przeciwko obywatelom i instytucjom polskim na terytorium naszego kraju i poza nim
4.	wystąpienia, deklaracje oraz manifesty polityczne liderów organizacji terrorystycznych
5.	udział obywateli RP w czatach i na forach internetowych na radykalnych stronach muzułmańskich
6.	rozpowszechnianie treści nawołujących do aktów przemocy i łamania prawa na tle rasowym, religijnym, narodowościowym, etnicznym, politycznym (np. hasła antysemityczne)
7.	opublikowanie i zapowiedzi opublikowania w mediach materiałów audiowizualnych mogących wywołać protesty poszczególnych grup wyznaniowych lub etnicznych
8.	informacje medialne o możliwości przyjazdu na terytorium Polski osób powiązanych z organizacjami terrorystycznymi
9.	odnotowanie apeli o pomoc dla mudżahedinów i werbunek nowych ochotników
10.	zamieszczanie instrukcji, materiałów szkoleniowych oraz propagandowych, które mogą być wykorzystane w działalności ugrupowań terrorystycznych oraz skrajnie fundamentalistycznych
11.	próby uruchomienia lub uruchomienie internetowych portali, blogów, forów o charakterze ekstremistycznym, w szczególności funkcjonujących na serwerach zlokalizowanych na terenie RP
XI	związane z osobami skazanymi na kary pozbawienia wolności
1.	wizyty w polskich zakładach penitencjarnych islamskich duchownych bądź

	przedstawiciele organizacji zrzeszających osoby tego wyznania
2.	kontakty utrzymywane przez osoby osadzone w zakładach penitencjarnych z działaczami radykalnych ośrodków krzewienia islamu
3.	radykalizacja religijna o charakterze fundamentalistycznym osadzonych lub propagowanie przez nich ideologii ekstremistycznej
4.	kolportaż literatury i periodyków propagujących ideologie ekstremistyczne
XII	związane z wprowadzaniem do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł
1.	sygnały o nieprawidłowościach odnotowywanych przez organy kontroli skarbowej w podmiotach kierowanych przez osoby pochodzące z państw podwyższonego ryzyka
2.	informacja o zagranicznych dotacjach przekazanych osobom i organizacjom funkcjonującym na terytorium RP podejrzewanym o związki lub sympatyzowanie z ugrupowaniami ekstremistycznymi
3.	nabycie w Polsce nieruchomości i lokowanie kapitału pochodzącego z nieujawnionych źródeł przez osoby pochodzące z państw podwyższonego ryzyka
4.	informacje o środkach finansowych oraz darowiznach przekazywanych przez prywatnych przedsiębiorców i darczyńców z państw islamskich i Europy Zachodniej strukturom muzułmańskim w Polsce
5.	transakcje realizowane przez podmioty, co do których zachodzi podejrzenie, że mają one związek z ugrupowaniami ekstremistycznymi
6.	odnotowanie przesyłu środków finansowych z pominięciem międzynarodowych systemów bankowych, np. z zastosowaniem alternatywnych systemów przekazów pieniężnych typu hawala
XIII	dotyczące aktów terroryzmu zakładniczego
1.	porwanie obywateli RP przebywających w Polsce lub za granicą
2.	porwanie polskiego statku powietrznego, wodnego, pojazdu naziemnego lub przygotowywanie porwania poza obszarem RP
3.	porwanie statku powietrznego, wodnego lub pojazdu naziemnego na terytorium RP
4.	zagrożenie wzięciem zakładników spośród osób biorących udział w imprezach okolicznościowych, religijnych, sportowych i kulturalnych odbywających się na terytorium RP
XIV	związane z działalnością środowisk ekstremistycznych
1.	sygnały o wzajemnym przekazywaniu informacji wśród ekstremistów politycznych dotyczących planów organizowania spotkań, podczas których odbywają się szkolenia z zakresu sztuk walki oraz zachowywania się w przypadku zatrzymania przez policję
2.	zatrzymanie przez służby mundurowe ekstremistów podejrzewanych o naruszenie przepisów prawa
3.	próby zatrudnienia się w służbach mundurowych przez sympatyków ideologii ekstremistycznych
4.	sygnały na temat kontaktów polskich członków ruchów ekstremistycznych z działaczami analogicznych struktur za granicą

5.	stwierdzone nadmierne zainteresowanie osób powiązanych ze środowiskami ekstremistycznymi obiektami infrastruktury krytycznej oraz ważnymi obiektami użyteczności publicznej
XV	związane z ochroną osób i obiektów
1.	informacja o zamachu na osobę, obiekt lub urządzenie ochraniające przez BOR.
2.	informacja o planowanym zamachu na osobę, obiekt lub urządzenie ochraniające przez BOR lub groźba jego dokonania
3.	informacje o zagrożeniach dla posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej, dyrektorów biur poselskich i asystentów tych osób oraz pracowników biur poselskich i placówek partii politycznych, a także dla tych biur i placówek
4.	informacje dotyczące gróźb ze strony osób, których zachowanie wskazuje podatność na manipulację lub zaburzenia psychiczne, w związku z możliwością popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym

UZASADNIENIE

Wydanie projektowanego rozporządzenia wynika z delegacji ustawowej zawartej w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia ... działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zgodnie z którym minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej i po zasięgnięciu opinii Szefa ABW określi, w drodze rozporządzenia, katalog zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Celem określenia przedmiotowego katalogu zdarzeń o charakterze terrorystycznym jest umożliwienie klasyfikacji informacji przekazywanych do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa.

Katalog określa 15 kategorii zdarzeń o charakterze terrorystycznym wskazując w odniesieniu do każdej z nich podkategorie zdarzeń, których wystąpienie jest najbardziej prawdopodobne. Przedmiotowy katalog został przygotowany w oparciu o opracowany w ramach Międzyresortowego Zespołu do Spraw Zagrożeń Terrorystycznych „Otwarty katalog incydentów i zdarzeń zgłaszanych do Centrum Antyterrorystycznego”, na podstawie którego dotychczas dokonywana była klasyfikacja informacji w powyższym zakresie.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie katalogu zdarzeń o charakterze terrorystycznym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, we współpracy z Ministerstwem Finansów i Ministerstwem Obrony Narodowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Sebastian Chwałek, Podsekretarzem Stanu w MSWiA</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Mariusz Cichomski, Zastępca Dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA tel. 22 60 140 70, e-mail: koordynacja.dain@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 9.05.2016</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W wyniku zmian wprowadzonych w polskim systemie antyterrorystycznym w związku z projektem ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w celu umożliwienia realizacji przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego działań odnoszących się do koordynacji procesu wymiany informacji dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym, przewidywane jest m.in. wprowadzenie obowiązku niezwłocznego przekazywania do Szefa ABW przez służby specjalne, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147) oraz Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa, informacji służących realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowanych zgodnie z katalogiem zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Projekt ustawy wskazuje jednocześnie, iż ww. katalog, przy uwzględnieniu potrzeby klasyfikacji informacji dotyczących zagrożeń o charakterze terrorystycznym, zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydanym w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej i po zasięgnięciu opinii Szefa ABW. Dotychczas tego rodzaju katalog określała uchwała Międzyresortowego Zespołu ds. Zagrożeń Terrorystycznych, działającego na podstawie zezadzenia 162 Prezesa RM z dnia 25 października 2006 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przygotowany projekt rozporządzenia ma na celu realizację delegacji zawartej w art. 5 ust. 2 projektu ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, dotyczącym określenia w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydanego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej i po zasięgnięciu opinii Szefa ABW, katalogu zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Celem określenia przedmiotowego katalogu zdarzeń o charakterze terrorystycznym jest umożliwienie klasyfikacji informacji przekazywanych do Szefa ABW przez ABW, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Policję, Straż Graniczną, Biuro Ochrony Rządu, Państwową Straż Pożarną, Służbę Celną, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej, Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, Żandarmerię Wojskową i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa.

Katalog określa 15 kategorii zdarzeń o charakterze terrorystycznym wskazując w odniesieniu do każdej z nich podkategorie zdarzeń, których wystąpienie jest najbardziej prawdopodobne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencja Wywiadu, Służba Kontrwywiadu Wojskowego, Służba Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu, Państwowa Straż Pożarna, Służba Celna, Generalny Inspektor Informacji Finansowej, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Żandarmeria Wojskowa i Rządowe Centrum Bezpieczeństwa			Wprowadzenie obowiązku klasyfikowania uzyskanych informacji służące realizacji działań antyterrorystycznych zgodnie z wprowadzonym katalogiem.

W związku z art. 5 ust. 3 projektu ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw ww. grupa podmiotów została zobowiązana do przekazywania Szefowi ABW, niezwłocznie po uzyskaniu, informacji służące realizacji działań antyterrorystycznych, klasyfikowane zgodnie z katalogiem zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został przygotowany w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Planowane są konsultacji niniejszego projektu – przede wszystkim z Ministrem Finansów i Ministrem Obrony Narodowej, w porozumieniu, z którymi, na podstawie delacji zawartej w art. 5 ust. 2 projektu ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, planowane jest wydanie rozporządzenia, jak również uzyskanie – zgodnie z zapisami ww. delacji – opinii Szefa ABW.

Z uwagi na celowość pilnego przyjęcia przygotowywanej regulacji w związku z intensyfikacją działań terrorystycznych na świecie, w tym w części krajów Europy Zachodniej, a także potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa planowanych w lipcu 2016 r. wydarzeń o międzynarodowym charakterze, tj. Światowych Dni Młodzieży i Wizyty w Polsce Ojca Świętego Franciszka oraz Szczytu Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego przyjęto szczególny tryb procedowania projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													

JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków sektora finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	nd										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	nd										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nd										
Niemierzalne	nd											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
<input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy						
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:						<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy						
Komentarz: Nie dotyczy.												

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu

10. Wpływ na pozostałe obszary środowisko naturalne sytuacja i rozwój regionalny inne: demografia mienie państwowe informatyzacja zdrowie

Omówienie wpływu

Nie przewiduje się wpływu projektowanej ustawy na w/w obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia przewiduje się w dzień po jego publikacji.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zakres projektu rozporządzenia uniemożliwia zastosowanie mierników.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie sposobu dokumentowania czynności podejmowanych wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzorów stosowanych druków i rejestrów

Na podstawie art. 8 ust. 10 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób dokumentowania prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwanej dalej „ABW”, czynności, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zwanych dalej „czynnościami”, wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej;
- 2) sposób przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji;
- 3) sposób przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas przeprowadzania czynności;
- 4) wzory stosowanych druków i rejestrów.

§ 2. 1. Dokumentację czynności stanowią:

- 1) zarządzenie przeprowadzania czynności przez Szefa ABW;
- 2) zawiadomienie Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych lub Prokuratora Generalnego w sprawie zarządzenia przez Szefa ABW przeprowadzania czynności;
- 3) postanowienie Prokuratora Generalnego, o którym mowa w art. 8 ust. 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw;
- 4) wniosek Szefa ABW do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na skierowanie wniosku do Sądu Okręgowego w Warszawie, zwanego dalej „Sądem”, o przedłużenie czasu przeprowadzania czynności;

- 5) postanowienie Prokuratora Generalnego w sprawie wyrażenia zgody na skierowanie do Sądu przez Szefa ABW wniosku o przedłużenie czasu przeprowadzania czynności;
- 6) wniosek Szefa ABW do Sądu o przedłużenie czasu przeprowadzania czynności;
- 7) postanowienie Sądu w sprawie przedłużenia czasu przeprowadzania czynności;
- 8) zażalenie Szefa ABW na postanowienie Sądu w sprawie przedłużenia czasu przeprowadzania czynności;
- 9) informacja Szefa ABW o przekazaniu do Prokuratora Generalnego informacji o wynikach czynności lub o jej przebiegu;
- 10) notatka o przekazaniu Prokuratorowi Generalnemu materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzania czynności;
- 11) postanowienie Prokuratora Generalnego, o którym mowa w art. 8 ust. 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw;
- 12) zarządzenie Prokuratora Generalnego o zniszczeniu materiałów uzyskanych w wyniku przeprowadzania czynności, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa albo nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa;
- 13) protokół komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzania czynności;
- 14) zawiadomienie Prokuratora Generalnego o wykonaniu przez Szefa ABW zarządzenia o zniszczeniu materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzania czynności, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa lub nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–3, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) pkt 4–7, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) pkt 9 i 10, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) pkt 11, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) pkt 12, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 6) pkt 13, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 8) pkt 14, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

3. Dokumentację kontroli operacyjnej stanowią także materiały zgromadzone podczas jej stosowania, a w szczególności:

- 1) informatyczne nośniki danych lub ich kopie, na których zostały utrwalone treści rozmów telefonicznych lub innych przekazów informacji albo treść korespondencji lub zawartość

przesyłek;

- 2) dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. 1. Dokumentacja kontroli operacyjnej jest przekazywana za pośrednictwem funkcjonariusza ABW, zwanego dalej „przedstawicielem Szefa ABW”, posiadającego pisemne upoważnienie udzielone przez Szefa ABW lub upoważnionego przez niego funkcjonariusza ABW.

2. Przedstawiciel Szefa ABW, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, doręcza wnioski Szefa ABW Prokuratorowi Generalnemu, a po wydaniu postanowienia przez Sąd, osobiście odbiera te dokumenty.

3. Oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 2, Prokuratorowi Generalnemu oraz Sądowi są przesyłane, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, materiały uzasadniające potrzebę zarządzenia lub przedłużenia kontroli operacyjnej.

§ 4. 1. Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef ABW prowadzą odrębne rejestry: postanowień, zarządzeń i wniosków dotyczących czynności.

2. Oprócz rejestrów, o których mowa w ust. 1, Szef ABW prowadzi odrębne rejestry:

- 1) zawiadomień Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych oraz Prokuratora Generalnego o zarządzeniu czynności;
- 2) informacji skierowanych dla Prokuratora Generalnego o wynikach czynności lub jej przebiegu;
- 3) notatki o przekazaniu do Prokuratora Generalnego informacji o wynikach czynności lub o jej przebiegu;
- 4) zawiadomień Prokuratora Generalnego o wykonaniu zarządzenia o zniszczeniu materiałów z czynności, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa lub nie są istotne dla bezpieczeństwa państwa.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w postaci księgi albo w systemie teleinformatycznym.

3. Wzór rejestru zarządzeń i wniosków, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 6, prowadzonego przez Szefa ABW, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

4. Wzór rejestru zawiadomień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 14, prowadzonego przez Szefa ABW, określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

5. Wzór rejestru postanowień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, 5 i 11, prowadzonego przez Prokuratora Generalnego, określa załącznik nr 10 do rozporządzenia.

7. Wzór rejestru postanowień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7, prowadzonego przez Sąd, określa załącznik nr 11 do rozporządzenia.

8. Wzór rejestru zarządzeń, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 12, prowadzonego przez Prokuratora Generalnego, określa załącznik nr 12 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1:

- 1) pkt 1, 4–7, sporządza się w trzech egzemplarzach;
- 2) pkt 2, 3, 8, 9, 11, 12 i 14, sporządza się w dwóch egzemplarzach;
- 3) pkt 10 i 13, sporządza się w jednym egzemplarzu.

2. Sąd przechowuje pierwszy egzemplarz dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 4–8.

3. Prokurator Generalny przechowuje drugi egzemplarz dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 3–7, 11, 12 i 14.

4. Prokurator Generalny przechowuje pierwszy egzemplarz dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 9.

5. Pozostałą dokumentację czynności przechowuje się w ABW.

§ 6. Dokumentację czynności przechowuje jednostka organizacyjna ABW, która prowadziła czynności.

§ 7. 1. W odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzania czynności niezawierających dowodów popełnienia przestępstwa lub nieistotnych dla bezpieczeństwa państwa, Szef ABW występuje z wnioskiem do Prokuratora Generalnego w sprawie zarządzenia ich zniszczenia.

2. W przypadku otrzymania wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, Prokurator Generalny zarządza niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów, o których mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Zniszczenia materiałów, o których mowa w § 7, dokonuje się poprzez:

- 1) usunięcie zapisów informacji utrwalonych na nośnikach lub ich kopiach, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, w sposób uniemożliwiający odtworzenie treści tych zapisów, w szczególności danych osobowych;
- 2) fizyczne zniszczenie dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 2.

2. W przypadku gdy usunięcie z nośników utrwalonych na nich zapisów nie jest możliwe, uszkadza się je w sposób uniemożliwiający ich odczytanie albo dokonuje się ich

fizycznego zniszczenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

**Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Zarządzenie przez Szefa ABW czynności,
zawiadomienie Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych lub Prokuratora
Generalnego w sprawie zarządzenia przez Szefa ABW przeprowadzenia czynności,
postanowienie Prokuratora Generalnego, o którym mowa w art. 8 ust. 4 ustawy z dnia
..... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

ZARZĄDZENIE NR
(nr zgodny z nr wniosku)

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw w zw. z art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) zarządzam przeprowadzenie czynności, począwszy od dnia, godz., w sposób, i w okolicznościach

**SZEF
AGENCJI
BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczętka nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**MINISTER – KOORDYNATOR
SŁUŻB SPECJALNYCH /
PROKURATOR GENERALNY *)**

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

ZAWIADAMIAM

o wszczęciu czynności na podstawie zarządzenia nr
(nr zgodny z nr wniosku)

**SZEF
AGENCJI
BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

Wykonano w 2 egz.
Egz. nr 1 - Minister-Koordinator Służb Specjalnych
Egz. nr 2 - Prokurator Generalny
Egz. nr 2 - ABW
Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

*) Niepotrzebne skreślić

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

POSTANOWIENIE

Na podstawie 8 ust. 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) postanawiam

WYRAZIĆ ZGODĘ / NIE WYRAZIĆ ZGODY*)

na zarządzenie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego czynności polegających na.....

(rodzaj przeprowadzanych czynności)

w sprawie,

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

na okres,

(czas przeprowadzania czynności)

wobec.....

(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania)

na podstawie, w sposób i okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE:.....

(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)

**PROKURATOR
GENERALNY**

.....
(miejsce, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

*) Niepotrzebne skreślić

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór formularza zawierającego wniosek Szefa ABW do Prokuratora Generalnego
o wyrażenie zgody na skierowanie do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosku
o przedłużenie czasu przeprowadzanych czynności,
postanowienie Prokurator Generalnego w sprawie wyrażenia zgody na skierowanie
wystąpienie do Sądu Okręgowego w Warszawie przez Szefa ABW wniosku
o przedłużenie czasu przeprowadzanych czynności,
wniosek Szefa ABW do Sądu Okręgowego w Warszawie o przedłużenie czasu
przeprowadzanych czynności oraz
postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o przedłużeniu czasu przeprowadzania
czynności**

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**PROKURATOR
GENERALNY**

WNIOSEK NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w zw. z art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

WYRAŻENIE ZGODY

na skierowanie do Sądu Okręgowego w Warszawie wniosku w sprawie przedłużenia czasu przeprowadzania czynności

w sprawie, prowadzonej przez
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)

polegającej na, na okres
(rodzaj prowadzonych czynności)

.....
(czas prowadzonych czynności)

wobec,
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania, informacje o postępowaniu toczącym się wobec podejrzanego lub osoby będącej oskarżonym w innej sprawie)

w celu

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia
o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i określonego w
art.....

UZASADNIENIE: (opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające potrzebę przedłużenia
przeprowadzenia czynności, w miarę możliwości kwalifikacja prawna czynu)

.....
.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW Z SIEDZIBĄ
W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęćka imienna)

.....
(data, podpis, pieczęćka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(data, podpis, pieczęćka imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w zw. z art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawiam

WYRAZIĆ ZGODĘ / NIE WYRAZIĆ ZGODY *)

na skierowanie do Sądu Okręgowego w Warszawie przez Szefa ABW wniosku o przedłużenie czasu przeprowadzania czynności polegających na

.....
(rodzaj przeprowadzanych czynności)

w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

na okres,
(czas trwania przeprowadzanych czynności)

wobec,
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będą przeprowadzane czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania)

na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejsce, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

WNIOSEK NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 8 ust 5 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w zw. z art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

PRZEDŁUŻENIE CZYNNOŚCI

w sprawie, prowadzonej przez
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)

polegającej na, na okres
(rodzaj prowadzonych czynności)

.....
(czas prowadzonych czynności)

wobec

.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania, informacje o postępowaniu toczącym się wobec podejrzanego lub osoby będącej oskarżonym w innej sprawie)

w celu

.....
w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia
o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) i
określonego w art.

UZASADNIENIE:

(opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające potrzebę przedłużenia przeprowadzenia czynności, w miarę możliwości kwalifikacja prawna czynu)

.....
.....

numer strony/liczba stron

(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW
Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE**

.....

(podpis, pieczętka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....

(podpis, pieczętka imienna)

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....

(podpis, pieczętka imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejscowość, data)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie w składzie:

Sędzia
z udziałem:
po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Generalnego o przedłużenie czynności na podstawie art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) w zw. z art. 8 ust. 5 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) postanawia

PRZEDŁUŻYĆ / ODMÓWIĆ PRZEDŁUŻENIA^{*)}

czynności polegającej (-ych) na
(rodzaj stosowanej czynności)

na okres
(czas stosowanej czynności)

wobec
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzenia)

w sprawiedotyczącej
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

przestępstwa wymienionego w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i określonego w art., w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku oraz postanowieniu.

UZASADNIENIE:
(w przypadku odmowy zarządzenia / przedłużenia*) czynności)

.....
.....

**SĘDZIA SĄDU OKRĘGOWEGO
W WARSZAWIE**

.....
(podpis i pieczęćka imienna)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 3 egz.

Egz. nr 1 - Sąd Okręgowy w Warszawie

Egz. nr 2 - Prokurator Generalny

Egz. nr 3 - ABW

Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Załącznik nr 3

**Wzór informacji Szefa ABW do Prokuratora Generalnego o wynikach lub przebiegu
czynności przeprowadzonych na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy o działaniach
antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), wzór
notatki o przekazaniu Prokuratorowi Generalnemu materiałów zgromadzonych
podczas przeprowadzania czynności**

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**PROKURATOR
GENERALNY**

INFORMACJA O WYNIKACH / PRZEBIEGU CZYNNOŚCI^{*)}

Na podstawie art. 8 ust. 6 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), w związku z:

- zarządzeniem Szefa ABW, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)^{*)},
- postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie wydanym w trybie art. 27 ust. 8 lub 9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.)^{*)},

informuję o:

- przebiegu czynności^{*)},
- wynikach czynności po jej zakończeniu^{*)}

prowadzonej w sprawie

.....
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) i określonym w art.

wobec

.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzono czynności)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Egz. nr

wobec

.....
.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzono czynności)

1. Czynności rozpoczęto
2. Czynności zakończono
3. W wyniku przeprowadzonych czynności:
 - uzyskano dowody wskazujące na możliwość prowadzenia działalności terrorystycznej^{*)},
 - nie uzyskano dowodów wskazujących na możliwość prowadzenia działalności terrorystycznej^{*)},
 - uzyskano dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego / mające znaczenie dla toczącego się postępowania karnego^{*)},
 - nie uzyskano dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego / mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego^{*)},
 - uzyskano materiały istotne dla bezpieczeństwa państwa / nie uzyskano materiałów istotnych dla bezpieczeństwa państwa^{*)}.
4. Dodatkowe informacje o przebiegu / wynikach^{*)} czynności:

.....
.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW
Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(podpis, pieczętka imienna)

.....
(podpis, pieczętka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(podpis, pieczętka imienna)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczętka nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**PROKURATOR
GENERALNY**

**NOTATKA O PRZEKAZANIU PROKURATOROWI GENERALNEMU
MATERIAŁÓW ZGROMADZONYCH PODCZAS PRZEPROWADZANIA
CZYNNOŚCI**

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), przekazuję materiały zgromadzone w sprawie.....

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli
został jej nadany)

w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i określonym w art.

wobec
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego
przeprowadzono czynności)

w celu podjęcia decyzji o zakresie i sposobie ich wykorzystania.

Dodatkowe informacje o przebiegu czynności:

.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW
Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(podpis, pieczętka imienna)

.....
(podpis, pieczętka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(podpis, pieczętka imienna)

Wykonano w 2 egz.
Egz. nr 1 - Prokurator Generalny
Egz. nr 2 - ABW
Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Wzór postanowienia Prokuratora Generalnego o zakresie i sposobie wykorzystania materiałów zgromadzonych w toku czynności przeprowadzanych przez ABW na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)
sygn. akt

.....
(nr wniosku)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w zw. z art. 27 ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawiam

ZARZĄDZIĆ

1. zniszczenie wszystkich utrwalonych zapisów*);
2. zniszczenie utrwalonych zapisów w części, w jakiej nie mają znaczenia dla postępowania karnego, w którym zarządzono kontrolę i utrwalanie rozmów telefonicznych, oraz nie stanowią dowodu, o którym mowa w art. 237a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.)*)

zgromadzonych w toku przeprowadzonych czynności polegających na
.....
(rodzaj przeprowadzanych czynności)

w sprawie
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

na okres
(czas trwania przeprowadzanych czynności)

wobec
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będą przeprowadzane czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)
.....
.....
.....
.....
.....
.....

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejsowość, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Wzór formularza zawierającego zarządzenie Prokuratora Generalnego o zniszczeniu materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzonych czynności

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)
.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

ZARZĄDZENIE NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 8 ust. 8 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

ZARZĄDZAM ZNISZCZENIE MATERIAŁÓW

zgromadzonych podczas przeprowadzanych czynności w sprawie nr
.....
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)
prowadzonej przez

-
(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)
1. na podstawie zarządzenia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nr^{*)};
 2. na podstawie zatwierdzonego (-nych) przez Sąd Okręgowy w Warszawie wniosku (-ów) Szefa ABW nr w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i określonym w art. z uwagi na fakt, że nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa lub dowodów istotnych dla bezpieczeństwa państwa^{*)}.

W celu realizacji przedmiotowego zarządzenia powołuję komisję w składzie:

- 1.....
- 2.....
- 3.....

^{*)} Niepotrzebne skreślić

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejscowość, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Wzór formularza protokołu zniszczenia materiałów

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

PROTOKÓŁ ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW

Komisja powołana na podstawie zarządzenia nr Prokuratora Generalnego z dnia w składzie:

1.
2.
3.
(imiona, nazwiska, stanowiska służbowe członków komisji)

dokonała w dniu zniszczenia materiałów / usunięcia zapisów informacji^{*)} uzyskanych w wyniku stosowania środków technicznych / kontroli korespondencji / kontroli zawartości przesyłek^{*)} zgodnie z zarządzeniem nr wydanym w trybie art. 8 ust. 8 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

Wykaz zniszczonych materiałów:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Podpisy członków komisji:

1.
2.
3.

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 - Prokurator Generalny

Egz. nr 2 - ABW

Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Wzór formularza zawierającego zawiadomienie Prokuratora Generalnego o wykonaniu przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zarządzenia Prokuratora Generalnego o zniszczeniu materiałów zgromadzonych w wyniku przeprowadzonych czynności operacyjno-rozpoznawczych, które nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa lub dowodów istotnych dla bezpieczeństwa państwa

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

PROKURATOR GENERALNY

ZAWIADOMIENIE NR

(nr w rejestrze)

Zgodnie z art. 8 ust. 9 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zawiadamiam o wykonaniu w dniu zarządzenia nr z dnia dotyczącego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzanych czynności operacyjno-rozpoznawczych w sprawie

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

prowadzonej przez

(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)

1. na podstawie zarządzenia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nr
2. na podstawie zatwierdzonego (-nych) przez Sąd Okręgowy w Warszawie wniosku (-ów Szefa ABW nr w związku z przestępstwem wymienionym w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw i określonym w art. z uwagi na fakt, że nie zawierają dowodów popełnienia przestępstwa lub dowodów istotnych dla bezpieczeństwa państwa*).

**SZEF
AGENCJI
BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

Wykonano w 3 egz.

Egz. nr 1 - Sąd Okręgowy w Warszawie

Egz. nr 2 - Prokurator Generalny

Egz. nr 3 - ABW

Wykonał:

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru zawiadomień Szefa ABW
wymaganych na podstawie ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie
niektórych innych ustaw**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

**REJESTR
ZAWIADOMIEŃ SZEFA ABW
NA PODSTAWIE USTAWY O DZIAŁANIACH ANTYTERRORYSTYCZNYCH
ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW**

Zawiera kart
Złożono

.....
(dzień / miesiąc / rok)

Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

Lp.	Numer zarządzenia	Numer i kryptonim sprawy	Rodzaj zastosowanych czynności	Numer wniosku (-ów) / zarządzenia (-eń) o zastosowaniu / przedłużeniu czasu trwania czynności	Data wykonania zarządzenia	Numer i data zawiadomienia Prokuratora Generalnego	Inne dane

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru postanowień Prokuratora Generalnego
wymaganych na podstawie ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie
niektórych innych ustaw**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczętka nagłówkowa ABW)

**REJESTR
POSTANOWIEŃ PROKURATORA GENERALNEGO
DOTYCZĄCYCH CZYNNOŚCI PROWADZONYCH PRZEZ ABW NA PODSTAWIE
USTAWY O DZIAŁANIACH ANTYTERRORYSTYCZNYCH ORAZ O ZMIANIE
NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW**

Zawiera kart
Założono

.....
(dzień / miesiąc / rok)

Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

Lp.	Określenie organu zawiadamiającego / wnioskującego o wyrażenie zgody	Nr zarządzenia lub wniosku	Imię, nazwisko Prokuratora Generalnego oraz informacja o jego decyzji	Rodzaj i data wydania postanowienia	Okres, na który zarządzono przeprowadzenie czynności	Sposób wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów z czynności lub dane identyfikujące postępowania	Inne dane mające związek z wpisem do rejestru

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru postanowień Sądu
w przedmiocie przedłużenia czasu trwania czynności wymaganych na podstawie ustawy
o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczętka nagłówkowa ABW)

**REJESTR
POSTANOWIEŃ SĄDU W PRZEDMIOCIE PRZEDŁUŻENIA CZASU
TRWANIA CZYNNOŚCI WYMAGANYCH NA PODSTAWIE USTAWY O
DZIAŁANIACH ANTYTERRORYSTYCZNYCH ORAZ O ZMIANEI NIEKTÓRYCH
INNYCH USTAW**

Zawiera kart
Złożono

.....
(dzień / miesiąc / rok)

Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

Lp.	Określenie organu wnioskującego o wydanie postanowienia	Nr wniosku	Rodzaj i data wydania postanowienia	Okres, na który wnioskuje się o przedłużenie czynności	Inne dane mające związek z wpisem do rejestru

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru zarządzeń Prokuratora Generalnego
o zarządzeniu zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas przeprowadzonych
czynności prowadzonych przez ABW na podstawie ustawy o działaniach
antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

**REJESTR
POSTANOWIEŃ PROKURATORA GENERALNEGO
O ZARZĄDZENIU ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW ZGROMADZONYCH
PODCZAS PRZEPROWADZONYCH CZYNNOŚCI
PROWADZONYCH PRZEZ ABW NA PODSTAWIE USTAWY O DZIAŁANIACH
ANTYTERRORYSTYCZNYCH ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH INNYCH
USTAW**

Zawiera kart
Złożono

.....
(dzień / miesiąc / rok)

Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

Lp.	Numer zarządzenia	Numer i kryptonim sprawy	Rodzaj zastosowanych czynności	Numer zarządzenia (-eń) / wniosku (-ów) o przedłużeniu czasu trwania czynności / zastosowaniu	Data wykonania zarządzenia	Numer i data zawiadomienia Prokuratora Generalnego	Inne dane

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobu dokumentowania czynności podejmowanych wobec osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej, przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji, przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzorów stosowanych druków i rejestrów stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 8 ust. 10 projektu ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

W przedmiotowym projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów określono kwestie związane ze sposobem dokumentowania czynności, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw wobec osoby niebędącej obywatelem polskim, w stosunku do której istnieje obawa co do możliwości prowadzenia przez nią działalności terrorystycznej.

Ponadto w przedmiotowym projekcie uregulowano rozwiązania odnoszące się do przechowywania i przekazywania zarządzeń i informacji związanych z prowadzonymi czynnościami, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

W przedmiotowym projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów określono:

- 1) w sposób szczegółowy rodzaje dokumentów stanowiących dokumentację ww. czynności o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wzory tych dokumentów oraz liczbę poszczególnych egzemplarzy;
- 2) inne materiały zaliczane do dokumentacji tych czynności;
- 3) sposób przechowywania dokumentacji;
- 4) rodzaje rejestrów oraz ich wzory;
- 5) podmioty obowiązane do przechowywania poszczególnych dokumentów;
- 6) podmioty obowiązane do prowadzenia poszczególnych rejestrów;
- 7) kwestie związane z niszczeniem dokumentów niezawierających dowodów popełnienia przestępstwa lub nieistotnych dla prowadzonego postępowania.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym

w przepisach dot. sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał udostępnieniu na stronie podmiotowej ABW w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) projekt będzie podlegał udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Ze wstępnej analizy wynika, że przedmiot projektowanej regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie pobierania odcisków linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej oraz przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych odcisków linii papilarnych i utrwalonego wizerunku twarzy

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb:

- 1) pobierania odcisków linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”;
- 2) przekazywania Komendantowi Głównemu Policji:
 - a) pobranych odcisków linii papilarnych lub wizerunku twarzy,
 - b) danych osobowych osoby, której odciski linii papilarnych pobrano lub utrwalono wizerunek,
 - c) informacji o podstawie prawnej pobrania odcisków linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia i skróty oznaczają:

- 1) AFIS – Automatyczny System Identyfikacji Daktyloskopijnej będący zbiorem danych daktyloskopijnych prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji na podstawie art. 21h ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji;
- 2) CRD – Centralną Registraturę Daktyloskopijną będącą zbiorem danych daktyloskopijnych prowadzonym przez Komendanta Głównego Policji na podstawie art. 21h ust. 1 pkt 1 ustawy o Policji;
- 3) funkcjonariusz – funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej lub Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) ustawa o ochronie danych osobowych – ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.¹⁾);

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 2281 oraz z 2016 r. poz. 195.

5) ustawa o Policji – ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

§ 3. 1. Daktyloskopowanie osób, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, przeprowadza się za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania lub metodą tuszową, bezpośrednio na kartę daktyloskopijną i kartę chejroskopijną.

2. Wzory kart, o których mowa w ust. 1, określone zostały w załącznikach nr 7 i 8 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 2015 r. w sprawie sposobu postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów (Dz. U. poz. 1565).

§ 4. 1. Przed przystąpieniem do daktyloskopowania osoby, funkcjonariusz daktyloskopujący jest obowiązany sprawdzić za pomocą wywiadu daktyloskopijnego lub urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej osób, na podstawie odcisków linii papilarnych opuszek palców rąk, czy w AFIS znajdują się już dane daktyloskopijne tej osoby, a jeśli tak, to z jakim danymi są powiązane.

2. Jeżeli w wyniku sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, okaże się, że zarejestrowane dane osoby sprawdzanej są różne, niż te które podaje osoba w chwili daktyloskopowania, to funkcjonariusz prowadzący postępowanie jest obowiązany do poinformowania przełożonego celem wyjaśnienia zaistniałych rozbieżności.

§ 5. 1. W przypadku pobierania odcisków linii papilarnych za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania należy postępować według instrukcji obsługi tego urządzenia, uwzględniając następujące warunki:

- 1) po zakończeniu daktyloskopowania urządzenie tworzy automatycznie plik elektroniczny stanowiący oryginał karty daktyloskopijnej;
- 2) kartę daktyloskopijną sporządzoną w formie elektronicznej przesyła się, z użyciem systemu teleinformatycznego, bezpośrednio do CRD;
- 3) kartę daktyloskopijną sporządzoną w celach dowodowych można wydrukować bezpośrednio na stanowisku daktyloskopowania, w obecności osoby daktyloskopowanej. W takim przypadku karta powinna być podpisana przez osobę daktyloskopowaną i funkcjonariusza wykonującego daktyloskopię natychmiast po wydrukowaniu.

2. Pliki stanowiące oryginał karty daktyloskopijnej oraz kopie plików nie mogą być udostępniane w celach innych niż identyfikacyjne i wykrywcze.

3. Osoba odpowiedzialna za funkcjonowanie urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania jest obowiązana usuwać z dysku twardego pliki zawierające wszelkie dane powstałe podczas daktyloskopowania, co najmniej raz na rok.

4. Jeżeli odciski linii papilarnych pobrane za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania z przyczyn niezależnych nie dotarły do CRD, a nie ma już możliwości sporządzenia kart daktyloskopijnych metodą tuszową, dopuszczalne jest wydrukowanie karty daktyloskopijnej z utworzonego wcześniej pliku i przesłanie jej za pośrednictwem poczty resortowej w jednym egzemplarzu bezpośrednio do CRD.

5. Nadesłany do CRD wydruk karty daktyloskopijnej z pliku który nie dotarł drogą elektroniczną traktuje się jak oryginał karty daktyloskopijnej podlegający rejestracji w CRD i AFIS.

§ 6. 1. Jeżeli z przyczyn niezależnych, pobranie odcisków linii papilarnych za pomocą urządzenia do elektronicznego daktyloskopowania jest niemożliwe, karty daktyloskopijne sporządza się metoda tuszową.

2. W przypadku daktyloskopowania metodą tuszową, sporządza się po dwa komplety kart daktyloskopijnych z odciskami linii papilarnych palców i dłoni, uwzględniając następujące warunki:

- 1) sporządzenie kart daktyloskopijnych polega na wypełnieniu pól zgodnie z opisem oraz pobraniu czytelnych odcisków linii papilarnych palców i dłoni;
- 2) w polu „powód daktyloskopowania” należy powołać się na właściwy przepis ustawy;
- 3) wpisów w polach kart daktyloskopijnych dokonuje się pismem ręcznym, w sposób czytelny, trwałym środkiem kryjącym lub pismem maszynowym. Pisownia poszczególnych wyrazów i cyfr nie może budzić wątpliwości, przy czym imiona i nazwiska należy wpisywać dużymi literami, na wzór pisma technicznego;
- 4) w przypadku zastosowania środków przymusu bezpośredniego wobec osoby daktyloskopowanej w celu pobrania odcisków linii papilarnych, informację o tym umieszcza się w górnej części odwrotnej strony karty daktyloskopijnej;
- 5) po sporządzeniu karty, funkcjonariusz daktyloskopujący i osoba daktyloskopowana składają swoje podpisy na każdym arkuszu karty, w przeznaczonym do tego polu;
- 6) pierwszy egzemplarz karty daktyloskopijnej przesyła się niezwłocznie w celu rejestracji do CRD, drugi egzemplarz karty daktyloskopijnej dołącza się do akt postępowania.

§ 7. Karty daktyloskopijne dostarczone do CRD są sprawdzane w zakresie prawidłowości ich sporządzenia. Karty wypełnione nieprawidłowo lub zawierające odciski linii papilarnych o niedostatecznej jakości są zwracane podmiotowi, który je przekazał, celem uzupełnienia braków lub powtórnego wykonania.

§ 8. 1. Utrwalanie wizerunku osób, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, następuje w formie zdjęć osób, w tym zdjęć sygnalitycznych, lub szkiców i opisów wizerunków.

2. Wizerunek może być utrwalony również na informatycznych nośnikach danych.

3. Materiały źródłowe służące do sporządzania zdjęć w postaci negatywów lub zapisów cyfrowych na informatycznych nośnikach danych z cyfrowymi zapisami zdjęć gromadzi się w komórkach organizacyjnych właściwych ze względu na miejsce wykonania zdjęcia.

4. Zdjęcia, o których mowa w ust. 1, można wykorzystywać do sporządzania tablic poglądowych w prowadzonych postępowaniach przygotowawczych w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia publicznego lub do tworzenia albumów fotograficznych okazywanych w celach identyfikacyjnych lub wykrywczych.

5. Warunki techniczne i sposoby wykonywania zdjęć sygnalitycznych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 2015 r. w sprawie sposobu postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie ...

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 9 ust. 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Zgodnie z jego treścią, Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb pobierania odcisków linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej oraz przekazywania Komendantowi Głównemu Policji pobranych odcisków linii papilarnych i utrwalonego wizerunku twarzy – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego pobierania odcisków linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy, wiernego zobrazowania linii papilarnych wizerunków twarzy oraz niezwłocznego ich przekazania właściwemu organowi policji.

Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i tryb pobierania odcisków linii papilarnych oraz utrwalania wizerunku twarzy osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, gdy:
 - a) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby, lub
 - b) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - c) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - d) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
 - e) osoba mogła przebywać na terytorium objętym działalnością grup terrorystycznych lub mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym;
- 2) sposób i tryb przekazywania Komendantowi Głównemu Policji:
 - 1) pobranych odcisków linii papilarnych lub wizerunku twarzy;
 - 2) danych osobowych osoby, której odciski linii papilarnych pobrano lub utrwalono wizerunek;
 - 3) informacji o podstawie prawnej pobrania odcisków linii papilarnych lub utrwalenia wizerunku.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie warunków i trybu oddelegowania do służby lub pracy
w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do realizacji zadań związanych z
zapobieganiem zdarzeniom o charakterze terrorystycznym**

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb oddelegowania do służby lub pracy w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) miejsce oraz charakter i zakres zadań służbowych wykonywanych przez oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, o których mowa w ust. 1;
- 3) sposób wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenia albo wynagrodzenia i należności wypłacane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz został oddelegowany.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) podmiot oddelegowania – Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) podmiot oddelegowujący – podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy.

§ 3. 1. Oddelegowanie pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza do podmiotu oddelegowania następuje na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego skierowany do kierownika podmiotu oddelegowującego, zwany dalej „wnioskiem”.

2. Wniosek zawiera następujące dane:

- 1) jednostkę organizacyjną Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której proponuje się służbę albo pracę w okresie oddelegowania;

- 2) proponowane stanowisko pracy albo stanowisko służbowe przeznaczone dla oddelegowanego odpowiednio pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza oraz wysokość przysługującego mu wynagrodzenia albo uposażenia, ze wskazaniem poszczególnych jego składników;
- 3) w przypadku pracowników – zobowiązanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do wypłacania pracownikowi w okresie oddelegowania wynagrodzenia, które nie może być niższe niż otrzymywane przez pracownika przed oddelegowaniem, z uwzględnieniem powstałych w czasie oddelegowania zmian mających wpływ na wysokość wynagrodzenia oraz innych świadczeń należnych pracownikowi;
- 4) kwalifikacje wymagane do zajmowania proponowanego stanowiska pracy albo stanowiska służbowego;
- 5) zakres wykonywanych zadań i obowiązków na proponowanym stanowisku pracy albo stanowisku służbowym;
- 6) wymagania w zakresie rodzaju poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych i okres jego ważności;
- 7) proponowany okres oddelegowania oraz
- 8) informację o liczbie godzin pracy z użyciem monitora ekranowego.

§ 4. Kierownik podmiotu oddelegowującego:

- 1) w przypadku uwzględnienia wniosku wyznacza pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza do oddelegowania;
- 2) może nie uwzględnić wniosku, jeżeli na wskazanym stanowisku pracy albo stanowisku służbowym nie będą wykonywane zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy.

§ 5. 1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawiera z kierownikiem podmiotu oddelegowującego porozumienie o oddelegowaniu.

2. Porozumienie o oddelegowaniu, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) datę porozumienia;
- 2) okres oddelegowania;
- 3) imię i nazwisko oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza i żołnierza;
- 4) stopień oddelegowanego funkcjonariusza i żołnierza;
- 5) zobowiązanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do wypłacania oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi i żołnierzowi wynagrodzenia albo uposażenia w okresie oddelegowania oraz innych należnych mu świadczeń, o których mowa w przepisach odrębnych;

- 6) numer poświadczenia bezpieczeństwa wydanego oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, datę jego wydania oraz okres ważności;
- 7) stanowisko oraz jednostkę organizacyjną Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której oddelegowany pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz będzie odpowiednio pełnił służbę albo wykonywał pracę w okresie oddelegowania, oraz
- 8) zakres zadań i obowiązków oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza.

3. Jeżeli we wniosku Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie zawarł wymagań co do rodzaju poświadczenia bezpieczeństwa, przepisu ust. 2 pkt 5 nie stosuje się.

§ 6. 1. Kierownik podmiotu oddelegowującego oddelegowuje pracownika, funkcjonariusza, albo żołnierza do podmiotu oddelegowania za jego zgodą, wyrażoną na piśmie, na warunki oddelegowania określone w porozumieniu, o którym mowa w § 5 ust. 1.

2. Przed wyrażeniem zgody, o której mowa w ust. 1, pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz podmiotu oddelegowującego zostaje zapoznany z treścią porozumienia określonego w § 5 ust. 1, co potwierdza własnoręcznym podpisem.

§ 7. 1. Wykonywanie w podmiocie oddelegowania pracy albo zadań służbowych polega na wykonywaniu obowiązków w ramach realizacji zadań określonych w art. 3 ust. 1 ustawy.

2. Oddelegowany pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz w zakresie wykonywanych zadań i obowiązków określonych w podmiocie oddelegowania podlega kierownikowi podmiotu oddelegowania.

§ 8. Szczegółowe zasady oddelegowania pracownika, funkcjonariusza i żołnierza oraz wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi regulują przepisy odrębne.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie warunków i trybu oddelegowania do służby i pracy w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do realizacji zadań związanych z zapobieganiem zdarzeniom o charakterze terrorystycznym stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego z art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

W przedmiotowym projekcie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów uregulowano kwestie dotyczące:

- 1) warunków i trybu oddelegowania do służby lub pracy w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza podmiotów, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy;
- 2) miejsca oraz charakteru i zakresu zadań służbowych wykonywanych przez oddelegowanego pracownika, funkcjonariusza lub żołnierza, o których mowa w pkt 1;
- 3) sposobu wypłacania uposażenia albo wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi albo żołnierzowi, z uwzględnieniem podziału na uposażenia albo wynagrodzenia i należności wypłacane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz jednostkę organizacyjną, z której pracownik, funkcjonariusz albo żołnierz został oddelegowany.

Zgodnie z § 3 ust. 1 przedmiotowego projektu rozporządzenia oddelegowanie pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza następuje na wniosek Szefa ABW skierowany do podmiotu oddelegowującego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, zwany dalej „wnioskiem”. Obligatoryjne dane, które muszą zostać zawarte we wniosku, określone zostały w § 3 ust. 2 przedmiotowego projektu rozporządzenia.

W § 4 przedmiotowego projektu rozporządzenia wskazano, iż w przypadku uwzględnienia wniosku, kierownik podmiotu oddelegowującego wyznacza pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza do oddelegowania. Nieuwzględnienie wniosku przez kierownika podmiotu oddelegowującego może nastąpić wówczas, gdy na wskazanym stanowisku pracy albo stanowisku służbowym nie będą wykonywane zadania, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy (zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym).

Zgodnie z § 5 ust. 1 przedmiotowego projektu rozporządzenia Szef ABW jest obowiązany zawrzeć z kierownikiem podmiotu oddelegowującego porozumienie o oddelegowaniu. Elementy porozumienia zostały określone w § 5 ust. 2.

Stosownie do § 6 przedmiotowego projektu rozporządzenia oddelegowanie pracownika, funkcjonariusza albo żołnierza następuje za jego pisemną zgodą na warunki oddelegowania określone w porozumieniu zawartym przez Szefa ABW z kierownikiem podmiotu oddelegowującego.

W § 7 wskazano zakres zadań służbowych wykonywanych przez pracownika, funkcjonariusza i żołnierza w podmiocie oddelegowania, poprzez odesłanie do art. 3 ust. 1 ustawy (zapobieganie zdarzeniom o charakterze terrorystycznym).

W § 8 poprzez odesłanie do przepisów odrębnych uregulowano szczegółowe kwestie związane z oddelegowaniem pracownika, funkcjonariusza i żołnierza do podmiotu oddelegowania oraz kwestie dotyczące wynagrodzenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących oddelegowanemu pracownikowi, funkcjonariuszowi i żołnierzowi.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał udostępnieniu na stronie podmiotowej ABW w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) projekt będzie podlegał udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiot projektowanej regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach alarmowych

Na podstawie art. 15 ust. 6 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach alarmowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) placówce zagranicznej – rozumie się przez to placówkę zagraniczną Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. poz. 1403, z późn. zm.²⁾);
- 2) państwie przyjmującym – rozumie się przez to kraj urzędowania w rozumieniu Konwencji Wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w Wiedniu dnia 18 kwietnia 1961 r. (Dz. U. z 1965 r. poz. 232);
- 3) komórce organizacyjnej właściwej do spraw bezpieczeństwa w MSZ – rozumie się przez to komórkę organizacyjną Ministerstwa Spraw Zagranicznych zwanego dalej „MSZ”, odpowiedzialną za zagadnienia związane z bezpiecznym funkcjonowaniem MSZ oraz placówek zagranicznych;
- 4) komórce organizacyjnej właściwej do spraw zarządzania kryzysowego w MSZ – rozumie się przez to komórkę organizacyjną MSZ, która odpowiada za zagadnienia związane z zarządzaniem kryzysowym, o którym mowa w odrębnych przepisach;

¹⁾ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działami administracji rządowej - sprawy zagraniczne oraz członkostwo Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. poz. 1899 oraz z 2016 r. poz. 131).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 2703, z 2006 r. poz. 1217, 1218 i poz. 1600, z 2008 r. 1505, z 2009 r. poz. 1277, z 2015 r. poz. 1220 i 1274 oraz z 2016 r. poz. 34.

5) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

§ 3. 1. Szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych w poszczególnych stopniach alarmowych są określone w załączniku do rozporządzenia.

2. Kierownik placówki zagranicznej może odpowiednio modyfikować lub pomijać w części bądź w całości zakres przedsięwzięć o których mowa w ust. 1.

3. Kierownik placówki zagranicznej niezwłocznie informuje o zmianach, o których mowa w ust. 2, komórkę organizacyjną właściwą do spraw bezpieczeństwa MSZ oraz komórkę organizacyjną właściwą do spraw zarządzania kryzysowego w MSZ.

4. Dopuszcza się przygotowywanie przez kierownika placówki zagranicznej dodatkowych procedur postępowania w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia ... (poz. ...)

I. Zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierownika placówki zagranicznej po wprowadzeniu pierwszego stopnia alarmowego (stopień ALFA)

1. Poinformowanie członków personelu placówki zagranicznej i członków ich rodzin o zaistniałej sytuacji.

2. Poinformowanie członków personelu placówki zagranicznej o konieczności zachowania wzmożonej czujności względem podejrzanych zachowań osób i w poszukiwaniu podejrzanych przedmiotów.

3. Wprowadzenie stałych, całodobowych dyżurów członków personelu placówki zagranicznej.

4. Uruchomienie procedur wzmożonych kontroli pojazdów oraz osób wchodzących na teren placówki zagranicznej (zwracanie szczególnej uwagi na zawartość pojazdów i bagażu osób).

5. Ograniczenie ruchu pojazdów i osób do niezbędnego minimum w obrębie placówki zagranicznej.

6. Ograniczenie do minimum liczby używanych wejść i wjazdów do placówki zagranicznej.

7. Wzmocnienie kontroli przesyłek pocztowych, kurierskich oraz innych dostaw wpływających do placówki zagranicznej.

8. Wzmocnienie kontroli nad czynnościami związanymi z usługami realizowanymi na rzecz placówki zagranicznej przez podmioty zewnętrzne.

9. Sprawdzanie na zewnątrz i od wewnątrz zabezpieczenia budynków placówki zagranicznej.

10. Zamknięcie wejść i zabezpieczenie nieużywanych regularnie budynków i pomieszczeń placówki zagranicznej.

11. Sprawdzenie działania środków łączności funkcjonujących na potrzeby placówki zagranicznej.

12. Dokonanie przeglądu wszystkich procedur, szczegółowych wymagań osobowych i logistycznych oraz zadań związanych z wprowadzeniem wyższych stopni alarmowych.

13. Sprawdzenie działania instalacji alarmowych oraz przepustowości dróg ewakuacyjnych.

14. Dokonanie przeglądu zastępczych źródeł energii (agregatów prądotwórczych), zbiorników na wodę, schronów i innych miejsc ochrony dla członków personelu placówki zagranicznej.

15. W wyniku przeprowadzenia przeglądów dokonanie niezbędnych napraw i remontów na terenie placówki zagranicznej.

16. Informowanie odpowiednich służb w przypadku zauważenia:

- 1) nieznanych pojazdów zaparkowanych lub poruszających się w sposób podejrzany (np. wielokrotne objeżdżanie obiektu placówki zagranicznej) lub
- 2) porzuconych paczek i bagaży lub
- 3) innych nietypowych zachowań.

17. Podjęcie działań przygotowawczych związanych z zabezpieczeniem przedmiotów i materiałów o szczególnej wartości.

18. Podjęcie innych działań organizacyjnych i wykonawczych zwiększających stan ochrony placówki zagranicznej.

19. Nawiązanie bezpośredniego kontaktu z lokalnymi organami administracji odpowiedzialnymi za zarządzanie kryzysowe i bezpieczeństwo.

20. Prowadzenie monitoringu zdarzeń „nietypowych” w bezpośrednim sąsiedztwie placówki zagranicznej.

21. Rezygnacja ze spotkań i imprez okolicznościowych o charakterze otwartym.

22. Przygotowywanie i przekazywanie okresowych informacji o sytuacji w kraju urzędowania do MSZ o ustalonych godzinach.

23. Przygotowywanie i przekazywanie uzupełniających oraz doraźnych informacji o sytuacji w kraju urzędowania do MSZ.

24. Dokonanie przeglądu materiałów niejawnych pod kątem wyselekcjonowania materiałów podlegających ewentualnemu ewakuowaniu (w szczególności dokumentów niejawnych wykonanych w egzemplarzu pojedynczym, dokumentów niejawnych niezbędnych do funkcjonowania placówki zagranicznej, dzienników ewidencji, protokołów zniszczenia dokumentów niejawnych) oraz materiałów niejawnych przewidzianych do zniszczenia w przypadku wprowadzenia jednego z wyższych stopni alarmowych. Zgromadzenie materiałów niejawnych w punkcie obsługi dokumentów niejawnych (PODN).

25. Przegląd i aktualizacja komunikatów i informacji skierowanych do obywateli polskich podróżujących do państwa przyjmującego i publikowanych na stronach

internetowych MSZ i placówki zagranicznej.

II. Zakres przedsięwzięć do realizacji przez kierownika placówki zagranicznej po wprowadzeniu drugiego stopnia alarmowego (stopień BRAVO)

1. Należy wykonać wszystkie przedsięwzięcia wymienione w pkt I (przewidziane dla pierwszego stopnia alarmowego - stopnia ALFA).

2. Należy dodatkowo wykonać następujące przedsięwzięcia:

- 1) Ostrzeżenie członków personelu placówki zagranicznej o możliwych formach ataku.
- 2) Zapewnienie dostępności w trybie alarmowym członków personelu placówki zagranicznej niezbędnych do wzmocnienia ochrony placówki zagranicznej.
- 3) Wzmocnienie ochrony placówki zagranicznej.
- 4) Sprawdzenie systemów ochrony placówki zagranicznej.
- 5) Wzmocnienie kontroli przesyłek pocztowych.
- 6) Przegląd stanu posiadanych zapasów materiałowych i sprzętu.
- 7) Poddawanie kontroli bezpośrednio przy wejściu do placówki zagranicznej osób wchodzących na jej teren oraz ich bagaży.
- 8) Wprowadzenie nieregularnych patroli do kontrolowania pojazdów, osób oraz budynków publicznych w rejonach zagrożonych.
- 9) Wystąpienie do władz miejscowych o zwiększenie ochrony placówki zagranicznej i jej personelu.
- 10) Wydanie zalecenia członkom personelu placówki zagranicznej i członkom ich rodzin odnośnie ograniczenia lub zaniechania kontaktów z ludnością miejscową, a także opuszczania miejsca zamieszkania bez uzasadnionej przyczyny.
- 11) Uzgodnienie z Zespołem Zarządzania Kryzysowego MSZ możliwości odesłania do kraju tych członków personelu placówki zagranicznej i ich rodzin, których dalszy pobyt na placówce nie jest konieczny.
- 12) Aktualizację wykazu obywateli polskich przebywających w państwie przyjmującym i państwach pozostających we właściwości terytorialnej placówki zagranicznej.
- 13) Powiadomienie obywateli polskich przebywających w państwie przyjmującym (bez względu na cel pobytu), o grożącym niebezpieczeństwie i zalecenie im powrotu do kraju.
- 14) Stworzenie warunków do udzielania pomocy obywatelom polskim w państwie przyjmującym oraz ułatwienia im powrotu do kraju.

- 15) Przystosowanie (w razie potrzeby i przy wykorzystaniu dostępnych środków), piwnic oraz innych pomieszczeń o wzmocnionej konstrukcji z przeznaczeniem na schrony lub inne miejsca ukrycia o podobnym charakterze.
- 16) Wycofanie z banków (po uzgodnieniu z MSZ) części lub całości środków pieniężnych i depozytów.
- 17) Uzupelnienie zapasów materiałowych, w tym głównie lekarstw i środków opatrunkowych, wody, paliwa, części zamiennych do agregatów prądotwórczych i samochodów oraz zalecenie członkom rodzin personelu placówki zagranicznej utworzenia odpowiednich własnych zapasów, a w szczególności żywności, wody, lekarstw i środków opatrunkowych.
- 18) Wstrzymanie wszelkiego rodzaju prac budowlanych, montażowych lub renowacyjnych w obiektach placówki zagranicznej, z wyłączeniem robót będących na ukończeniu, prowadzonych przez pracowników krajowych delegowanych przez MSZ lub przez pracowników miejscowych, jeżeli wykonanie tych prac ma istotny wpływ na stan bezpieczeństwa placówki zagranicznej.
- 19) Odwołanie członków personelu placówki zagranicznej z urlopów, z wyjątkiem osób przebywających poza granicami państwa przyjmującego.
- 20) Ustanowienie i utrzymanie stałej łączności z MSZ, innymi polskimi instytucjami i placówkami zagranicznymi, misjami dyplomatycznymi innych państw Unii Europejskiej, a także z przedstawicielami Polonii i obywatelami polskimi przebywającymi w państwie przyjmującym.
- 21) Przygotowanie placówki zagranicznej do okresowego zakwaterowania na jej terenie wszystkich członków personelu i ich rodzin (z wyłączeniem pracowników miejscowych) lub zamieszkujących w rejonach lub miejscach najbardziej zagrożonych.
- 22) Zniszczenie wybranych materiałów niejawnych niezakwalifikowanych do ewakuacji zgodnie zatwierdzonym przez kierownika placówki zagranicznej planem oraz protokołem zniszczenia.

III. Zakres przedsięwzięć do realizacji przez kierownika placówki zagranicznej po wprowadzeniu trzeciego stopnia alarmowego (stopień CHARLIE)

1. Po wprowadzeniu trzeciego stopnia alarmowego (stopnia CHARLIE) należy wykonać wszystkie przedsięwzięcia wymienione dla pierwszego i drugiego stopnia alarmowego.

2. Należy wykonać dodatkowo następujące przedsięwzięcia:

- 1) Wprowadzenie dyżuru dla osób odpowiedzialnych za wdrożenie procedur działania na wypadek aktów terroru lub sabotażu.
- 2) Ograniczenie do minimum liczby miejsc ogólnodostępnych w placówce zagranicznej.
- 3) Wprowadzenie ścisłej kontroli osób i pojazdów przy wejściu i wjeździe na teren placówki zagranicznej.
- 4) Wzmocnienie służby ochronnej placówki zagranicznej oraz częstotliwości patrolowania obiektów wynikających z planów ochrony.
- 5) Wprowadzenie całodobowego nadzoru miejsc podlegających ochronie.
- 6) Dokonanie przeglądu dostępnej bazy i środków medycznych pod kątem możliwości wykorzystania w przypadku ataku terrorystycznego lub sabotażu.
- 7) Przygotowanie do zniszczenia dokumentów oraz przedmiotów uznanych za ważne ze względu na interes Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z uprzednio ustalonym wykazem, które nie zostały zniszczone w drugim stopniu alarmowym (stopniu BRAVO) i nie zostały przeznaczone do ewakuacji.
- 8) Przygotowanie placówki zagranicznej do całkowitej ewakuacji.
- 9) Przeprowadzenie ewakuacji częściowej członków personelu placówki zagranicznej, których wyjazd nie zakłóci funkcjonowania placówki zagranicznej, oraz ich rodzin.
- 10) Sprawdzenie możliwości ukrycia członków personelu placówki zagranicznej poza budynkiem placówki i uzyskania potwierdzenia w tym zakresie władz miejscowych.
- 11) Rozwiązanie umów o pracę z pracownikami miejscowymi lub całkowite wyłączenie tych pracowników od zadań merytorycznych placówki zagranicznej.
- 12) Zabezpieczenie dokumentów, przedmiotów oraz dóbr kultury, zgodnie z uprzednio ustalonym wykazem.
- 13) Sprawdzenie aktualności planu ewakuacji.
- 14) Zakwaterowanie w obiektach placówki zagranicznej członków personelu (z wyłączeniem pracowników miejscowych) zamieszkałych w szczególnie zagrożonych miejscach (rejonach).
- 15) Określenie głównych przedsięwzięć przygotowawczych związanych z zawieszeniem działalności lub likwidacją placówki zagranicznej.
- 16) Przygotowanie do ewakuacji wyselekcjonowanych materiałów niejawnych, dzienników ewidencji, protokołów zniszczenia.

IV. Zakres przedsięwzięć do realizacji przez kierownika placówki zagranicznej po wprowadzeniu czwartego stopnia alarmowego (stopnia DELTA)

1. Po wprowadzeniu czwartego stopnia alarmowego (stopnia DELTA) należy wykonać wszystkie przedsięwzięcia wymienione dla pierwszego i drugiego oraz trzeciego stopnia alarmowego

2. Należy wykonać dodatkowo następujące przedsięwzięcia:

- 1) Zapewnienie zaplecza logistycznego oraz medyczo – sanitarnego, odpowiednio do możliwego zagrożenia
- 2) Ewakuacja placówki zagranicznej, a w przypadku braku takiej możliwości, zniszczenie materiałów niejawnych, dzienników ewidencji, protokołów zniszczenia, zgodnie z wcześniej ustalonym wykazem.
- 3) Powiadomienie właściwych władz państwa przyjmującego o czasowym zawieszeniu działalności placówki zagranicznej lub zamiarze czasowego zawieszenia działalności oraz ewakuacji personelu placówki lub jego części, a także zażądania ochrony na trasie ewakuacji oraz ułatwień na przejściach granicznych.
- 4) Uzgodnienie z MSZ zakresu ewakuacji, miejsca, terminów i sposobów jej przeprowadzenia, sposobu postępowania z pozostawionym mieniem, zadań politycznych, a także organizacji łączności do czasu zakończenia ewakuacji.
- 5) Przeprowadzenie ewakuacji całkowitej na polecenie Przewodniczącego Zespołu Zarządzania Kryzysowego MSZ lub jego zastępcy.
- 6) W przypadku braku łączności z MSZ, samodzielne podjęcie decyzji o ewakuacji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych jest wykonaniem upoważnienia ustawowego określonego w art. 15 ust. 6 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

W projekcie rozporządzenia określa się szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach alarmowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawności funkcjonowania i przepływu informacji oraz minimalizacji skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Stosowanie katalogu stopni alarmowych wynika ze zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej, jako członka Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO). Wiąże się ono z koniecznością realizacji określonych zadań przez organy administracji publicznej oraz kierowników służb i instytucji właściwych w sprawach bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, np. w zakresie wdrożenia dodatkowych planów ochrony, w celu wzmocnienia bezpieczeństwa obiektów, obszarów i urzędzeń.

W oparciu o zapis art. 15 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw stopnie alarmowe lub stopnie alarmowe CRP wprowadza Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zagranicznych i Szefa Agencji Wywiadu, a w przypadkach niecierpiących zwłoki – minister właściwy do spraw zagranicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Wywiadu, informując o tym niezwłocznie Prezesa Rady Ministrów – w odniesieniu do:

- placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej i ich infrastruktury - w oparciu o art. 15 ust. 2 pkt 1,
- w odniesieniu do systemów teleinformatycznych ministra właściwego do spraw zagranicznych – w oparciu o art. 15 ust. 2 pkt 2.

Projekt rozporządzenia określa rodzaje i szczegółowy zakres przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wprowadzenia poszczególnych stopniach alarmowych. Zakres zadań zapisano w sposób, który stanowi bezsporny instruktaż w zakresie kolejności wykonywanych czynności.

Określając bardzo szerokie i wszechstronne spektrum czynności kierowano się przede wszystkim możliwością elastycznego zastosowania przedsięwzięć i przewidzianych procedur stosownie do skali oraz rodzaju zagrożenia (stopni alarmowych).

Katalog przedsięwzięć realizowanych przez kierowników placówek zagranicznych zawiera wszechstronne działania o charakterze: informacyjnym, kontrolnym i organizacyjnym nakierowane na realizację zadań wynikających z ustawy o działaniach antyterrorystycznych

oraz o zmianie niektórych innych ustaw i związanych z pełnym zabezpieczeniem placówki zagranicznej - w zależności od wprowadzonego stopnia alarmowego.

Realizacja zadań w poszczególnych stopniach alarmowych ma celu wszechstronne przygotowanie i zabezpieczenie placówki zagranicznej oraz personelu placówki w przypadku wystąpienia zdarzeń o charakterze terrorystycznym oraz minimalizację skutków takiego zdarzenia. Niezwykle istotne przedsięwzięcia przewidziane w projekcie rozporządzenia to czynności nakierowane na współpracę z władzami miejscowymi.

Wprowadzono zasadę, że wprowadzenie wyższego stopnia alarmowego obliguje kierownika placówki zagranicznej do realizacji wszystkich zadań przewidzianych w niższych stopniach alarmowych.

Z uwagi na niejednorodność polskich placówek zagranicznych (różna obsada personalna i struktura placówki, różne elementy zabezpieczeń technicznych i ochrony fizycznej itd.) przewidziano w par. 3 ust. 3 możliwość modyfikacji lub pomijania w części bądź w całości zakresu przedsięwzięć przez kierowników placówek zagranicznych.

Zapisy rozporządzenia obligują kierowników placówek zagranicznych do dodatkowego przygotowania procedur postępowania w przypadku wprowadzania stopnia alarmowego z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, co umożliwi dynamiczne działanie w nagłym przypadku zmiany warunków zewnętrznych w kraju przyjmującym.

Przedmiotowe rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów prawnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. poz. 1172, z późn. zm.), przewidujący iż w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wejść w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, projekt zakłada, iż projektowane przepisy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia w sprawie zakresu przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Zagranicznych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Witold Waszczykowski, Minister SZ</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jacek Bazański, Dyrektor Inspektoratu Służby Zagranicznej,</p>	<p>Data sporządzenia 05.05.2016</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt zawiera wykonanie ustawowej delegacji wynikającej z art. 15 ust 6 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw do wydania przez Ministra Spraw Zagranicznych rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu przedsięwzięć wykonywanych przez kierowników placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach alarmowych.

Projektowana regulacja wprowadza przedsięwzięcia i procedury stosownie do skali i rodzaju zagrożenia w odniesieniu do specyfiki funkcjonowania placówek zagranicznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ma na celu określenie katalogu czynności wykonywanych przez placówek zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w poszczególnych stopniach alarmowych, uwzględniając uwarunkowania związane z funkcjonowaniem służby zagranicznej. Regulacja określa również podstawowy sposób przekazywania informacji pomiędzy placówkami zagranicznymi, a komórkami Ministerstwa Spraw Zagranicznych (ds. zarządzania kryzysowego oraz ds. bezpieczeństwa).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Ministerstwo Spraw Zagranicznych			W zakresie przepływu informacji oraz procesu decyzyjnego dotyczącego wprowadzania i odwoływania stopni alarmowych.
Agencja Wywiadu			Wsparcie w zakresie posiadanych kompetencji wynikających z ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.
Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędu konsularne			Realizacja czynności określonych w projekcie w przypadku wprowadzenia stopnia alarmowego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Brak konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Regulacja nie spowoduje zwiększenia wydatków. W przypadkach wystąpienia zdarzeń o charakterze terrorystycznym zakłada się ewentualne finansowanie operacji na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 poz. 1166 j.t.).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	nd	nd	nd	nd	nd	nd	nd	
W ujęciu niepieniężnym	Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne	Dokonanie aktualizacji obowiązujących w MSZ i w placówkach zagranicznych procedur w materii regulowanej przez rozporządzenie.							
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
<input type="checkbox"/> nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input checked="" type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input checked="" type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
Komentarz:	
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak wpływu	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe
	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
Omówienie wpływu	Nie przewiduje się wpływu projektowanej regulacji na w/w obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Większość regulacji zawartych w niniejszym rozporządzeniu znajduje swoje odzwierciedlenie w istniejących wewnętrznych przepisach Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia spowoduje niewielkie zmiany w dostosowaniu jej przepisów do regulacji wewnętrznych Ministerstwa Spraw Zagranicznych w celu usystematyzowania tematyki dot. zdarzeń o charakterze terrorystycznym i oddzielenie ich od pozostałych zagadnień.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ocena efektów projektu będzie prowadzona na bieżąco i indywidualnie w stosunku do każdego przedstawicielstwa dyplomatycznego i urzędu konsularnego, uwzględniając uwarunkowania bezpieczeństwa panujące w kraju przyjmującym.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak załącznika.	

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego

Na podstawie art. 21 ust. 9 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i sposób organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) oddziałach Policji – należy przez to rozumieć także pododdziały Policji;
- 2) oddziałach Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – należy przez to rozumieć także pododdziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) dowódcy oddziału – należy przez to rozumieć dowódcę oddziału Policji lub dowódcę oddziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) organie koordynacyjnym – należy przez to rozumieć organ, o którym mowa w art. 20 ust. 7 ustawy.

2. Organ koordynacyjny może upoważnić oficera Policji posiadającego przeszkolenie, predyspozycje i doświadczenie w zakresie dowodzenia do wykonywania swoich zadań.

§ 3. Użycie oddziałów Policji oraz oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach określonych w art. 21 ust. 1 ustawy powinno być odpowiednie do wprowadzanego stopnia alarmowego.

§ 4. O użyciu oddziałów Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej organ koordynacyjny zawiadamia właściwego wojewodę.

§ 5. 1. Oddziały Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wydzielone do pomocy oddziałom Policji mogą być użyte w szczególności do:

- 1) ochrony obiektów, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy;
- 2) osłony lub izolacji określonych obiektów, dróg, wydzielonych ulic lub części miast;
- 3) działań przywracających bezpieczeństwo i porządek publiczny, w tym działań antyterrorystycznych.

2. W działaniach osłonowych lub izolacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ koordynacyjny wyznacza oddziałom Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej samodzielne odcinki lub obszary wykonywania zadań, a podczas wspierania działań oddziałów Policji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, określa szczegółowe zadania do wykonania na rzecz tych oddziałów.

3. Właściwy dowódca oddziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej każdorazowo uzgadnia szczegółowy tryb współdziałania z właściwym dowódcą oddziału Policji.

§ 6. 1. Wsparcie logistyczne działań Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej realizuje się z wykorzystaniem posiadanych i dostępnych do użycia w tym zakresie środków własnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem konieczności zachowania potencjału obronnego i gotowości bojowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wsparcie logistyczne może obejmować w szczególności transport, wyżywienie, usługi medyczne, sprzęt specjalistyczny oraz zakwaterowanie.

§ 7. 1. Użycie oddziałów Policji działających z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej utrwała się za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

2. Utrwalenie, o którym mowa w ust. 1, należy do organu koordynacyjnego, a w przypadku użycia oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej działających samodzielnie utrwalenie ich działań należy do właściwych organów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. 1. Organ koordynacyjny zapewnia:

- 1) właściwy podział zadań stosownie do możliwości wykonawczych oddziałów Policji i Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) uzgadnianie planów i harmonogramów niezbędnych do wykonywania zadań;
- 3) warunki do ustalania procedur niezbędnych do wykonywania zadań;

- 4) informacje niezbędne do realizacji zadań, dotyczące w szczególności zagrożeń, przebiegu zdarzeń i wyników dotychczasowych działań, jak też mające wpływ na metody i formy skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego oraz efektywnego jego przywracania;
- 5) warunki niezbędne do realizacji koordynacji;
- 6) uzgodnienie sposobu zabezpieczenia przemieszczania oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w związku z udzielaniem pomocy oddziałom Policji;
- 7) realizację wsparcia logistycznego działań oddziałów Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz określa zakres tego wsparcia.

2. Organ koordynacyjny działa w porozumieniu z:

- 1) ministrem właściwym do spraw wewnętrznych – w przypadku działań podejmowanych na obszarze większym niż jedno województwo;
- 2) Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego – w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z więcej niż jednego rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej – w przypadku wydzielenia oddziałów z Żandarmerii Wojskowej;
- 4) dowódcą rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku wydzielenia oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z podległych mu jednostek wojskowych, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 5) właściwym wojewodą.

§ 9. 1. Wymianę informacji oraz ich ochronę podczas działań oddziałów Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych zapewniają dowódcy tych oddziałów.

2. Organ koordynacyjny określa techniczne środki przeznaczone do wymiany informacji oraz metody ochrony poufności przekazu informacji.

3. Organ koordynacyjny może wyznaczyć policjanta lub zespół policjantów do wykonywania funkcji łącznikowej na miejscu realizacji zadań wyznaczonych dla oddziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, określając szczegółowy zakres czynności w ramach tej funkcji, z jednoczesnym powiadomieniem dowódcy oddziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Organ koordynacyjny może określić, że wymianę informacji prowadzi się za pośrednictwem policjanta lub zespołu policjantów wyznaczonego do wykonywania funkcji łącznikowej.

§ 10. 1. W celu wymiany informacji Minister Obrony Narodowej niezwłocznie przedstawia ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych sprawozdanie z użycia oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie przekazuje je Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, na podstawie zbiorczej informacji o użyciu oddziałów Policji przekazanej przez Komendanta Głównego Policji oraz sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, sporządza informację o działaniach Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i przedstawia ją Ministrowi Obrony Narodowej, a następnie przekazuje Prezesowi Rady Ministrów.

3. Sprawozdanie i informacja, o których mowa w ust. 1 i 2, są sporządzane odpowiednio na podstawie szczegółowych notatek lub meldunków, składanych przez dowódcę oddziału Policji i dowódcę oddziału Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednim przełożonym, w których mogą zostać wykorzystane informacje utrwalone w sposób określony w § 7.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzono instytucję stopni alarmowych w przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznych. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego przewidziano możliwość użycia do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające. W związku z tym w art. 21 ust. 9 ustawy zamieszczono upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków i sposobu organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Projekt rozporządzenia określa warunki i sposób współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych RP w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego. Ponadto zawiera rozwiązania dotyczące wymiany informacji oraz ich ochrony podczas działań oddziałów Policji oraz oddziałów Sił Zbrojnych RP.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Przedmiot regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków i sposobu organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji /Ministerstwo Obrony Narodowej</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji - Pan Sebastian Chwałek</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Zastępca Dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA – Pan Mariusz Cichomski, tel. 22 60 140 70, e-mail: koordynacja.dain@mswia.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 06.05.2016 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadzono instytucję stopni alarmowych w przypadku zagrożenia wystąpieniem zdarzenia o charakterze terrorystycznych. W przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego przewidziano możliwość użycia do pomocy oddziałom i pododdziałom Policji oddziałów i pododdziałów Sił Zbrojnych, jeżeli użycie oddziałów i pododdziałów Policji okaże się niewystarczające lub może okazać się niewystarczające. W związku z tym w art. 21 ust. 9 ustawy zamieszczono upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych warunków i sposobu organizacji współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych, mając na uwadze ochronę wymienianych informacji oraz zakres logistycznego wsparcia.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ust. 9 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia określa warunki i sposób współdziałania oddziałów i pododdziałów Policji z oddziałami i pododdziałami Sił Zbrojnych RP w przypadku wprowadzenia trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego. Ponadto zawiera rozwiązania dotyczące wymiany informacji oraz ich ochrony podczas działań oddziałów Policji oraz oddziałów Sił Zbrojnych RP.

Projekt przewiduje, że użycie oddziałów Policji będzie utrwalane za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Ponadto wskazano organ, na którym spoczywa ten obowiązek. Potrzeba utrwalania użycia oddziałów Policji za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk, wynika z konieczności udokumentowania podejmowanych działań, co ma na celu m.in. ochronę interesów osób, wobec których działania były podejmowane.

W celu wymiany informacji pomiędzy Policją a Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając określony w ustawie o Policji tryb udzielania pomocy oddziałom Policji przez oddziały Sił Zbrojnych, projektowane rozporządzenie przewiduje ponadto, iż po zakończeniu działań Minister Obrony Narodowej będzie przekazywał Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji sprawozdanie z użycia oddziałów Sił Zbrojnych. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, w oparciu o sprawozdanie otrzymane od Ministra Obrony Narodowej oraz informacje przekazane przez Komendanta Głównego Policji o użyciu oddziałów Policji, będzie sporządzał informację o działaniach Policji prowadzonych z pomocą oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej. Informacja ta, z uwagi na tryb udzielania zgody na użycie oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do pomocy oddziałom Policji, będzie przedstawiana Ministrowi Obrony Narodowej, a następnie przekazywana Prezesowi Rady Ministrów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak potrzeby dokonywania analizy porównawczej z rozwiązaniami przyjętymi w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE z uwagi na fakt, iż przedmiotowa zmiana ma na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmian wynikających z krajowych aktów prawnych obowiązujących w przedmiotowym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policja	Nie da się określić		W trakcie realizacji zadań związanych z wprowadzeniem trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw
Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej	Nie da się określić		W trakcie realizacji zadań związanych z wprowadzeniem trzeciego lub czwartego stopnia alarmowego, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny oraz dodatkowo w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Projektowana regulacja stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zostanie zamieszczona na stronie podmiotowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Projekt powinien zostać przekazany do uzgodnień Ministrowi Obrony Narodowej, Kancelarii Prezydenta RP, Biuru Bezpieczeństwa Narodowego, Amnesty International, Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Fundacji Panoptykon, Ministrowi Sprawiedliwości Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input type="checkbox"/> zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na wskazane obszary.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

--

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Celem projektu jest konieczność wydania nowego rozporządzenia w związku z wykonaniem upoważnienia ustawowego. Ze względu na przewidywane ciągłe stosowanie projektowanej regulacji oraz charakter projektu nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników dla tej ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

--

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie sposobu dokumentowania czynności blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym, przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń

Na podstawie art. 32c ust. 14 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób dokumentowania prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej „ABW”, czynności polegających na zarządzeniu zablokowania albo zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, na czas określony, zwanych dalej „czynnościami”;
- 2) sposób przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń;
- 3) wzory stosowanych druków i rejestrów.

§ 2. 1. Dokumentację czynności stanowią:

- 1) wniosek Szefa ABW do Sądu Okręgowego w Warszawie, zwanego dalej „Sądem”, o zarządzenie lub przedłużenie czynności;
- 2) postanowienie Prokuratora Generalnego w sprawie wystąpienia przez Szefa ABW z wnioskiem o zarządzenie przez Sąd czynności;
- 3) postanowienie Sądu w sprawie zarządzenia lub przedłużenia czynności;
- 4) wniosek Szefa ABW do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie czynności w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 5) postanowienie Prokuratora Generalnego w sprawie zarządzenia przez Szefa ABW czynności w przypadkach niecierpiących zwłoki;

- 6) zarządzenie czynności przez Szefa ABW w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 7) wniosek Szefa ABW do Sądu o wyrażenie zgody na kontynuowanie czynności zarządzonych przez Szefa ABW w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 8) postanowienie Sądu w sprawie wyrażenia zgody na przedłużenie czynności zarządzanej przez Szefa ABW w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 9) zażalenie Szefa ABW, Prokuratora Generalnego lub właściciela danych informatycznych na postanowienie Sądu w sprawie czynności;
- 10) zawiadomienie ministra właściwego do spraw informatyzacji w sprawie zarządzenia przez Szefa ABW przeprowadzania czynności.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–3, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) pkt 4–6, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) pkt 7 i 8, sporządza się według wzorów określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) pkt 10, sporządza się według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

3. Dokumentację czynności stanowią także materiały zgromadzone podczas jej stosowania, a w szczególności:

- 1) informatyczne nośniki danych lub ich kopie, na których zostały utrwalone treści związane z blokowanymi danymi informatycznymi i usługami teleinformatycznymi;
- 2) dokumenty sporządzone na podstawie informacji utrwalonych na nośnikach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. 1. Dokumentacja czynności jest przekazywana za pośrednictwem funkcjonariusza ABW, zwanego dalej „przedstawicielem Szefa ABW”, posiadającego pisemne upoważnienie udzielone przez Szefa ABW lub upoważnionego przez niego funkcjonariusza ABW.

2. Przedstawiciel Szefa ABW, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, doręcza wniosek Szefa ABW Prokuratorowi Generalnemu, a po wydaniu postanowienia przez Sąd, osobiście odbiera te dokumenty.

3. Oprócz dokumentów, o których mowa w ust. 2, Prokuratorowi Generalnemu oraz Sądowi są przesyłane, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, materiały uzasadniające potrzebę zarządzenia lub przedłużenia czynności.

§ 4. 1. Sąd, Prokurator Generalny oraz Szef ABW prowadzą odrębne rejestry: postanowień, wniosków i zarządzeń dotyczących czynności.

2. Oprócz rejestru, o których mowa w ust. 1, Szef ABW prowadzi odrębny rejestr

zawiadomień ministra właściwego do spraw informatyzacji o zarządzeniu czynności.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w postaci księgi albo w systemie teleinformatycznym.

4. Wzór rejestru zarządzeń i wniosków, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 4, 6 i 7, prowadzonego przez Szefa ABW, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

5. Wzór rejestru postanowień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 i 5, prowadzonego przez Prokuratora Generalnego, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

6. Wzór rejestru postanowień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 i 8, prowadzonego przez Sąd, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

7. Wzór rejestru zawiadomień, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 10, prowadzonego przez Szefa ABW, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 1:

- 1) pkt 1–8, sporządza się w trzech egzemplarzach;
- 2) pkt 10, sporządza się w dwóch egzemplarzach.

2. Sąd przechowuje pierwszy egzemplarz dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1–8.

3. Prokurator Generalny przechowuje drugi egzemplarz dokumentów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1–8.

4. Minister właściwy do spraw informatyzacji przechowuje pierwszy egzemplarz dokumentu, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 10.

5. Pozostałą dokumentację czynności przechowuje się w ABW.

§ 6. Dokumentację czynności przechowuje jednostka organizacyjna ABW, która prowadziła czynności.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

Wzór formularza zawierającego wniosek Szefa ABW do Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie lub przedłużenie blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych, mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym, postanowienie Prokuratora Generalnego w sprawie wyrażenia zgody w sprawie skierowanie przez Szefa ABW wniosku do Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie lub przedłużenie czynności, postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzeniu lub przedłużeniu czynności

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczętka nagłówkowa ABW)

.....
(miejscowość, data)

Egz. nr

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

WNIOSEK NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 32c ust. 7 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

ZARZĄDZENIE / PRZEDŁUŻENIE^{*)} CZYNNOŚCI POLEGAJĄCYCH NA:

1) zablokowaniu^{*)}

2) zażądaniu od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania^{*)}

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

prowadzonej przez,
(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)

polegającej na,
(rodzaj prowadzonych czynności)

na okres,
(czas prowadzonych czynności)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

wobec.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania, informacje o postępowaniu toczącym się wobec podejrzanego lub osoby będącej oskarżonym w innej sprawie)

w celu

UZASADNIENIE:

(opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające potrzebę przedłużenia przeprowadzenia czynności, w miarę możliwości kwalifikacja prawna czynu)

.....
.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW Z
SIEDZIBĄ
W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsowość, data)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 32c ust. ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawiam

WYRAZIĆ ZGODĘ / NIE WYRAZIĆ ZGODY *)

na wystąpienie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o zarządzenie / przedłużenie czynności *) polegających na:

1) zablokowaniu *)

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania *)

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejsowość, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsce, data)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Dnia

Sąd Okręgowy w Warszawie w składzie:

Sędzia

z udziałem:

po rozpoznaniu wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o nr
w przedmiocie zarządzenie / przedłużenia czynności na podstawie art. 32c ust. ustawy
z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.
U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawia

ZARZĄDZIĆ / PRZEDŁUŻYĆ / ODMÓWIĆ ZARZĄDZENIA / PRZEDŁUŻENIA^{*)}

czynności polegającej (-ych) na

1) zablokowaniu^{*)}

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania^{*)}

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług
teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

na okres

(czas stosowanej czynności)

wobec

(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec
którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzenia)

w sprawie

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

dotyczącej zdarzenia o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy
z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

w celu

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy zarządzenia / przedłużenia czynności) *)

.....
numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
.....
**SĘDZIA SĄDU OKRĘGOWEGO
W WARSZAWIE**

.....
(podpis i pieczętka imienna)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 3 egz.

Egz. nr 1 - Sąd Okręgowy w Warszawie

Egz. nr 2 - Prokurator Generalny

Egz. nr 3 - ABW

Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Wzór formularza zawierającego wniosek Szefa ABW do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzanie przez Szefa ABW czynności blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych, mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym, w przypadkach niecierpiących zwłoki, postanowienie Prokuratora Generalnego w sprawie wyrażenia zgody w sprawie zarządzania przez Szefa ABW czynności w przypadkach niecierpiących zwłoki, zarządzanie czynności przez Szefa ABW w przypadkach niecierpiących zwłoki

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsowość, data)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

Egz. nr

PROKURATOR GENERALNY

WNIOSEK NR

(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 32c ust. 4 pkt ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

WYRAŻENIE ZGODY

na zarządzanie czynności w przypadkach niecierpiących zwłoki w sprawie, prowadzonej przez

.....
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej ABW)

polegającej na

1) zablokowaniu^{*)}

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania^{*)}

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

na okres

.....
(czas prowadzonych czynności)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

wobec.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania, informacje o postępowaniu toczącym się wobec podejrzanego lub osoby będącej oskarżonym w innej sprawie)

w celu

UZASADNIENIE:
(opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające potrzebę przedłużenia przeprowadzenia czynności, w miarę możliwości kwalifikacja prawna czynu)

.....
.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW Z
SIEDZIBĄ
W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsowość, data)

sygn. akt.....

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 32c ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawiam

WYRAZIĆ ZGODĘ / NIE WYRAZIĆ ZGODY *)

na zarządzenie przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego czynności polegających na

1) zablokowaniu *)

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania *)

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

na okres,
(czas trwania przeprowadzanych czynności)

wobec,
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będą przeprowadzane czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania)

na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejsowość, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

ZARZĄDZENIE NR

(nr zgodny z nr wniosku)

Na podstawie art. 32c ust. 4 pkt ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) zarządzam czynności, począwszy od dnia, godz., na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku oraz postanowieniu.

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

wobec.....
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania, informacje o postępowaniu toczącym się wobec podejrzanego lub osoby będącej oskarżonym w innej sprawie)

w celu

UZASADNIENIE:
(opis przestępstwa, okoliczności uzasadniające potrzebę przedłużenia przeprowadzenia czynności, w miarę możliwości kwalifikacja prawna czynu)

.....
.....
.....
.....

**KIEROWNIK JEDNOSTKI
ORGANIZACYJNEJ ABW Z
SIEDZIBĄ
W WARSZAWIE**

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

DYREKTOR DELEGATURY ABW

.....
(data, podpis, pieczętka imienna)

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(miejsowość, data)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 32c ust. 7 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawiam

WYRAZIĆ ZGODĘ / NIE WYRAZIĆ ZGODY *)

na przedłużenie zarządzonych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego czynności polegających na

1) zablokowaniu *)

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania *)

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

na okres,
(czas trwania przeprowadzanych czynności)

wobec,
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego będą przeprowadzane czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzania)

na podstawie, w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody)

PROKURATOR GENERALNY

.....
(miejsowość, data, godzina)

.....
(podpis, pieczęć imienna)

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsowość, data)

sygn. akt

.....
(nr wniosku)

Egz. nr

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie w składzie:

Sędzia

z udziałem:

po rozpoznaniu wniosku Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o nr
w przedmiocie kontynuowania na kontynuowanie czynności na podstawie art. 32c ust. 7
ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji
Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) postanawia

PRZEDŁUŻYĆ / ODMÓWIĆ PRZEDŁUŻENIA^{*)}

czynności w przypadkach niecierpiących zwłoki polegającej (-ych) na

1) zablokowaniu^{*)}

2) zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania^{*)}

- dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług
teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym

na okres,
(czas stosowanej czynności)

wobec,
(dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec
którego przeprowadzane będą czynności, ze wskazaniem miejsca lub sposobu ich przeprowadzenia)

w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

dotyczącej zdarzenia o charakterze terrorystycznym, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy
z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu i
określonego w art.

UZASADNIENIE:

.....
(w przypadku odmowy wyrażenia zgody na kontynuowanie czynności) *)
.....
.....

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
.....

**SĘDZIA SĄDU OKRĘGOWEGO
W WARSZAWIE**

.....
(podpis i pieczętka imienna)

^{*)} Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 3 egz.
Egz. nr 1 - Sąd Okręgowy w Warszawie
Egz. nr 2 - Prokurator Generalny
Egz. nr 3 - ABW
Wykonał:

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór formularza zawierającego informację Szefa ABW dla ministra właściwego do
spraw informatyzacji o zablokowaniu lub zażądania od administratora systemu
teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym
określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze
zdarzeniem o charakterze terrorystycznym**

.....
(sygnatura literowo-cyfrowa)

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(miejsowość, data)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

Egz. nr

MINISTER

Na podstawie art. 32c ust. 13 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) informuję, iż na podstawie

1. postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia r., sygn. akt *);
2. zarządzenia Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o nr z dnia r. *)

dokonano zablokowania danych informatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym.

Jednocześnie informuję, że dokonane czynności polegały na

i były stosowane wobec

**SZEF
AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO**

.....
(data, podpis, pieczęć imienna)

Wykonano w 2 egz.

Egz. nr 1 -

Egz. nr 2 -

Wykonał

*) Niepotrzebne skreślić

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru zarządzeń i wniosków Szefa ABW w przedmiocie
blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych
informatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

**REJESTR
ZARZĄDZEŃ I WNIOSKÓW SZEFA ABW
W PRZEDMIOCIE BLOKOWANIA DOSTĘPNOŚCI W SYSTEMIE
TELEINFORMATYCZNYM OKREŚLONYCH DANYCH INFORMATYCZNYCH,
MAJĄCYCH ZWIĄZEK ZE ZDARZENIEM O CHARAKTERZE
TERRORYSTYCZNYM**

Zawiera kart
Założono
(dzień / miesiąc / rok)
Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

Lp.	Numer zarządzenia Szefa ABW	Numer wniosku(-ów) o przedłużenie czynności	Kryptonim sprawy	Rodzaj przeprowadzanych czynności	Imię i nazwisko Prokuratora Generalnego oraz informacja o jego decyzji	Rodzaj i data wydania postanowienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie,	Okres, na który zarządzono czynności oraz data ich rozpoczęcia, przedłużenia i zakończenia	Sposób wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów z czynności lub dane identyfikujące postępowanie karne	Inne dane

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

**Wzór rejestru postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie w przedmiocie
blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych
informatycznych, mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym**

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

.....
(pieczęć nagłówkowa ABW)

**REJESTR
POSTANOWIEŃ SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE
W PRZEDMIOCIE BLOKOWANIA DOSTĘPNOŚCI W SYSTEMIE
TELEINFORMATYCZNYM OKREŚLONYCH DANYCH INFORMATYCZNYCH,
MAJĄCYCH ZWIĄZEK ZE ZDARZENIEM O CHARAKTERZE
TERRORYSTYCZNYM**

Zawiera kart

Założono
(dzień / miesiąc / rok)

Zakończono.....
dzień / miesiąc / rok

Lp.	Określenie organu wnioskującego o wydanie postanowienia	Nr wniosku	Rodzaj i data wydania postanowienia	Okres, na który wnioskuje się o przedłużenie czynności	Inne dane mające związek z wpisem do rejestru

numer strony/liczba stron

.....
(klauzula tajności po wypełnieniu)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie sposobu dokumentowania czynności blokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem terrorystycznym, przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń został opracowany na podstawie upoważnienia ustawowego z art. 32c ust. 14 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.)

Przedmiotowy projekt rozporządzenia będzie określać sposób dokumentowania prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, czynności polegających na zarządzeniu zablokowania albo zażądania od administratora systemu teleinformatycznego zablokowania dostępności w systemie teleinformatycznym określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych mających związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, na czas określony. Ponadto, projekt aktu wykonawczego określa sposób przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń używanych przy dokonywaniu przedmiotowych czynności, jak również wzory stosowanych druków i rejestrów.

Projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie nowego narzędzia dla Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, które pozwoli, po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego i postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, na zarządzenie zablokowania dostępu do określonych danych informatycznych w systemie teleinformatycznym i zablokowania określonych usług teleinformatycznych. Przedmiotowe czynności będą podejmowane w przypadku gdy te dane lub usługi będą miały związek ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym. Mając na uwadze stały rozwój narzędzi teleinformatycznych oraz metod komunikowania, konieczne jest wprowadzenie odpowiednich regulacji, które będą umożliwiały zapobieganie, przeciwdziałanie oraz wykrywanie przestępstw o charakterze terrorystycznym w cyberprzestrzeni.

Projektowany akt wykonawczy w § 2 szczegółowo określa zakres dokumentów stanowiących dokumentację przedmiotowych czynności. Dokumentację tą stanowią wnioski kierowane przez Szefa ABW do Prokuratora Generalnego i Sądu Okręgowego w Warszawie w zakresie dotyczącym blokowania określonych danych informatycznych i usług teleinformatycznych, a także postanowienie Prokuratora Generalnego i postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w tych sprawach. Ponadto w niniejszym projekcie określono, jako dokumenty, zarządzenia Szefa ABW oraz zażalenia Szefa ABW oraz Prokuratora

Generalnego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie przedmiotowych czynności.

Niniejszy projekt aktu wykonawczego określa w § 3 sposób przekazywania dokumentacji dotyczącej przedmiotowych czynności z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

W § 4 projekt nakłada na Sąd, Prokuratora Generalnego oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego obowiązek prowadzenia odrębnych rejestrów dla postanowień, wniosków i zarządzeń dotyczących przedmiotowych czynności, a także określa sposób prowadzenia tych rejestrów.

Projekt reguluje w § 5 sposób sporządzania przedmiotowej dokumentacji, natomiast w § 6 określa kwestie dotyczące przechowywania dokumentacji dotyczącej przedmiotowych czynności.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał udostępnieniu na stronie podmiotowej ABW w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) projekt będzie podlegał udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiot projektowanej regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie przetwarzania przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji
i danych stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów
o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia
lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi**

Na podstawie art. 34a ust. 15 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929 i 2023 oraz z 2016 r. poz. 147 i 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposoby przetwarzania w zbiorach danych prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwaną dalej „ABW”, informacji i danych stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych, zwanych dalej „informacjami i danymi”;
- 2) rodzaje jednostek organizacyjnych ABW uprawnionych do korzystania ze zbiorów danych;
- 3) wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych.

§ 2. Przetwarzanie informacji i danych odbywa się w sposób zabezpieczający je przed nieuprawnionym do nich dostępem w:

- 1) systemach teleinformatycznych, w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 2) innych systemach teleinformatycznych zapewniających rozliczalność, integralność i poufność danych oraz uwierzytelnianie użytkowników – za pomocą rozwiązań sprzętowo-programowych, umożliwiających przechowywanie, wyszukiwanie, wydruk, analizę, wizualizację graficzną oraz odkrywanie pomiędzy nimi związków.

§ 3. Do korzystania z informacji i danych są uprawnione jednostki organizacyjne ABW prowadzące czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz kontrolne.

§ 4. 1. Wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu informacji i danych stanowią:

- 1) wniosek Szefa ABW do Sądu Okręgowego w Warszawie, zwanego dalej „Sądem”, w sprawie wyrażenia zgody na udostępnienie informacji i danych przez podmiot obowiązany;
- 2) informacja dla podmiotu obowiązanego o rodzaju oraz zakresie informacji i danych, które podlegają udostępnieniu, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza ABW upoważnionego do ich odbioru;
- 3) informacja dla podmiotu, którego informacje i dane dotyczą, o postanowieniu Sądu w sprawie wyrażenia zgody na udostępnienie tych informacji i danych;
- 4) wniosek Szefa ABW do Prokuratora Generalnego w sprawie wyrażenia zgody na wystąpienie przez Szefa ABW do Sądu z wnioskiem w sprawie wyrażenia zgody na odroczenie obowiązku poinformowania podmiotu, którego informacje i dane dotyczą, z uwagi na to, że może ono zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 5) wniosek Szefa ABW do Sądu w sprawie wyrażenia zgody na odroczenie obowiązku poinformowania podmiotu, którego informacje i dane dotyczą, z uwagi na to, że może ono zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 6) informacja dla podmiotu obowiązanego o niedostarczeniu przez przekazane informacje i dane podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego;
- 7) zarządzenie Szefa ABW w sprawie zniszczenia materiałów zawierających informacje i dane, niestanowiących informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa;
- 8) protokół komisyjnego zniszczenia materiałów zawierających informacje i dane.

2. Wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) pkt 2, stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) pkt 3, stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) pkt 4, stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) pkt 5, stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) pkt 6, stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 7) pkt 7, stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia;

8) pkt 8, stanowi załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Szef ABW prowadzi rejestr wniosków i zarządzeń, dotyczących informacji i danych.

2. Wzór rejestru wniosków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, 4 i 5, prowadzonego przez Szefa ABW stanowi załącznik nr 9 do rozporządzenia.

3. Wzór rejestru zarządzeń, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7, prowadzonego przez Szefa ABW stanowi załącznik nr 10 do rozporządzenia.

4. Rejestry, o których mowa w ust. 1, mogą być prowadzone w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 6. 1. Informacje i dane są przekazywane funkcjonariuszowi ABW upoważnionemu do ich odbioru osobiście lub są doręczane przez operatora pocztowego, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830), za pomocą przesyłki poleconej za potwierdzeniem odbioru.

2. Informacje i dane mogą być udostępnione w postaci papierowej lub elektronicznej.

§ 7. Zniszczenie informacji i danych zgromadzonych w trybie, o którym mowa w art. 34a ust. 1–10 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, przeprowadza się przez:

- 1) fizyczne zniszczenie otrzymanej dokumentacji;
- 2) usunięcie zapisów oraz ich kopii w sposób uniemożliwiający odtworzenie ich treści.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**WZÓR WNIOSKU SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO
SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA
UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH PRZEZ PODMIOT OBOWIĄZANY**

.....
(pieczęć nagłówkowa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr
.....

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

WNIOSEK NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

WYRAŻENIE ZGODY

na udostępnienie informacji i danych przetwarzanych przez banki oraz podmioty, o których mowa w art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych w sprawie

.....
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, dotyczących

.....
(dane podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

Podmiot obowiązany do udostępnienia informacji i danych:

.....
(dane podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji i danych)
.....

.....
Rodzaj oraz zakres informacji i danych:
.....
.....
.....

Egz. nr

UZASADNIENIE:
(opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej, okoliczności uzasadniające
potrzebę udostępnienia informacji i danych)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egz.:
Egz. nr 1
Egz. nr 2
Wykonał:

**WZÓR INFORMACJI DLA PODMIOTU OBOWIĄZANEGO O RODZAJU ORAZ
ZAKRESIE INFORMACJI I DANYCH, KTÓRE PODLEGAJĄ UDOSTĘPNIENIU,
PODMIOCIE, KTÓREGO INFORMACJE I DANE DOTYCZĄ, ORAZ O OSOBIE
FUNKCJONARIUSZA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO
UPOWAŻNIONEGO DO ICH ODBIORU**

.....
(pieczęć nagłówkowa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

.....
(dane podmiotu obowiązującego do udostępnienia
informacji i danych)

Na podstawie art. 34a ust. 8 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) informuję, że Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia r., sygn. akt, wyraził zgodę na udostępnienie informacji i danych dotyczących.....

.....
(dane podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

Rodzaj oraz zakres informacji i danych, które podlegają udostępnieniu:

Do odbioru informacji i danych jest upoważniony
(imię i nazwisko funkcjonariusza ABW)

Wewnętrzny

Szef Agencji Bezpieczeństwa

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egz.:
Egz. nr 1
Egz. nr 2
Wykonał:

**WZÓR INFORMACJI DLA PODMIOTU, KTÓREGO INFORMACJE I DANE
DOTYCZĄ, O POSTANOWIENIU SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE
W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA UDOSTĘPNIENIE TYCH INFORMACJI
I DANYCH**

.....
(pieczęć nagłówkowa Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrznego)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

.....
...
(oznaczenie podmiotu, którego dotyczą
informacje i dane)
.....
...
.....
...

Na podstawie art. 34a ust. 9 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1929, z późn. zm.) informuję, że Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia r., sygn. akt, wyraził zgodę na udostępnienie przez
(dane podmiotu obowiązującego do udostępnienia informacji i danych)
informacji i danych, dotyczących

.....
(dane podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

Rodzaj oraz zakres informacji i danych podlegających udostępnieniu

.....
.....
.....

Wewnętrznego

Szef Agencji Bezpieczeństwa

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egz.:
Egz. nr 1
Egz. nr 2
Wykonał:

**WZÓR WNIOSKU SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO
PROKURATORA GENERALNEGO W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA
WYSTĄPIENIE PRZEZ SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO DO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE Z WNIOSKIEM
W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA ODROCZENIE OBOWIĄZKU
POINFORMOWANIA PODMIOTU, KTÓREGO INFORMACJE I DANE DOTYCZĄ,
Z UWAGI NA TO, ŻE MOŻE ONO ZASZKODZIĆ WYNIKOM PODJĘTYCH
CZYNNOŚCI OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZYCH**

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**PROKURATOR
GENERALNY**

WNIOSEK NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o

WYRAŻENIE ZGODY

na wystąpienie do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem w sprawie wyrażenia zgody na odroczenie, na czas oznaczony, do

(dzień, miesiąc, rok)

obowiązku poinformowania podmiotu

(dane podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia r., sygn. akt

....., w sprawie wyrażenia zgody na udostępnienie informacji i danych

.....
(rodzaj oraz zakres informacji i danych)

przetwarzanych przez

(dane podmiotu obowiązującego do udostępnienia informacji i danych)

z uwagi na to, że może ono zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych w sprawie

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

dotyczącej przestępstwa wymienionego w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

UZASADNIENIE:

.....

(opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej, okoliczności uzasadniające odroczenie
poinformowania podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

.....

.....

Szef Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrznego

.....

(podpis, pieczęć)

**WZÓR WNIOSKU SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO
SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA
ODROCZENIE OBOWIĄZKU POINFORMOWANIA PODMIOTU, KTÓREGO
INFORMACJE I DANE DOTYCZĄ, Z UWAGI NA TO, ŻE MOŻE ONO
ZASZKODZIĆ WYNIKOM PODJĘTYCH CZYNNOŚCI OPERACYJNO-
ROZPOZNAWCZYCH**

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

**SĄD OKRĘGOWY
W WARSZAWIE**

Na podstawie art. 34a ust. 10 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) wnoszę o odroczenie obowiązku, na czas oznaczony, do

(dzień, miesiąc, rok)

poinformowania podmiotu

(dane podmiotu, którego dotyczą informacje i dane)

o postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia r.,
sygn. akt, w sprawie wyrażenia zgody na udostępnienie informacji i
danych

.....
(rodzaj oraz zakres informacji i danych)

z uwagi na to, że może ono zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-
rozpoznawczych w sprawie

(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

w sposób i w okolicznościach określonych w powyższym wniosku.

Szef Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrznego

.....
(podpis, pieczęć)

**WZÓR INFORMACJI DLA PODMIOTU OBOWIĄZANEGO O
NIEDOSTARCZENIU PRZEZ PRZEKAZANE INFORMACJE I DANE PODSTAW
DO WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO**

.....
(pieczęć nagłówkowa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

.....
(miejsowość, data)

Egz. nr

.....
(dane podmiotu zobowiązanego do udostępnienia
informacji i danych)

Na podstawie art. 34a ust. 12 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) informuję, że informacje i dane przekazane na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia r., sygn. akt, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Szef Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrznego

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w 2 egz.:

Egz. nr 1

Egz. nr 2

Wykonał:

**WZÓR ZARZĄDZENIA SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
WEWNĘTRZNEGO W SPRAWIE ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW
ZAWIERAJĄCYCH INFORMACJE I DANE, NIESTANOWIĄCYCH INFORMACJI
POTWIERDZAJĄCYCH ZAISTNIENIE PRZESTĘPSTWA**

.....
(miejscowość, data)

Egz. pojedynczy

.....
(nazwa wnioskującej jednostki organizacyjnej oraz nr rej. dokumentu)

ZARZĄDZENIE NR
(nr w rejestrze)

Na podstawie art. 34a ust. 13 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.) zarządzam

ZNISZCZENIE MATERIAŁÓW

zawierających informacje i dane stanowiące tajemnicę bankową oraz informacje dotyczące umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych, zgromadzone na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia r., sygn. akt, w sprawie
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany)

z uwagi na fakt, że nie stanowią informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa, przez komisję w składzie:

- 1)
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)
- 2)
- 3)

Wewnętrznego

Szef Agencji Bezpieczeństwa

.....
(podpis, pieczęć)

Wykonano w egz. pojedynczym:
Wykonał:

WZÓR

.....
(miejsowość,
data)

Egz. pojedynczy

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

**PROTOKÓŁ
KOMISYJNEGO ZNISZCZENIA MATERIAŁÓW ZAWIERAJĄCYCH
INFORMACJE I DANE**

Komisja powołana na podstawie zarządzenia nr Szefa Agencji
Bezpieczeństwa Wewnętrznego z dnia r. w składzie:

- 1)
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe)
- 2)
- 3)

dokonała w dniu zniszczenia materiałów zgromadzonych na podstawie
postanowienia nr Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia
..... r., sygn. akt, w sprawie,
(numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej
nadany)

zawierających informacje i dane, niestanowiących informacji potwierdzających zaistnienie
przestępstwa.

Wykaz zniszczonych materiałów:

.....
.....
.....

Podpisy członków komisji

.....
.....
.....

Wykonano w egz. pojedynczym:
Wykonał:

WZÓR

.....
 (pieczęć nagłówkowa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego)

Egz. pojedynczy^{*)}
 Egz. elektroniczny^{*)}

REJESTR

**WNOSKÓW SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO
 SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE W SPRAWIE WYRAŻENIA
 ZGODY NA UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH PRZEZ PODMIOT
 OBOWIĄZANY, WNOSKÓW SZEFA AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA
 WEWNĘTRZNEGO DO PROKURATORA GENERALNEGO W SPRAWIE
 WYRAŻENIA ZGODY NA WYSTĄPIENIE PRZEZ SZEFA
 AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO SĄDU OKRĘGOWEGO
 W WARSZAWIE Z WNOSKIEM W SPRAWIE WYRAŻENIA
 ZGODY NA ODROCZENIE OBOWIĄZKU POINFORMOWANIA PODMIOTU,
 KTÓREGO INFORMACJE I DANE DOTYCZĄ, Z UWAGI NA TO,
 ŻE MOŻE ONO ZASZKODZIĆ WYNIKOM PODJĘTYCH CZYNNOŚCI
 OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZYCH I WNOSKÓW SZEFA
 AGENCJI BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO DO SĄDU OKRĘGOWEGO
 W WARSZAWIE W SPRAWIE WYRAŻENIA ZGODY NA
 ODROCZENIE OBOWIĄZKU POINFORMOWANIA PODMIOTU, KTÓREGO
 INFORMACJE I DANE DOTYCZĄ, Z UWAGI NA TO, ŻE MOŻE
 ONO ZASZKODZIĆ WYNIKOM PODJĘTYCH CZYNNOŚCI OPERACYJNO-
 ROZPOZNAWCZYCH**

Zawiera kart

--	--	--

Założono:

				/					/				
rok				miesiąc				dzień					

Zakończono:

				/					/				
rok				miesiąc				dzień					

^{*)} Niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie przetwarzania przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego informacji i danych stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 34a ust. 15 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1929, z późn. zm.). Konieczność wydania przedmiotowego aktu prawnego wynika z nowelizacji ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu dokonanej ustawą z dnia ... o działaniach antyterrorystycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), która reguluje zasady prowadzenia działań antyterrorystycznych oraz współpracy między organami właściwymi w zakresie prowadzenia tych działań.

Projektowana regulacja ma na celu określenie sposobu przetwarzania danych i informacji w zbiorach danych prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, świadczenia usług płatniczych lub zawieranych z uczestnikami funduszy inwestycyjnych. Rzeczony projekt dotyczy w szczególności przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły ww. umowy.

Ponadto projektowane rozporządzenie precyzuje rodzaje jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego uprawnionych do korzystania z tych zbiorów oraz określa wzory dokumentów obowiązujących przy przetwarzaniu danych i informacji, uwzględniając potrzebę ochrony tych danych i informacji przed nieuprawnionym dostępem.

Nadto, mając na względzie dbałość o podmioty, których przekazane dane i informacje dotyczą, a w przypadku danych i informacji, które nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, w projekcie określono sposób zniszczenia danych i materiałów zgromadzonych w trybie, o którym mowa w art. 34a ust. 1–10 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu.

Wskazać należy, iż przedmiotowy projekt w sposób zasadniczy wpływa na funkcjonowanie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i kształtuje uprawnienia jej funkcjonariuszy.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie był przedstawiany instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, ponieważ przepisy przedmiotowego projektu rozporządzenia pozostają poza zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia będzie podlegał udostępnieniu na stronie podmiotowej ABW w Biuletynie Informacji Publicznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063) projekt będzie podlegał udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Przedmiot projektowanej regulacji pozostaje poza zakresem prawa Unii Europejskiej.